

International
Labour
Organization

unicef
for every child

ترجمه در
شبکه یاری
کودکان کار

کار کودکان

برآوردهای جهانی ۲۰۲۰، رویه‌ها و مسیر پیش رو

The designations employed in ILO and UNICEF publications, which are in conformity with United Nations practice, and the presentation of material therein do not imply the expression of any opinion whatsoever on the part of the ILO or UNICEF concerning the legal status of any country, area or territory or of its authorities, or concerning the delimitation of its frontiers.

The responsibility for opinions expressed in signed articles, studies and other contributions rests solely with their authors, and publication does not constitute an endorsement by the ILO or UNICEF of the opinions expressed in them. Reference to names of firms and commercial products and processes does not imply their endorsement by the ILO or UNICEF, and any failure to mention a particular firm, commercial product or process is not a sign of disapproval.

United Nations Children's Fund (UNICEF)

Data and Analytics Section
Division of Data, Analytics, Planning and Monitoring
3 United Nations Plaza, New York, NY 10017, USA
Telephone: +1 212 326 7000
Email: data@unicef.org

International Labour Office

Fundamental Principles and Rights at Work (FUNDAMENTALS)
Route des Morillons 4, 1211 Geneva, Switzerland
Telephone: + 41 (0) 22 799 6862
Email: childlabour@ilo.org

Acknowledgements

This report has been jointly prepared by the ILO and UNICEF. Members of the core team included Federico Bianco (ILO), Claudia Cappa (UNICEF), Michaëlle De Cock (ILO), Lorenzo Guarcello (ILO) and Scott Lyon (ILO). The statistical work, including the development of the methodology and estimates, was conducted by Roger Gomis (ILO) and Chinmay Sharma (independent consultant) under the supervision of Steven Kapsos (ILO). Data preparation and analysis were carried out by David Bescond (ILO), Federico Bianco (ILO), Evangelia Bourmpoula (independent consultant), Claudia Cappa (UNICEF), William Cole (independent consultant), Lorenzo Guarcello (ILO), Munkhbador Jugder (UNICEF), Donika Limani (independent consultant), Yves Perardel (ILO), Nicole Petrowski (UNICEF) and Mabelin Villarreal-Fuentes (ILO).

Many ILO and UNICEF colleagues provided valuable inputs and comments, in particular Christina Behrendt (ILO), Assefa Bequele (ILO, retired), Florence Bonnet (ILO), Joanne Bosworth (UNICEF), Caroline Chaigne-Hope (ILO), Sumaira A. Chowdhury (UNICEF), Francesco d'Ovidio (ILO), Monica Darer (UNICEF), Kirsten Di Martino (UNICEF), John Dombkins (ILO), Ruth Graham Goulder (UNICEF), Valeria Gruppo (UNICEF), Melanie Jeanroy (ILO), Josiah Kaplan (UNICEF), Muhammad Rafiq Khan (UNICEF), Aniruddha Kulkarni (UNICEF), Henrik Moller (ILO), Ian Orton (ILO), Brigid Kennedy Pfister (UNICEF), Victor Hugo Rizzo (ILO), Dominic Richardson (UNICEF), Eshani Ruwanpura (UNICEF), Ben Smith (ILO), Ramya Subrahmanian (UNICEF), Philippe Vanhuynegem (ILO), Wongani Grace Taulo (UNICEF), Cornelius Williams (UNICEF), Thomas Wissing (ILO) and Alexandra Yuster (UNICEF). Gratitude goes to colleagues from ILO and UNICEF country offices for sharing relevant material.

Funding to this report is partly provided to the ILO by the United States Department of Labor under cooperative agreement number IL-30147-16-75-K-11 (MAP16 project) (GLO/18/29/USA); and by the Government of France under the framework of the Entr'Alliance project (GLO/20/60/FRA).

One hundred per cent of the total costs of the MAP16 project is financed with federal funds, for a total of 22,4 million dollars.

This material does not necessarily reflect the views or policies of the United States Department of Labor or the Government of France, nor does mention of trade names, commercial products, or organizations imply endorsement by the United States Government or the Government of France.

The production of the report was coordinated by Claudia Cappa (UNICEF). The report was edited by Gretchen Luchsinger, Lois Jensen and Tina Johnson (Words for the World), fact-checked by Isabel Jijon and designed by Era Porth (independent consultants).

شبکه یاری
کودکان کار

This translation was not created by the International Labour Office (ILO) or the United Nations Children's Fund (UNICEF) and should not be considered an official ILO or UNICEF translation. The ILO and UNICEF are not responsible for the content or accuracy of this translation.

ترجمه و صفحه‌بندی مجدد در «شبکه یاری کودکان کار»
همکاران: ظریفه قاسمی، صبورا سمنانیان و شیما وزوایی
تابستان و پاییز ۱۴۰۰

 www.yaricomunity.net

   @shabakeyari

 @yarinetwork

 shabakehyari@gmail.com

فهرست مطالب

۷	چکیده مدیریتی
۱۵	مقدمه
۲۱	سطوح و رویه‌های کنونی
۲۰	بررسی اجمالی وضعیت جهانی و منطقه‌ای
۲۸	مشخصات کودکان درگیر کار کودک
۳۷	مشخصات کار کودک
۴۶	کار کودک و تحصیل
۵۰	کار کودک، درآمد ملی و شکنندگی دولت‌ها
۵۵	آثار و نتایج کووید-۱۹
۶۰	مسیر پیش رو
۷۳	پیوست
۷۴	جداول آماری
۷۹	مروری بر روش‌شناسی
۸۳	یادداشت‌ها و مراجع

چکیده مدیریتی

اشکال پرخطر^۱ کار کودک بوده‌اند که به طور مستقیم سلامت، امنیت و رشد اخلاقی آن‌ها را در معرض خطر قرار می‌دهد.

حرکت جهانی علیه کار کودکان از سال ۲۰۱۶ متوقف شده است. در طول این چهارسال، درصد کودکان کار تغییری نکرد در حالی که تعداد مطلق کودکانی که مشغول کار بودند بیش از ۸ میلیون افزایش یافت. همین‌طور درصد کودکان درگیر کار پرخطر تغییری نکرد درحالی که در مقدار مطلق آن، بیش از ۶ میلیون نفر افزایش یافت.

تصویر جهانی، باعث پنهان ماندن حرکت و پیشرفت مداوم علیه کار کودکان در منطقه آسیا و اقیانوسیه، و آمریکای لاتین و حوزه کارائیب شده است. کار کودک در هر دو منطقه در طول چهار سال گذشته، چه با درصد و چه با مقدار مطلق، روند نزولی داشته است. روند مشابهی در جنوب صحرای آفریقا به صورت جسته و گریخته ثبت شده است. این منطقه از سال ۲۰۱۲ شاهد افزایش تعداد و درصد کودکان درگیر کار بوده است. در حال حاضر تعداد کودکان کار در جنوب صحرای آفریقا بیشتر از مجموع سایر نقاط جهان است. بدون موفقیت در این منطقه، به اهداف جهانی کار کودکان دست نخواهیم یافت.

حرکت و پیشرفت مداوم در چهار سال گذشته میان کودکان ۱۲ تا ۱۴ سال و ۱۵ تا ۱۷ سال ثبت شده است. کار کودک در هر دو گروه سنی در درصد و تعداد مطلق کاهش پیدا کرده که روند کاهشی مداومی را که در برآوردهای گذشته مشاهده شده بود ادامه داده است. کار کودکان در بین کودکان خردسال بین ۵ تا ۱۱ سال افزایش پیدا کرده است. با این وجود پس از سال ۲۰۱۶، برآوردهای جهانی روند کندی را برای این گروه سنی ثبت کرد. در سال ۲۰۲۰ تعداد ۱۶/۸ میلیون کودک بین ۵ تا ۱۱ سال درگیر کار کودک بیشتر از سال ۲۰۱۶ ثبت شده است.

بحران کووید-۱۹ تهدیدی برای فرسایش بیشتر حرکت و پیشرفت جهانی علیه کار کودک است مگر این که اقدامات فوری برای کاهش اثرات آن اتخاذ شود. تحلیل‌های جدید نشان می‌دهد که بیشتر از ۹/۸ میلیون کودک تا آخر سال ۲۰۲۲ بر اثر فقر ناشی

گزارش کار کودک: برآوردهای جهانی ۲۰۲۰، رویه‌ها و مسیر پیش رو به این موضوع پرداخته است که ما در کجای تلاش جهانی برای پایان دادن به کار کودک ایستاده‌ایم. این گزارش در سال جهانی ملل متحد برای حذف کار کودکان، توسط سازمان بین‌المللی کار و سازمان یونسف، دو متولی هدف ۸/۷ از اهداف توسعه پایدار، منتشر شده است. گزارش حاضر کلیدی‌ترین ویژگی‌ها و زوایای مختلف کنونی کار کودک و تغییراتی که در طول زمان داشته است را شرح می‌دهد.

در راستای برآوردهای کار کودکان که از سال ۲۰۰۰ هر چهار سال یک بار توسط سازمان بین‌المللی کار منتشر می‌شود، محاسبات سال ۲۰۲۰ بر اساس برون‌یابی^۱ داده‌های پیمایش‌های ملی خانوار صورت گرفته‌اند. در برآورد اخیر از بیش از ۱۰۰ پیمایش خانوار - که دو سوم جمعیت کودکان بین ۵ تا ۱۷ سال جهان را پوشش می‌دهند- استفاده شده است.

گزارش حاضر هشداردهنده است. برای اولین بار از زمان شروع برآوردهای جهانی از دو دهه پیش، حرکت جهانی برای مقابله با کار کودکان متوقف شده است. به علاوه، بدون اقدامات فوری برای کاهش این موضوع، احتمال آن می‌رود که بحران همه‌گیری کرونا میلیون‌ها کودک دیگر را به کار کودک وادارد.

این نتایج، باعث ایجاد واقع‌بینی مهمی در خصوص تحقق پیمان بین‌المللی برای پایان‌بخشیدن به کار کودکان تا سال ۲۰۲۵ شده است. اگر ما فوراً اراده و منابع را برای اقدام در یک مقیاس بی‌سابقه بسیج نکنیم، زمان‌بندی پایان‌بخشیدن به کار کودکان برای چندین سال آینده به درازا خواهد کشید.

برآوردها و رویه‌های جهانی^۲

در دنیای امروز، کار کودکان به یک مشکل مزمن جهانی تبدیل شده است. آخرین برآوردهای جهانی تخمین می‌زند که در آغاز سال ۲۰۲۰، ۱۶۰ میلیون کودک ۳-۶ میلیون دختر و ۹۷ میلیون پسر- در جهان مشغول به کار بوده‌اند که تقریباً برابر با یک کودک از هر ۱۰ کودک در جهان است. هفتاد و نه میلیون کودک -تقریباً نیمی از کودکان کار- درگیر

1. Extrapolation
2. Global Estimates and Trends
3. Hazardous work

از همه‌گیری کرونا، مجبور به کار خواهند شد.

با این وجود مقدار افزایش پیش‌بینی‌شده در کار کودکان به هیچ‌وجه بر اساس نتایج قبلی نیست. تأثیر واقعی بستگی به سیاست‌های مقابله با این موضوع خواهد داشت. دو سناریوی دیگر، تأثیر اساسی پوشش حمایت اجتماعی را بر روی کار کودک در آینده نزدیک نشان می‌دهد. زمانی که پوشش حمایت اجتماعی کاهش پیدا کند، یک افزایش اساسی در کار کودک تا سال ۲۰۲۲ رخ خواهد داد. از طرف دیگر افزایش در پوشش حمایت اجتماعی، می‌تواند فراتر از جبران تأثیر کرونا بر کار کودک، حتی ما را به مسیر حرکت و پیشرفت در خصوص مسأله بازگرداند.

موارد زیر شامل دیگر نتایج کلیدی حاصل از برآوردهای جهانی سال ۲۰۲۱ است:

- **درگیری در کار کودک در تمامی سنین برای پسران بیشتر از دختران است.** از بین تمام پسران، ۱۱/۲ درصد در مقایسه با ۸/۷ درصد از دختران درگیر کار کودک هستند. در تعداد مطلق، پسران درگیر کار ۳۴ میلیون تن بیش از دختران هستند. جایی که تعریف کار کودک هفته‌ای ۲۱ ساعت یا بیشتر کار خانگی را هم در بر بگیرد، شکاف جنسیتی رواج کار بین دختران و پسران ۵ تا ۱۴ ساله تقریباً به نصف کاهش می‌یابد.

- **کار کودکان در مناطق روستایی بسیار رایج‌تر است.** ۱۲۲/۷ میلیون کودک در مناطق روستایی مشغول به کار هستند در مقایسه با ۳۷/۳ میلیون کودک که در مناطق شهری کار می‌کنند. شیوع کار کودک در مناطق روستایی (۱۳/۹ درصد) نزدیک به سه برابر بیشتر از کار کودکان در مناطق شهری (۴/۷ درصد) است.

- **بیشتر کار کودکان -چه دختران و چه پسران- در کشاورزی است.** ۷۰ درصد کار کودکان، در مجموع ۱۱۲ میلیون کودک، در کشاورزی است. برای بیشتر کودکان خردسال، کشاورزی نقطه ورود به کار کودک است. بیشتر از سه‌چهارم

از تمام کودکان کار ۵ تا ۱۱ ساله، کار کشاورزی انجام می‌دهند.

- **بخش اعظم کار کودکان درون خانواده رخ می‌دهد.** ۷۲ درصد از تمام کودکان کار و ۸۳ درصد از کودکان کار بین ۵ تا ۱۱ ساله درون خانواده، در ابتدا روی مزارع خانوادگی و بعد در کسب‌وکارهای خرد خانوادگی کار می‌کنند. برخلاف تصور رایج که کار خانوادگی شرایط کاری ایمن‌تری را برای کودک فراهم می‌کند، کار خانوادگی کودک غالباً پرخطر است. بیش از یک چهارم کودکان ۵ تا ۱۱ ساله و نزدیک به نیمی از کودکان ۱۲ تا ۱۴ ساله درگیر کارهای خانوادگی، در کارهایی‌اند که به احتمال زیاد به سلامت، امنیت یا روان آن‌ها آسیب می‌زند.

- **کار کودکان غالباً همراه بازماندگی از تحصیل است.** بخش اعظمی از کودکان خردسال درگیر کار کودک، با وجود این که در طیف سنی تحصیلات اجباری قرار دارند، از مدرسه بازمانده‌اند. بیش از یک چهارم کودکان بین ۵ تا ۱۱ سال و بالای یک سوم کودکان ۱۲ تا ۱۴ ساله که درگیر کار کودک هستند از مدرسه رفتن محروم‌اند. این مسأله، دورنمای کار شایسته^۱ در جوانی و بزرگسالی، و به طور کلی کیفیت زندگی آن‌ها را محدود می‌کند. کودکان کار بسیار بیشتری نیز، در تلاش برای ایجاد تعادل بین انجام هم‌زمان وظایف مدرسه و کار هستند؛ وضعیتی که آموزش آن‌ها و حق بر اوقات فراغت‌شان را به حاشیه می‌برد.

مسیر پیش رو^۲

برآوردهای جهانی سازمان بین‌المللی کار و یونسف در سال ۲۰۲۰ نشان‌دهنده یک مقطع حساس در تلاش جهانی علیه کار کودکان است. حرکت جهانی در طول چهار سال گذشته متوقف شده است در حالی که در چهار سال پیش از آن نیز پیشرفت در محو کار کودکان به طول قابل ملاحظه‌ای کاهش یافته بود. بحران ادامه‌دار کووید-۱۹ نیز دستاوردهای گذشته را تهدید می‌کند. در حالی

که اکنون نزدیک به ۸۶ میلیون کودک در جهان نسبت به سال ۲۰۰۰ که محاسبه آمار کودکان درگیر کار را در سطح جهانی آغاز کردیم، کمتر مشغول به کار هستند، اما روندهای اخیر نشان می‌دهد که ما نسبت به تعهدات جمعی خود برای پایان دادن به اشکال مختلف کار کودک تا سال ۲۰۲۵ بسیار عقب هستیم. در سال جهانی حذف کار کودک که توسط سازمان ملل نامگذاری شده است، لازم است با فوریتی تجدید شده اقدام کنیم تا حرکت و پیشرفت را به مسیر اصلی خود برگردانیم.

برای آنکه در دوران بحران جاری کووید-۱۹ بیش از این پسروی نکنیم، به اقداماتی فوری نیاز است.

همه‌گیری کرونا خطر کار کودک را به وضوح افزایش داده است. قبل از هر چیز به دلیل رشد فقر که وابستگی خانواده‌ها را به کار کودک می‌تواند افزایش دهد و همینطور به دلیل تعطیلی مدارس که جایگزینی منطقی برای نفرستادن کودکان سر کار باقی نگذاشته است. برای کاهش این ریسک‌ها، گسترش اقدامات حمایتی برای درآمد خانواده‌های آسیب‌پذیر از طریق مزایای کودکان^۱ و سایر ابزارها ضروری است؛ همینطور ایجاد کمپین‌های بازگشت به مدرسه و افزایش کلاس‌های تقویتی برای زمانی که شرایط مقتضی برای بازگشت به مدرسه و از سرگیری تحصیل و یادگیری منقطع شده فراهم می‌شود.

لازم است در فازهای بحرانی و ترمیمی کووید-۱۹، از ضرورت اتخاذ سیاست‌های گسترده‌تر برای پایان دادن به کار کودکان غافل نشویم. موارد بارز زیر از این جمله است:

- گسترش حمایت اجتماعی از کودکان و خانواده‌هایشان برای کاهش فقر و عدم ثبات اقتصادی که موجب کار کودکان می‌شود.

- تضمین آموزش رایگان و باکیفیت دست کم تا زمان حداقل سن ورود به بازار کار تا جایگزینی مناسب برای کار کودکان باشد و به کودکان فرصت داشتن آینده بهتر را بدهد.

- تضمین ثبت قانونی تولد تمامی کودکان تا

کودکان دارای هویت قانونی بوده و از تمام حقوق خود از زمان تولد بهرمنند شوند.

- توسعه کار شایسته تا افراد جوان (در سنین قانونی انجام کار) و بزرگسالان حقوق عادلانه دریافت کنند، با تأکید ویژه بر کارگران در اقتصاد غیررسمی، تا خانواده‌ها درگیر آن دسته از کار کودک که به واسطه فقر رخ می‌دهد نشوند.

- ارتقای معیشت روستایی کافی و تاب‌آور از طریق حمایت از تنوع اقتصادی، سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های بخش خدمات پایه، گسترش حمایت اجتماعی و تدوین سیاست‌های توسعه کشاورزی برای تنوع بخشیدن به محصولات. مزارع خانوادگی و کسب‌وکارهایی که وابسته به کار (عمدتاً مجانی) کودکان هستند برای قطع این وابستگی به کودکان و ارتقای معیشت خود نیازمند حمایت بیشتری هستند.

- اطمینان از تصویب قوانین و مقررات ضروری برای حمایت از کودکان، پشتیبانی از اجرای آن توسط دستگاه‌های اجرایی و نظام‌های حمایت از کودکان و خدمات لازم برای کاربری این قوانین.

- پرداختن به هنجارها و تبعیض جنسیتی که ریسک کار کودکان را بخصوص برای دختران، درخصوص کار خانگی^۲ و کارهای بدون حقوق خانه^۳، افزایش می‌دهد.

لزم توجه ویژه به افزایش ریسک کار کودکان در بحران‌ها، درگیری‌ها و بلایای طبیعی. مسأله کار کودکان باید در تمام مراحل اقدامات بشردوستانه، از آمادگی پیش از بحران تا برنامه‌های اضطراری و واکنش‌های بشردوستانه برای بازسازی و ترمیم پس از بحران، در نظر گرفته شود.

رسیدگی به خطر کار کودکان در زنجیره‌های تأمین داخلی و جهانی همچنان مهم است. بخصوص در سطح شرکت‌های کوچک غیررسمی که در سطوح پایین‌تر زنجیره تأمین- که خطر کار کودکان و سایر خطرات حقوق بشری در آن سطح بیشتر است- فعالیت می‌کنند، بسیار مهم است. دولت‌ها

۱. Child benefits (کمک هزینه کودکان)

۲. Domestic work

۳. Unpaid household chores

می‌توانند از طریق خریدهای عمومی که ریسک کار کودکان در زنجیره‌های تأمین فروش را کاهش می‌دهد، این موضوع را مدیریت کنند.

بحران کووید-۱۹، که در آن دولت‌ها با محدودیت‌های مالی دست و پنجه نرم می‌کنند، اقدام در تمام زمینه‌ها بخصوص در سیاستگذاری را حتی ضروری‌تر کرده است. اتخاذ سیاست‌ها و انتخاب‌های صحیح در خصوص تخصیص منابع بسیار مهم خواهد بود. تقویت اطلاعات مربوط به کار کودکان در سطح کشوری می‌تواند به شناخت اولویت‌های محلی کمک کند و راهنمای تصمیمات در خصوص سیاستگذاری و هزینه‌کرد باشد. تعاملات اجتماعی بین دولت‌ها و اصناف کارگری و کارفرمایان نیز برای توسعه سیاست‌های مناسب و جابگو در زمینه کار کودکان و چالش‌های مربوط به آن در هر مکانی که رخ دهد کلیدی هستند.

دولت‌ها باید برای گسترش ظرفیت مالی خود، راهبردهای خلاقانه‌ای برای بسیج منابع به کار گیرند. با در نظر گرفتن کمبود بودجه ایجاد شده بخاطر همه‌گیری کرونا، جامعه بین‌المللی باید شکاف مالی ایجادشده را جبران کند. بسیاری از کشورهای صنعتی هنوز در قبال تعهدات دیرینه خود برای کمک رسمی به توسعه (ODA) و تأمین اعتبار برای توسعه پایدار کوتاهی می‌کنند. این روند باید تغییر کند.

تخفیف یا بخشش بدهی‌ها باید گسترش یابد و بدهی کشورهای شدیداً مقروض دوباره برنامه‌ریزی شود تا هزینه‌کرد اجتماعی با افزایش در سرویس پرداخت های بدهی^۱ دچار اختلال نشود. ما باید از تکرار اشتباهات گذشته که گردش‌های اعتباری‌ای که فوراً مورد نیاز بودند را مشروط به ریاضت اقتصادی می‌کرد، اجتناب کنیم. زیرا بیشترین آسیب را به کودکان و خانواده‌های نیازمند وارد می‌کند.

بحران کووید-۱۹ یادآور این مسأله است که غلبه بر چالش‌های جهانی نیازمند همکاری و مشارکت بین‌المللی است. این مسأله همان قدر که در مورد پایان دادن به کار کودکان صدق می‌کند در خصوص

سایر اولویت‌های حیاتی توسعه در دستورکار ۲۰۳۰ توسعه پایدار صادق است. حذف کار کودکان بسیار بزرگتر از آن است که عضوی به تنهایی از عهده آن برآید. کشورها باید بر اساس ماده ۸ کنوانسیون بدترین اشکال کار کودک سازمان بین‌المللی کار^۲ که به طور جهانی تصویب رسیده است با یکدیگر همکاری کنند (شماره ۱۸۲).

اتحاد ۸/۷ نقش مهمی را در تسهیل همکاری در خصوص کار کودک در میان بازیگران دولتی و غیردولتی ایفا می‌کند. بر اساس مشارکتی جهانی که در سال ۲۰۱۶ پدید آمد گروه‌های اتحاد ۸/۷ شامل دولت‌ها، سازمان‌های چندجانبه، سازمان‌های کارگران، سازمان‌های کارفرمایان، سازمان‌های غیردولتی، مؤسسات آکادمیک و اتاق‌های فکر برای یافتن راه‌هایی جهت سرعت عمل بخشیدن به هدف ۸/۷ گردهم آمدند. اتحاد روی سه راهبرد تمرکز دارد: انجام پژوهش و به اشتراک‌گذاری دستاوردهای آن، هدایت نوآوری‌ها و افزایش و بیشینه‌کردن بهره‌وری منابع.

ضروری است که اقدام برای حذف کار کودک بر اساس تعهدات و اهداف جهانی به مسیر خود برگردد. اسناد شواهد ارائه‌شده در این گزارش خطرات و راه‌های حل آن را ارائه می‌دهد. با وجود این که این اهداف نیاز به اقدامات و سرمایه‌گذاری‌های بلندپروازانه‌ای دارد، اما همه‌گیری کووید-۱۹ به‌خوبی نشان داد که این اقدامات و سرمایه‌گذاری‌ها زمانی که به‌زیستی بشر به خطر می‌افتد، امکان‌پذیر است. ما به کودکان قول داده‌ایم به کار کودکان پایان ببخشیم؛ نمی‌توانیم زمان را از دست بدهیم.

۱. Debt service payments

۲. ILO Worst Forms of Child Labour Convention

کار کودک در یک نگاه

جنوب صحرای آفریقا بالاترین شیوع و بیشترین تعداد کار کودکان را دارد.

درصد و تعداد کودکان ۵ تا ۱۷ ساله درگیر در کار کودک به تفکیک منطقه

نکته: اندازه حبابها متناسب با آمار قطعی کودکان درگیر کار است. جدول دسته‌بندی منطقه‌ای انجام شده برای گزارش اهداف توسعه پایدار را نشان می‌دهد. منطقه اقیانوسیه به دلیل کمبود پوشش آمار و داده حذف شده است. به همین دلیل اعداد و ارقام بیان شده برای مناطق به مجموع شمار جهانی اضافه نمی‌شود.

جنوب صحرای آفریقا

23.9%
86.6 million

آسیای مرکزی و جنوبی

5.5%
26.3 million

آسیای شرقی و جنوب شرقی

6.2%
24.3 million

آسیای غربی و شمال آفریقا

7.8%
10.1 million

آمریکای لاتین و حوزه کارائیب

6.0%
8.2 million

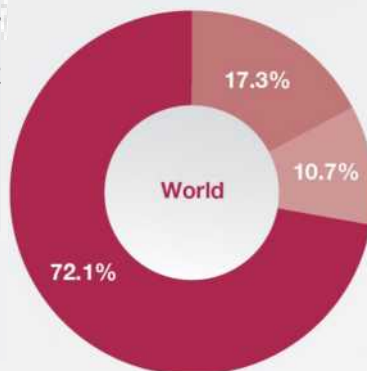
اروپا و آمریکای شمالی

2.3%
3.8 million

بیشتر کودکان درگیر کار کودک با خانواده خود کار می‌کنند.

درصد توزیع کودکان ۵ تا ۱۷ ساله درگیر کار کودک بر اساس وضعیت کارشان

- درگیر کار خانوادگی
- استخدام شده‌ها
- کارگران خوداشتغالی (کار مستقل)

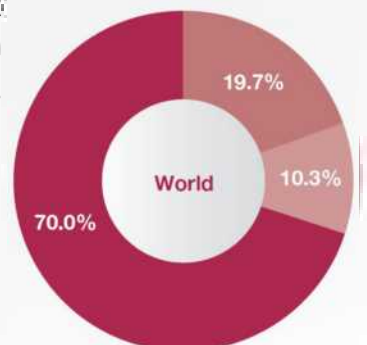

Note: Due to rounding, figures in percentages do not add up to 100 per cent.

بخش کشاورزی بزرگترین سهم کار کودکان در تمام جهان به خود اختصاص داده است.

درصد توزیع کودکان کار ۵ تا ۱۷ ساله بر اساس نوع فعالیت اقتصادی

- کشاورزی
- خدمات
- صنعت

آثار و نتایج کووید-۱۹

بدون اقدامات پیشگیرانه، تعداد کودکان کار از ۱۶۰ میلیون کودک در سال ۲۰۲۰ می‌تواند به ۱۶۸/۹ میلیون نفر در پایان سال ۲۰۲۲ افزایش یابد.

تعداد کودکان کار ۵ تا ۱۷ ساله، محاسبه شده تا پایان سال ۲۰۲۲

206.2 million

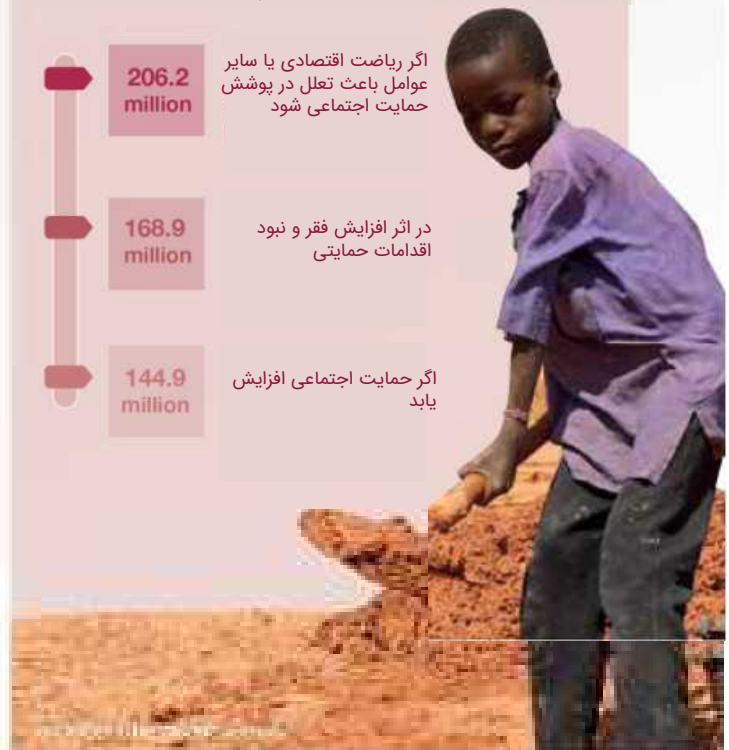
اگر ریاضت اقتصادی یا سایر عوامل باعث تعلل در پوشش حمایت اجتماعی شود

168.9 million

در اثر افزایش فقر و نبود اقدامات حمایتی

144.9 million

اگر حمایت اجتماعی افزایش یابد

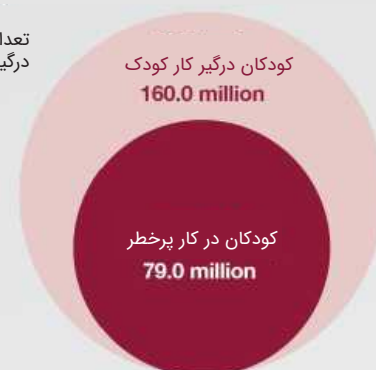

به کودکان قول داده‌ایم به کار کودکان پایان ببخشیم؛

وضعیت کنونی

۱۶۰ میلیون کودک در سطح جهان درگیر کار کودکان هستند، ۷۹ میلیون از آنان مشغول انجام کار پرخطر هستند.

تعداد کودکان بین ۵ تا ۱۷ سال درگیر کار کودک و کار پرخطر

کار کودک در تمام گروه‌های سنی بیشتر بین پسران رایج است تا دختران

درصد کودکان ۵ تا ۱۷ ساله درگیر کار کودک به تفکیک جنس و سن

رویه‌ها

حرکت جهان برای حذف کار کودک از سال ۲۰۱۶ متوقف شد

درصد و تعداد کودکان ۵ تا ۱۷ ساله درگیر کار کودک و کار پرخطر، بر اساس منطقه

منطقه آسیا و اقیانوسیه، و آمریکای لاتین و کارائیب از سال ۲۰۰۸ شاهد پیشرفت مداومی در توقف کار کودکان بوده‌اند؛ پیشرفت مشابهی نیز در جنوب صحرای آفریقا اتفاق افتاده است.

درصد کودکان ۵ تا ۱۷ ساله درگیر کار کودک به تفکیک منطقه

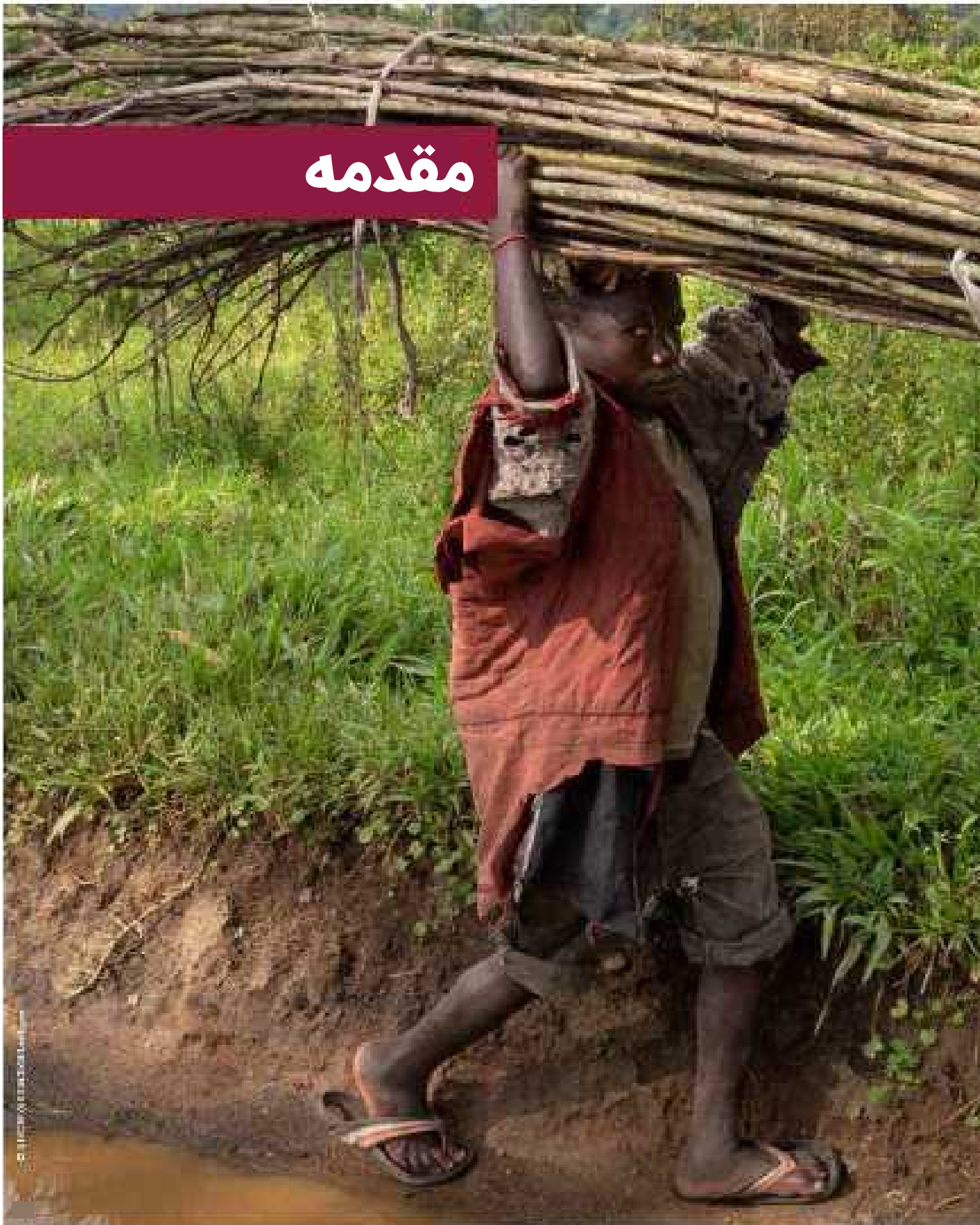

Notes: The figure shows regional groupings used for ILO reporting. Comparable historical data prior to 2016 were not available for other regions.

نمی‌توانیم زمان را از دست بدهیم.

مقدمه

هر روز آرچی ساعت ۵ صبح از خواب بیدار می‌شود، آماده می‌شود، صبحانه می‌خورد و به سر کار می‌رود. آنجا او خود را به درون یک شکاف تنگ جا می‌دهد و در یک چاله عمیق زیرزمینی اغلب زیر آب در حالی که از طریق یک شلنگ که به کمپرسور دیزل متصل است نفس می‌کشد، کورمال کورمال به دنبال طلا می‌گردد. بعد از ۱۰ یا ۱۲ ساعت کار به خانه برمی‌گردد، شام می‌خورد و می‌خوابد. آرچی ۱۱ سال دارد. بعضی از دوستان خردسال او که در گودال کار می‌کنند تمام روز کیسه‌های پر از شن و ماسه که گاهی وزن آن از خود آنها سنگین‌تر است حمل می‌کنند.

رافائل، ۱۲ ساله، در یک کلبه در جنگل می‌خوابد. او چیز زیادی برای خوردن ندارد، جز اکثر اوقات برنج و لوبیای سیاه. او از همان گودالی آب می‌نوشد که گاوه‌های مزرعه آب می‌نوشند. رافائل پنج سال است در آنجا برای کمک به پرداخت بدهی‌های پدرش کار می‌کند.

تایشا، ۱۶ ساله، صبحانه درست می‌کند، خانه را تمیز می‌کند و از مادر بزرگ‌هایش پرستاری می‌کند؛ کارهایی که بیشتر روز او را می‌گیرد. با بسته‌شدن مدرسه‌اش بخاطر همه‌گیری کرونا کارهای او افزایش پیدا کرده است. او تلاش می‌کند برنامه‌های آموزشی را از تلویزیون ببیند اما زمان کافی برای این کار ندارد. او به عنوان تنها عضو خانواده خود که به مدرسه رفته است، حمایت بسیار کمی دریافت می‌کند.

امروزه ۱۶۰ میلیون کودک مانند آرچی، رافائل و تایشا گرفتار مشقت کار کودک‌اند. آن‌ها در سنی که باید برای برخورداری از آموزش، سلامت کافی و حمایت اجتماعی، و زمان کافی برای بازی و اوقات فراغت، تأمین و پشتیبانی شوند، مجبور به انجام کار هستند. به دلایل مختلفی مانند فقر، امکانات تحصیلی محدود، انرژی بسیار کم برای درس خواندن بعد از کار و نداشتن افرادی به عنوان الگو. نتایج این فقدان متأسفانه پایدار هستند. بدن‌های خسته و ذهن‌های خسته، شانس آن‌ها را برای یادگیری و رشد و دورنماییشان برای یک آینده درخشان را کاهش می‌دهد.

این گزارش ارقامی ارائه می‌دهد که روایتگر آن چیزی است که کودکان در کار کودک تجربه می‌کنند. همچنین شواهدی ارائه می‌دهد که

برای تصمیم‌گیری جهت انجام تعهدات قانونی و اخلاقی برای حذف کار کودک حیاتی است. این گزارش که در سال بین‌المللی حذف کار کودک سازمان ملل منتشر شده است، تلاش جهانی برای پایان دادن به کار کودکان و تأثیر بحران کووید-۱۹ بر آن را بررسی می‌کند. نتایج آن بسیار هشداردهنده است. حرکت جهانی برای مقابله با کار کودکان برای اولین بار از سال ۲۰۰۰، متوقف شده است. علاوه بر آن بدون وجود اقدامات کاهش‌دهنده اضطراری، بحران فعلی احتمالاً میلیون‌ها کودک دیگر را نیز به سمت کار سوق خواهد داد.

این نتایج یک بررسی واقع‌بینانه مهم در ارزیابی چشم‌انداز توقف کار کودک تا سال ۲۰۲۵ بر اساس هدف ۸/۷ از اهداف توسعه پایدار است. اگر ما هم‌اکنون اراده و منابع لازم را برای اقدام در مقیاسی بی‌سابقه بسیج نکنیم، به زمان‌بندی پایان‌بخشیدن به کار کودک چندین سال اضافه خواهد شد.

این گزارش که برای اولین بار به طور مشترک توسط سازمان بین‌المللی کار و یونیسف -به عنوان متولیان مشترک هدف ۸/۷- منتشر شده است، جزئیات مقیاس و ویژگی‌های کار کودک را در جهان امروز مشخص و سیر تحول آن را در طول زمان پیگیری می‌کند. همانند برآوردهایی که از سال ۲۰۰۰ هر چهار سال یک بار منتشر می‌شود، محاسبات سال ۲۰۲۰ نیز بر اساس برون‌یابی پیمایش‌های ملی خانوار است. برآوردهای جدید بر اساس داده‌هایی از بیش از ۱۰۰ پیمایش خانوار است که دوسوم جمعیت کودکان ۵ تا ۱۷ ساله جهان را شامل می‌شود.

ساختار مابقی گزارش به شرح زیر است: در بخش دوم مروری بر برآوردهای جهانی و منطقه‌ای سال ۲۰۲۰ و روند آن از سال ۲۰۰۰ دارد. بخش سوم شرایط امروز کار کودکان را با توجه به سن، جنس، محل زندگی و ویژگی‌های کاری که کودکان انجام می‌دهند بررسی و نحوه تداخل کار آن‌ها با تحصیلاتشان را عنوان می‌کند. بخش چهارم تأثیر بحران کووید-۱۹ بر کار کودکان را تا آخر سال ۲۰۲۰ بررسی می‌کند. گزارش با نتیجه‌گیری در مورد اولویت‌های کلیدی سیاست‌گذاری برای برگشت به مسیر حرکت و پیشرفت، همزمان با مدیریت بحران کووید-۱۹ و بازسازی پیامدهای آن پایان می‌یابد.

کار کودک در دستورکار توسعه جهانی^۱

کار کودکان به عنوان بخشی از هدف شماره ۸ توسعه پایدار (کار شایسته و رشد اقتصادی) پی برده است. ذیل این ماده، هدف ۸/۷ مبنی بر حذف تمام اشکال کار کودکان تا پایان سال ۲۰۲۵ قرار دارد. پایان دادن به کار کودکان همین طور در تحقق سایر اهداف توسعه پایدار از جمله سلامت و تحصیل نقش خواهد داشت.

هدف ۸/۷ از اهداف توسعه پایدار: انجام اقدامات سریع و مؤثر برای ریشه کنی کار اجباری، پایان دادن به برده داری مدرن و قاچاق انسان، و تضمین منع و حذف بدترین اشکال کار کودک، از جمله جذب و استفاده از کودکان به عنوان سرباز، و حذف همه انواع کار کودکان تا پایان سال ۲۰۲۵. جامعه بین المللی به اهمیت حذف

مفاهیم و تعاریف آماری^۱

طبقه‌بندی بدترین اشکال کار کودک - به ویژه کار پرخطر - قرار نمی‌گیرد. یک تعریف گسترده‌تر آماری کارهای پرخطر بدون حقوق خانه را، با عنوان کارهای دشوار خانه معرفی می‌کند.

به کار گماردن کودکان^۲ هر نوع کار چه تولید برای فروش، چه تولیدی که برای فروش نیست (به خصوص محصولات کشاورزی که برای مصرف خانواده تولید می‌شوند) را در بر می‌گیرد. به کارگیری شامل هر دو نوع کار کردن در اقتصاد رسمی و غیررسمی، چه داخل یا بیرون خانواده، چه برای پول یا منفعت (پول نقد یا معادل آن، پاره‌وقت یا تمام‌وقت) و کار خانگی - غیر از خانواده خودکودک - برای یک کارفرما (با حقوق یا بدون آن) را در بر می‌گیرد.

مفهوم **کار سبک مجاز^۳** از ماده ۷ کنوانسیون شماره ۱۳۸ سازمان بین‌المللی کار بر آمده است، که عنوان می‌دارد قوانین یا مقررات ملی ممکن است استخدام یا به کارگیری افراد بالای ۱۳ سال (یا ۱۲ سال در کشورهایی که حداقل سن عمومی برای کار را ۱۴ سال قرار داده‌اند) را در یک کار سبک که به سلامتی یا رشد آن‌ها آسیب نمی‌زند مجاز بدانند. این کار هم‌چنین نباید دسترسی به مدرسه،

سه استاندارد اصلی بین‌المللی حقوق بشر و حقوق کار - کنوانسیون حقوق کودک، کنوانسیون حداقل سن پذیرفته‌شدن برای کار (شماره ۱۳۸ سازمان بین‌المللی کار) و کنوانسیون بین‌المللی بدترین اشکال کار کودک (شماره ۱۸۲ سازمان بین‌المللی کار) - محدودیت‌های قانونی را در مورد کار کودکان وضع کرده و زمینه حذف آن را در سطح داخلی و بین‌المللی فراهم کرده‌اند. هجدهمین کنفرانس بین‌المللی متخصصان آمار کار در سال ۲۰۰۸، قطعنامه‌ای در مورد آمار کار کودک تصویب کرد که استانداردهای حقوقی مذکور را بدل به مفاهیم آماری برای انجام محاسبات می‌کند. مفاهیم و تعاریف آماری‌ای که گزارش برآورد ۲۰۲۰ بر پایه‌ی آن است، با قطعنامه مذکور مطابقت دارد.

کار کودک^۴ کاری است که کودک به دلیل طبیعت یا شرایط آن کار، برای انجام یا اجرای آن بسیار کوچک است و می‌تواند به سلامت، روان و امنیت کودک آسیب بزند. در اصطلاح تخصصی‌تر، کار کودک شامل کارهایی است که کودکان در هر نوع شغلی انجام می‌دهند به جز دو استثنای مهم: کار مجاز سبک برای کودکان در طیف سنی که مناسب انجام کار سبک دانسته شده است، و کاری که برای کودکان بالای حداقل سن مجاز برای کار در

۱. Statistical concepts and definitions

۲. Child labour

۳. Hazardous household chores

۴. Employment

۵. Permitted light work

در معرض مواد، عوامل یا فرآیندهای خطرناک یا در دما یا درجاتی از صدا یا ارتعاشاتی قرار دهد که به سلامتی آن‌ها آسیب برساند. همچنین کارکردن تحت شرایط دشوار مانند ساعت‌های کار طولانی یا در طول شب یا عدم اجازه بازگشت هرروزه به خانه. به منظور انجام محاسبات آماری، در این گزارش، کار دشوار شامل صنایع و/یا مشاغل طبقه‌بندی‌شده در رده پرخطر و/یا ۴۳ ساعت کار در هفته یا بیش از آن در نظر گرفته است.

انجام کار پرخطر توسط کودکان اغلب به دو دلیل در دسته پروکسی^۴ بدترین اشکال کار قرار می‌گیرد. اول، پیدا کردن اطلاعات قابل اطمینان ملی در مورد بدترین اشکال کار کودک جز در مورد کار پرخطر به عنوان مثال کار اجباری و بیگاری یا استثمار جنسی تجاری، دشوار است. دوم اینکه کودکان درگیر کار پرخطر اکثریت قریب به اتفاق کودکانی را تشکیل می‌دهند که درگیر بدترین اشکال کار کودک هستند.

خدمات بدون مزد خانگی^۵ یا کارهای خانه، به کارهایی اشاره دارد که کودکان بدون مزد آن را برای خانواده خود انجام می‌دهند. شامل مراقبت از سایر اعضای خانواده، انجام تمیزکاری یا تعمیرات کوچک، پخت و سرو غذا، شستشو و اتوکشیدن لباس‌ها، رساندن یا همراهی کردن اعضای خانواده به محل کار یا مدرسه. در اصطلاح تخصصی‌تر، این کارها اساساً شکل «غیراقتصادی» تولید است و در سیستم حساب‌های ملی ملل متحد^۶، راهنماهای مورد توافق بین‌المللی برای اندازه‌گیری فعالیت اقتصادی ملی، لحاظ نمی‌گردند.

خدمات پرخطر خانگی بدون مزد^۷ شامل ساعت‌های طولانی، محیط‌های ناسالم، ابزارهای ناامن یا بارهای سنگین و/یا مکان‌های خطرناک می‌شود. برای انجام محاسبات آماری در این گزارش، زمانی که کارهای خانه در محاسبه کار کودک در نظر گرفته می‌شود، کارهای پرخطر خانگی به کارهایی ارجاع داده می‌شود که زیر سن عمومی مجاز برای کار و ۲۱ ساعت یا بیشتر در هفته توسط کودکان انجام می‌شوند. این تعریف گسترده‌تر فقط در بحث مربوط به تفاوت‌های کار کودک بر مبنای جنس استفاده شده است.

شرکت در برنامه‌های آموزش‌های حرفه‌ای یا کشف گرایش‌های شغلی، یا ظرفیت بهرمندی از آموزش را محدود کند. جهت محاسبات آماری، کار سبک در این گزارش شامل اشتغال و کار غیر پرخطر به مدت کمتر از ۱۴ ساعت در هفته که توسط کودکان بین ۱۲ تا ۱۴ سال انجام گیرد، در نظر گرفته شده است.

بدترین اشکال کار کودک^۱ طبقه‌بندی‌های صورت گرفته در ماده ۳ کنوانسیون شماره ۱۸۲ سازمان بین‌المللی کار را در بر می‌گیرد. این موارد تمام انواع برده‌داری یا کارهای مشابه برده‌داری را شامل می‌شود؛ مانند خرید و قاچاق کودکان، اسارت و رعیت‌گرفتن بخاطر بدهی و کار تحمیل‌شده یا اجباری شامل کار اجباری کودک برای شرکت در درگیری‌های مسلحانه، استفاده، به‌دست‌آوردن^۲ یا پیشکش کردن کودکان در کار فحشا برای تولید پورنوگرافی یا اجراهای پورنوگرافیک، استفاده، به‌دست‌آوردن یا پیشکش کردن کودکان در کارهای غیرقانونی بطور خاص برای تولید و قاچاق مواد مخدر که در معاهدات مرتبط بین‌المللی تعریف شده است. همچنین سایر کارهایی که به دلیل طبیعت یا شرایط انجام آن می‌تواند به سلامت، امنیت و روان کودکان آسیب بزند.

کار پرخطر^۳ اشاره به کاری دارد که بخاطر طبیعت یا شرایط انجام آن می‌تواند به سلامت، امنیت و روان کودکان آسیب بزند. زمانی که کشوری کنوانسیون‌های شماره ۱۸۲ و ۱۳۸ سازمان بین‌المللی کار را تصویب می‌کند، متعهد می‌شود که فهرست کارهای دشوار در کشور خود را تعیین کند. با وجود آن که کشورهای مختلف پس از مشورت با اتحادیه‌های کارگری و کارفرمایی روی فهرست مذکور به اجماع می‌رسند، توصیه‌نامه بدترین اشکال کار کودک ۱۹۹۹ (شماره ۱۹۰)، پروتکل الحاقی به کنوانسیون شماره ۱۸۲، روی کارهایی که کودکان را در معرض آسیب جسمی، عاطفی یا جنسی قرار می‌دهد تأکید دارد؛ کار در زیر زمین، زیر آب، در ارتفاع خطرناک، یا در فضای بسته با ماشین آلات، تجهیزات یا ابزار خطرناک، یا کارهایی که با جابه‌جایی دستی یا حمل‌ونقل بارهای سنگین سروکار دارد. کار کردن در محیط‌های ناسالم که ممکن است به عنوان مثال کودکان را

۱. Worst forms of child labour

۲. Procuring

۳. Hazardous work

۴. Proxy category

۵. Unpaid household services

۶. United Nations System of National Accounts

۷. Hazardous unpaid household services

بررسی اجمالی وضعیت جهانی و منطقه‌ای^۲

امروزه کار کودک به صورت غیرقابل قبولی مرسوم باقی مانده است. در شروع سال ۲۰۲۰، بیش از همه‌گیری ویروس کرونا، ۱۶۰ میلیون کودک - ۶۳ میلیون دختر و ۹۷ میلیون پسر - یعنی در جهان از هر ۱۰ کودک یک نفر درگیر کار کودک بوده‌اند. ۷۹ میلیون کودک - نزدیک به نصف کودکانی که درگیر کار کودک هستند - بدترین اشکال کار را انجام می‌دادند که مستقیماً به سلامت، امنیت و روان آن‌ها آسیب می‌زد.

چنین برآورد جهانی‌ای تنوع وسیع این مسأله را در مناطق مختلف پنهان می‌کند. ۲۴ درصد از کار کودک در منطقه جنوب صحرای آفریقا شایع است، سه برابر آفریقای شمالی و آسیای غربی، دومین منطقه‌ای که بیشتر کار کودک در آن شایع است. به طور مطلق تقریباً ۸۷ میلیون کودک کار در جنوب صحرای آفریقا بیشتر از مجموع کودکان کار در سایر نقاط جهان است.

این آمار موجب نگرانی است. در طول چهار سال گذشته، برای اولین بار از سال ۲۰۰۰ جهان در کاهش کار کودکان پیشرفتی نداشته است. تعداد مطلق کودکان کار با اضافه شدن بالای ۸ میلیون نفر به ۱۶۰ میلیون کودک افزایش یافت درحالی که نسبت کودکان در کار کودک بدون تغییر باقی مانده است. آمار کودکان درگیر در بدترین اشکال کار کودک نیز همین ارقام را منعکس می‌کند: سهم این کودکان تقریباً بدون تغییر باقی ماند اما اعداد شمار این کودکان با افزایش ۶/۵ میلیون نفر به ۷۹ میلیون کودک رسید.

سرعت پیشرفت در نقاط مختلف دنیا به طور چشمگیری متفاوت بود. تعداد و درصد کودکان کار در آسیا و اقیانوسیه و آمریکای لاتین و منطقه کارائیب از سال ۲۰۰۸ کاهش مستمری داشت. روند مشابهی نیز به صورت گذرا در منطقه جنوب صحرای آفریقا رخ داد، جایی که میزان کار کودکان از سال ۲۰۱۲ افزایش یافت، روندی که بخصوص در چهار سال گذشته که این منطقه بیشترین سهم را در افزایش آمار جهانی به خود اختصاص داده بود، مشهود بوده است.

در حال حاضر، جهان در مسیر حذف کار کودک تا سال ۲۰۲۵ قرار ندارد. به منظور رسیدن به این هدف، سرعت این حرکت باید دست‌کم ۱۸ برابر میزان حرکت جهان در طول دو دهه گذشته باشد. بدون اتخاذ تدابیر سرعت‌بخش، براساس محاسبات پیش از دوره کرونا بر مبنای سرعت تغییرات رخ داده از سال ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۶، نزدیک به ۱۴۰ میلیون کودک در سال ۲۰۲۵ درگیر کار خواهند بود. بحران کرونا این سناریو را با کودکان پرشماری که احتمال ورودشان به کار کودک وجود دارد، بسیار نگران‌کننده‌تر می‌کند.

۱. Current levels and trends

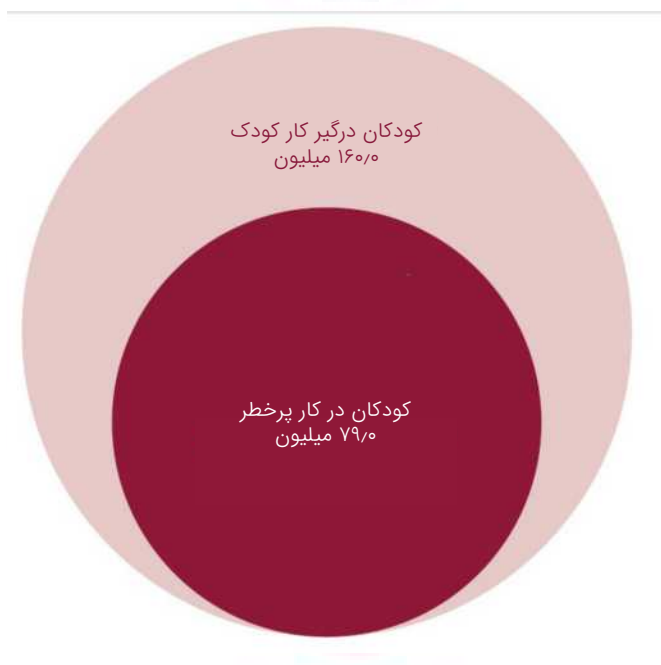
2. Global and Regional Overview

سطوح و رویه‌های کنونی^۱

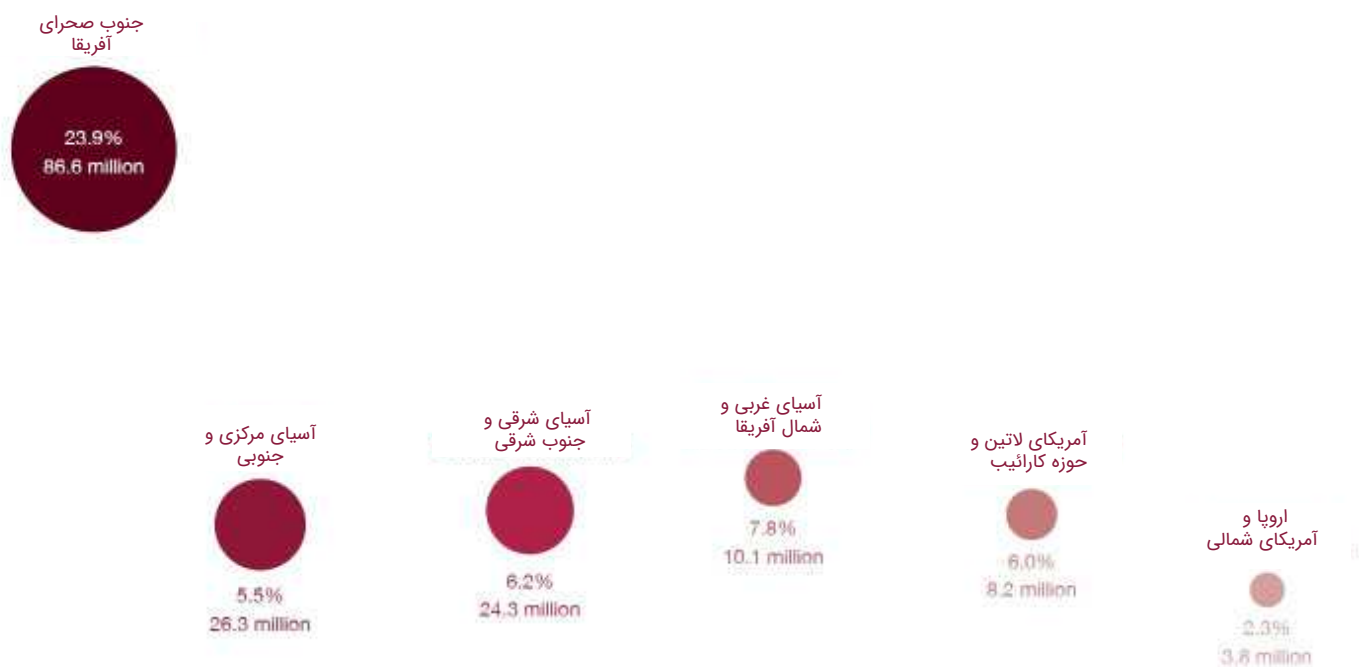
۱۶۰ میلیون کودک در جهان درگیر کار کودک هستند؛ ۷۹ میلیون از آنها کارهای پرخطر انجام می‌دهند.

شکل ۱. تعداد کودکان ۵ تا ۱۷ ساله درگیر کار کودک و کار پرخطر

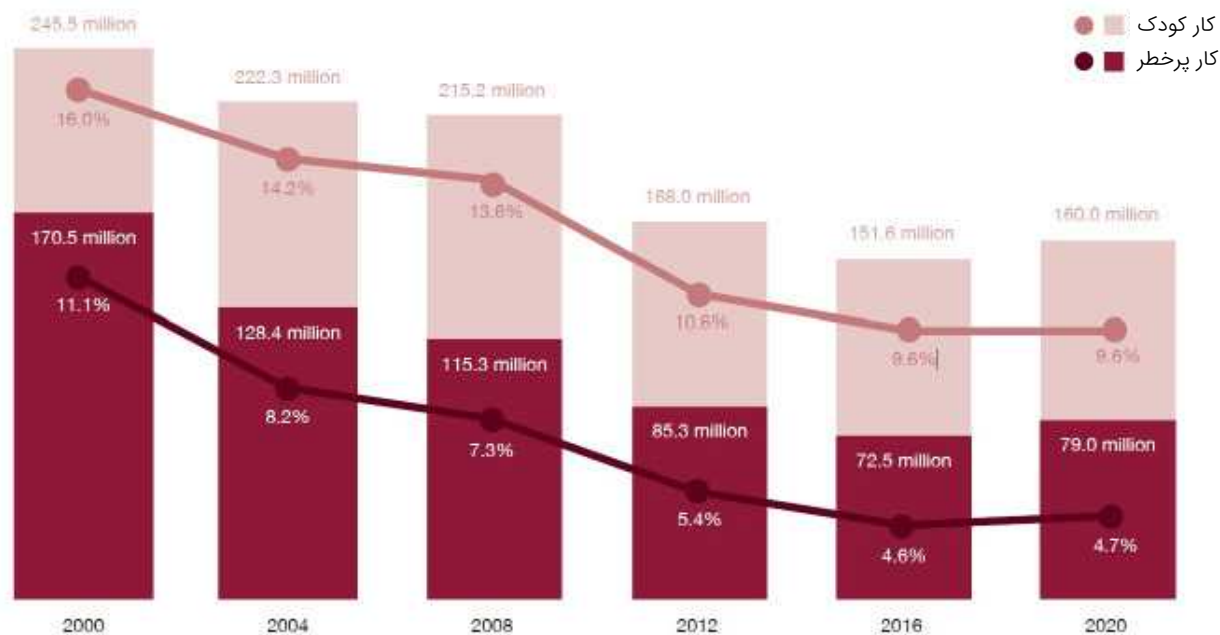
منطقه جنوب صحرای آفریقا دارای بالاترین نرخ شیوع و بیشترین تعداد کودکان درگیر کار است.

شکل ۲. درصد و تعداد کودکان ۵ تا ۱۷ سال درگیر کار کودک، بر اساس منطقه

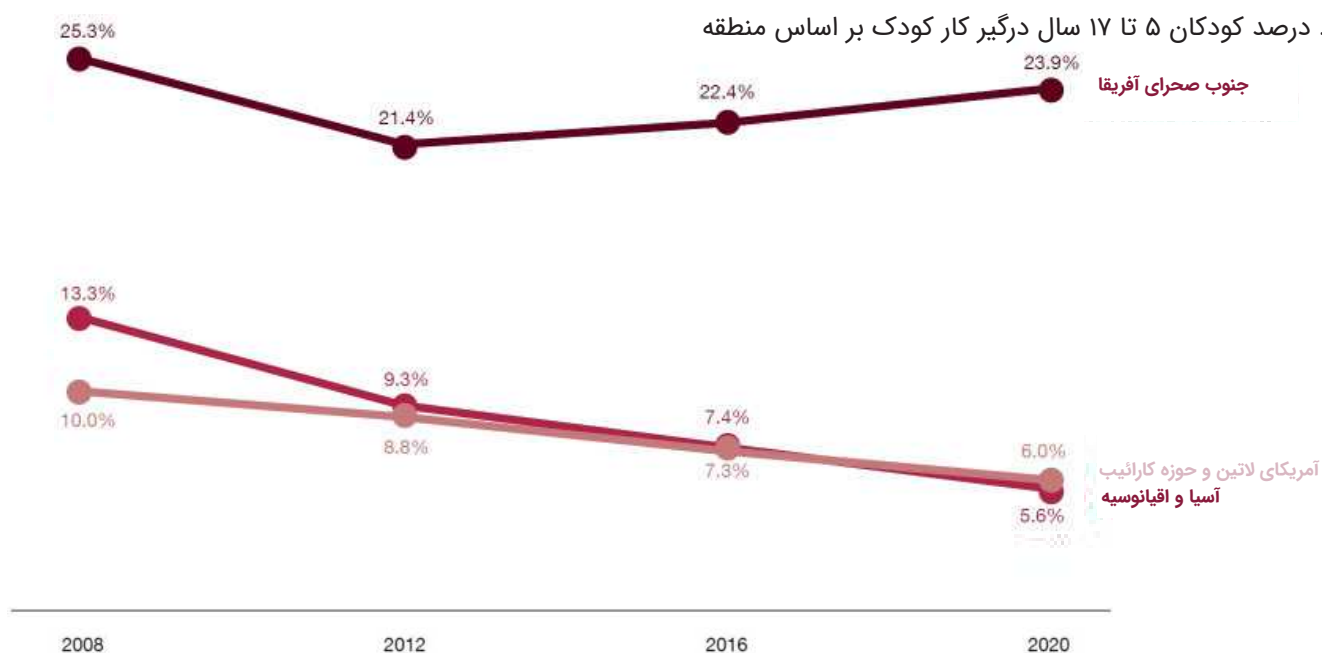
پیشرفت در حرکت جهانی علیه کار کودکان از سال ۲۰۱۶ متوقف شده است.

شکل ۳. درصد و تعداد کودکان ۵ تا ۱۷ ساله درگیر کار کودک و کار پرخطر

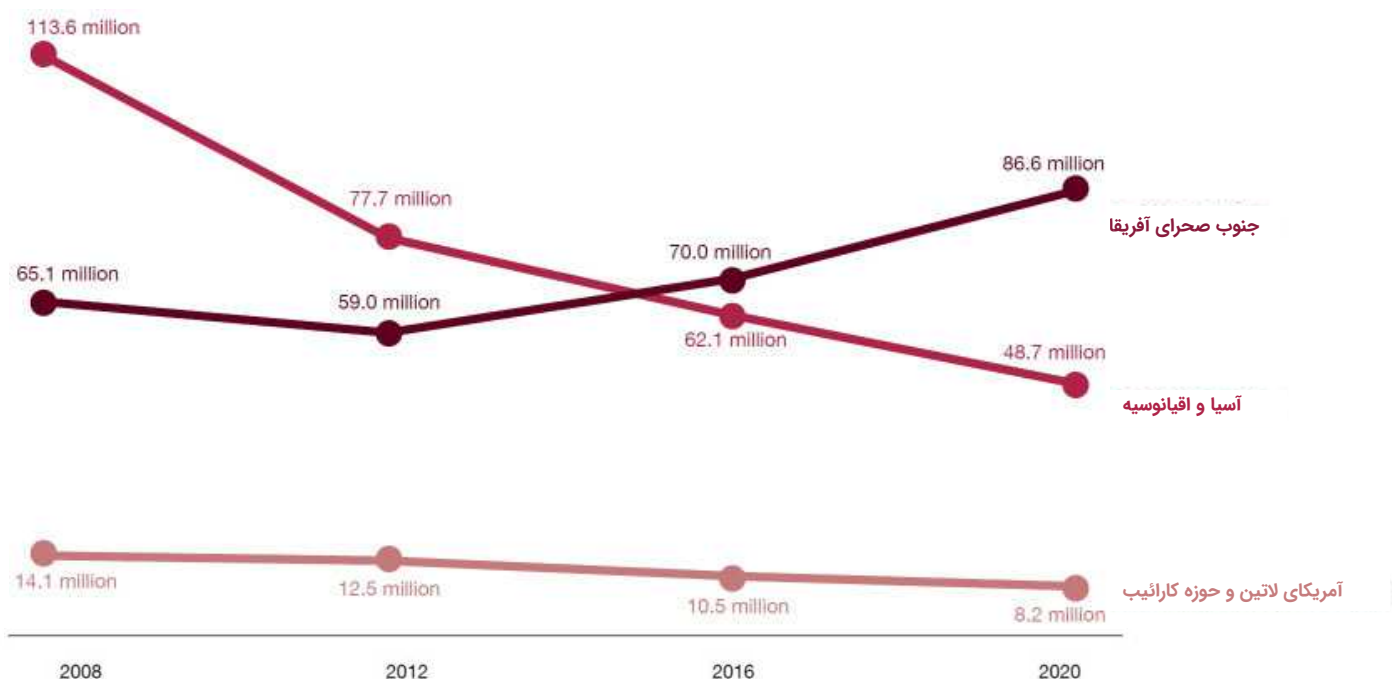
مناطق آسیا و اقیانوسیه و آمریکای لاتین و کارائیب از سال ۲۰۰۸ پیشرفت مداومی در زمینه کار کودکان داشته‌اند؛ منطقه جنوب صحرای آفریقا از پیشرفت مشابه عقب مانده است.

شکل ۴. درصد کودکان ۵ تا ۱۷ سال درگیر کار کودک بر اساس منطقه

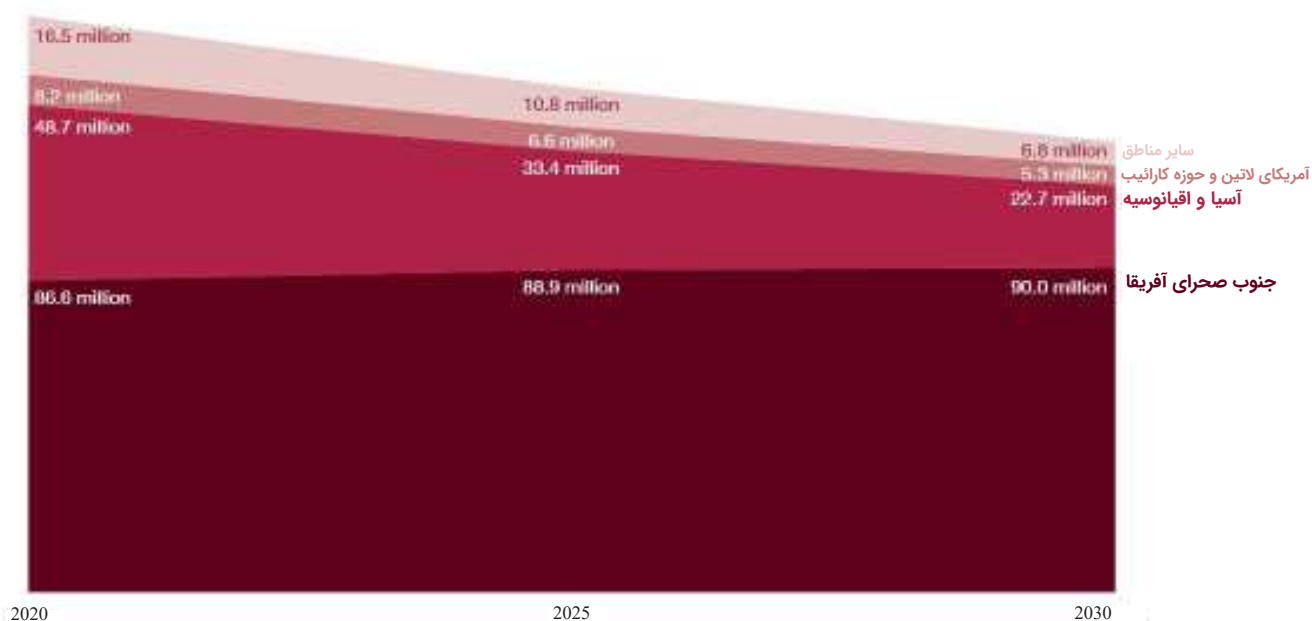
شمار کودکان کار در جنوب صحرای آفریقا افزایش پیدا کرده درحالی که در سایر مناطق جهان کاهش یافته است.

شکل ۵. تعداد کودکان ۵ تا ۱۷ سال درگیر کار کودک براساس منطقه

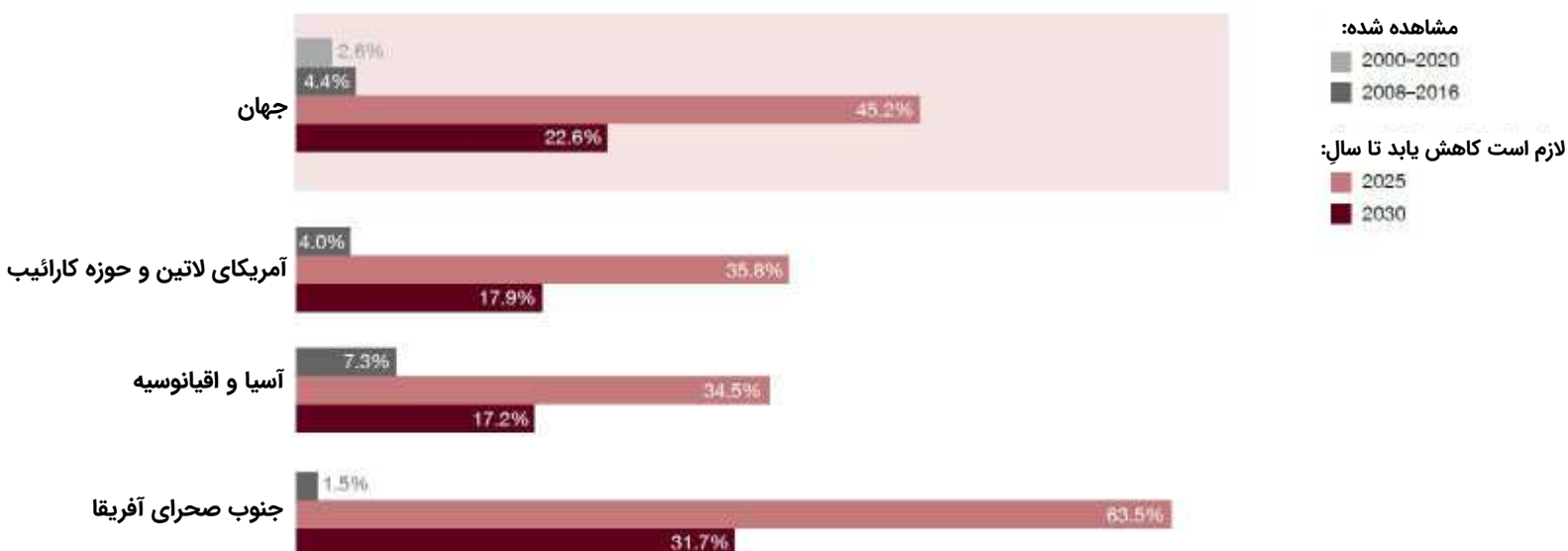
بدون اقدام فوری، تا سال ۲۰۲۵ نزدیک به ۱۴۰ میلیون کودک و تا انتهای سال ۲۰۳۰ تعداد ۱۲۵ میلیون کودک درگیر کار کودک خواهند بود.

شکل ۶. پیش‌بینی شمار کودکان کار اگر روند پیشرفت ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۶ ادامه یابد.

دستیابی به هدف محو کار کودک از اهداف توسعه پایدار نیازمند شتابی قابل توجه است

شکل ۷. میزان متوسط سالانه کاهش درصد کودکان ۵ تا ۱۷ سال در کار کودک، ارقام مشاهده شده (موجود) و ارقامی که لازم است کم شود.

توضیح روندهای منطقه‌ای^۱

صحرای آفریقا هنوز در فقر شدید زندگی می‌کنند. این منطقه سالانه شاهد رشد اقتصادی پایدار سالانه بالای ۲ درصد در طول پنج سال گذشته بجز یک سال بوده است. اما با توجه به رشد سریع جمعیت، سرانه تولید ناخالص داخلی افت کرده و همچنان نسبت به بقیه نواحی جهان پایین است. در بسیاری از کشورهای منطقه جنوب صحرای آفریقا نرخ نابرابری نیز به صورت پایداری در سطح بالا باقی مانده است.

چه چیزی باعث پیشرفت در کم‌کردن کار کودکان می‌شود؟ بعضی از نگرش‌ها حاصل از بررسی همبستگی الگوهای منطقه‌ای کار کودکان، با روندهای گسترده جمعیت‌شناختی، اقتصادی و توسعه‌ای است.

کاهش فقر. منطقه جنوب صحرای آفریقا در سال‌های اخیر در کاهش فقر موفق بوده است اما سطوح آن نسبت به مناطق دیگر بالا باقی مانده است. بیشتر از ۴۰ درصد از جمعیت جنوب

^۱. Explaining Regional Trends

سطوح غیررسمی بودن امور. مناطقی که پیشرفت سریع‌تری در کاهش کار کودکان داشته‌اند در کاستن از فعالیت‌های اقتصاد غیررسمی هم موفق‌تر بوده‌اند، اگر چه سطوح آن بالا باقی مانده است. بسیاری از کشورهای آفریقایی در حال بهبود شرایط کارگران غیررسمی هستند، اما هنوز در گذار به اقتصاد رسمی عقب هستند. در آفریقا هشتاد و شش درصد مشاغل-بیش از هر منطقه‌ی دیگری در دنیا- جزو اقتصاد غیررسمی هستند. بعضی از بدترین انواع کار، در اقتصاد غیررسمی جمع شده‌اند که عموماً مقررات و نظارتی هم بر آن‌ها حاکم نیست. غیررسمی‌بودن با کمترشدن مزد و شرایط کاری ناامن و نامناسب، بی‌ثباتی شدید شغلی و حذف‌شدن از طرح‌های امنیت اجتماعی همراه است. تمام این موارد می‌تواند در مواجهه با مشکلات اقتصادی خانواده‌ها را به سمت کار کودک سوق دهد.

حمایت اجتماعی. به رغم پیشرفت در گسترش حمایت اجتماعی، میزان پوشش آن در همه‌ی مناطق از نظر فراگیری و کفایت مزایا هنوز ناکافی است. تعدادی از کشورهای آفریقایی با سرمایه‌گذاری در تورهای ایمنی اجتماعی تلاش قابل توجهی را برای رسیدن به سهمی از درآمد برابر با متوسط جهانی انجام داده‌اند. اما کلیت این منطقه هنوز پوشش بسیار کمتری نسبت به سایر مناطق دارد. تنها ۱۷ درصد از کل جمعیت آفریقا تحت پوشش مزایای حداقل یک حمایت اجتماعی قرار دارند، در مقایسه با ۶۶ درصد جمعیت قاره آمریکا، ۴۳ درصد در آسیا و اقیانوسیه و ۸۳ درصد در اروپا و آسیای مرکزی. حمایت اجتماعی در بسیاری از موارد احتمال توسل خانواده‌ها به کار کودک را مشخص می‌کند.

محرومیت از تحصیل. در سال‌های اخیر در تمام مناطق کاهش قابل توجهی در تعداد کودکانی که از مدرسه ابتدایی محروم‌اند رخ داده است. با این وجود فاصله بین نرخ‌های محرومیت از تحصیل در منطقه جنوب صحرای آفریقا و سایر مناطق همچنان زیاد است. اگرچه در سال‌های اخیر هزینه‌کرد عمومی در مسأله تحصیل و آموزش با توجه به نرخ تولید ناخالص داخلی در جنوب صحرای آفریقا روند روبه‌رشدی داشته، اما هنوز نسبت به متوسط جهانی پایین‌تر مانده است.

رشد جمعیت. الگوهای رشد جمعیت با تفاوت فاحش در مناطق مختلف بر روند کار کودکان تأثیرگذار است. در آمریکای لاتین و حوزه کارائیب ۶ میلیون کاهش در تعداد کودکان کار از سال ۲۰۰۸ تا ۲۰۲۰ رخ داد زیرا جمعیت ۵ تا ۱۷ سال ۴/۸ میلیون نفر کاهش داشته است. در همین بازه زمانی آسیا و اقیانوسیه شاهد کاهش تعداد ۶۴/۹ میلیون کودک کار بوده است، درحالی که جمعیت ۵ تا ۱۷ سال ۱۲/۸ میلیون نفر افزایش یافته است. برعکس در جنوب صحرای آفریقا، تعداد کودکان کار از سال ۲۰۰۸ تا ۲۰۲۰، ۲۱/۵ میلیون نفر افزایش داشت، درحالی که کل جمعیت ۵ تا ۱۷ ساله ۱۰۴/۸ میلیون نفر افزایش یافته بود. توجه به افزایش جمعیت، رشد کار کودکان در این منطقه را از منظر کاملاً متفاوتی نشان می‌دهد. این منطقه در طول ۱۲ سال گذشته میلیون‌ها کودک را از کارکردن حفظ کرده است اگرچه نتوانسته همگام با رشد جمعیت پیش برود.

دیگر چالش‌ها. چند بحران دیگر منجر به بالارفتن میزان کار کودکان در جنوب صحرای آفریقا شده است. این منطقه شامل تعداد زیادی از کشورهای آسیب‌پذیر و درگیر مخاصمات است؛ حداقل یک چهارم از کشورها در هر سال از ۲۰۱۵ تا ۲۰۲۰ آسیب‌پذیر یا درگیر مخاصمه بوده‌اند. به علاوه این منطقه میزبان ۳۹ درصد از پناهنجیان، پناهندگان، بازگردانده‌شدگان، افراد بی‌تابعیت و آوارگان داخلی بوده است که سهم بسیار بیشتری نسبت به سایر مناطق دارد. منطقه دولت‌های عربی نیز به‌طور خاص تحت تأثیر بحران‌هایی ناشی از درگیری و عدم ثبات دولت‌ها بوده است.

همه‌گیری جهانی اچ‌آی‌وی/ایدز نیز به گرفتن تلفات زیادی در منطقه جنوب صحرای آفریقا، جایی که بیشترین تعداد افرادی که با اچ‌آی‌وی زندگی می‌کنند و ۵۹ درصد از مبتلایان جدید را دارد، ادامه داده است. علاوه بر آن، تاب‌آوری محدود منطقه در برابر تغییرات آب‌وهوایی، معیشت‌ها را در معرض خطر قرار داده و چشم‌اندازهای لازم برای خروج از فقر را کاهش می‌دهد. فجایع طبیعی مرتبط با تغییرات آب‌وهوایی و سیل و خشکسالی که باعث از بین رفتن محصولات و دام‌ها در ابعاد بزرگ می‌شود مرتباً رخ می‌دهد.

مشخصات کودکان درگیر کار کودک^۱

سنین کودکان کار

نتایج برآوردهای جهانی روشن می‌کند که کار کودک به عنوان مسأله مهمی برای کودکان طیف ۵ تا ۱۷ سال باقی مانده است. از ۱۶۰ میلیون کودک درگیر کار، ۸۹/۳ میلیون نفر از آنان کودکان خردسال بین ۵ تا ۱۱ سال هستند، ۳۵/۶ میلیون نفر از آنان کودکان بین ۱۲ تا ۱۴ سال هستند و ۳۵ میلیون نفر از آنان کودکان ۱۵ تا ۱۷ سال هستند.

در ۴ سال گذشته قدر مطلق و درصد کار کودکان ۱۲ تا ۱۴ سال و ۱۵ تا ۱۷ سال کاهش داشته است. در مقابل در دوره زمانی ۲۰۱۶ تا ۲۰۲۰ شاهد افزایش نگران‌کننده‌ای از کار کودک بین کودکان ۵ تا ۱۱ سال بوده‌ایم. در سال ۲۰۱۶ نشانه‌هایی مبنی بر کاهش روند کار کودکان خردسال وجود داشت. امروز این نمودار به جهت مخالف در حرکت است. دلیل این حرکت رو به عقب روشن نیست و نیازمند بذل توجه به عنوان یک اولویت است.

تقریباً دوپنجم از کل کودکان بین ۵ تا ۱۱ سال در چهار سال گذشته درگیر کار پرخطر بوده‌اند. درحالی که کودکان در تمام سنین باید در برابر انجام کارهای پرخطر محافظت شوند، انجام کار پرخطر بین این کودکان همچنان پایدار بوده و هم‌اکنون رشد انجام کارهای پرخطر بین کودکان خردسال بدل به نگرانی مهمی شده است.

دختران و پسران درگیر کار کودک

درگیری در کار کودک در تمام سنین بین پسران بیشتر از دختران است. رواج کار پسران بین کودکان

۵ تا ۱۷ ساله تقریباً یک سوم بیشتر از دختران است. در سنین ۱۵ تا ۱۷ سال نیز این فاصله ناشی از جنس همراه با سن رشد می‌کند و پسران دو برابر بیشتر در معرض کارکردن قرار دارند.

مقایسه برآوردهای کار کودکان برای دختران و پسران باید با احتیاط همراه باشد. تعریف کار کودکان که برآوردها بر اساس آن انجام می‌شود معمولاً شامل مشارکت در انجام کارهای منزل که کودکان در خانه خود انجام می‌دهند، نمی‌شود، بخشی از کار کودک که در غالب جوامع بار انجام آن بر دوش دختران قرار دارد.

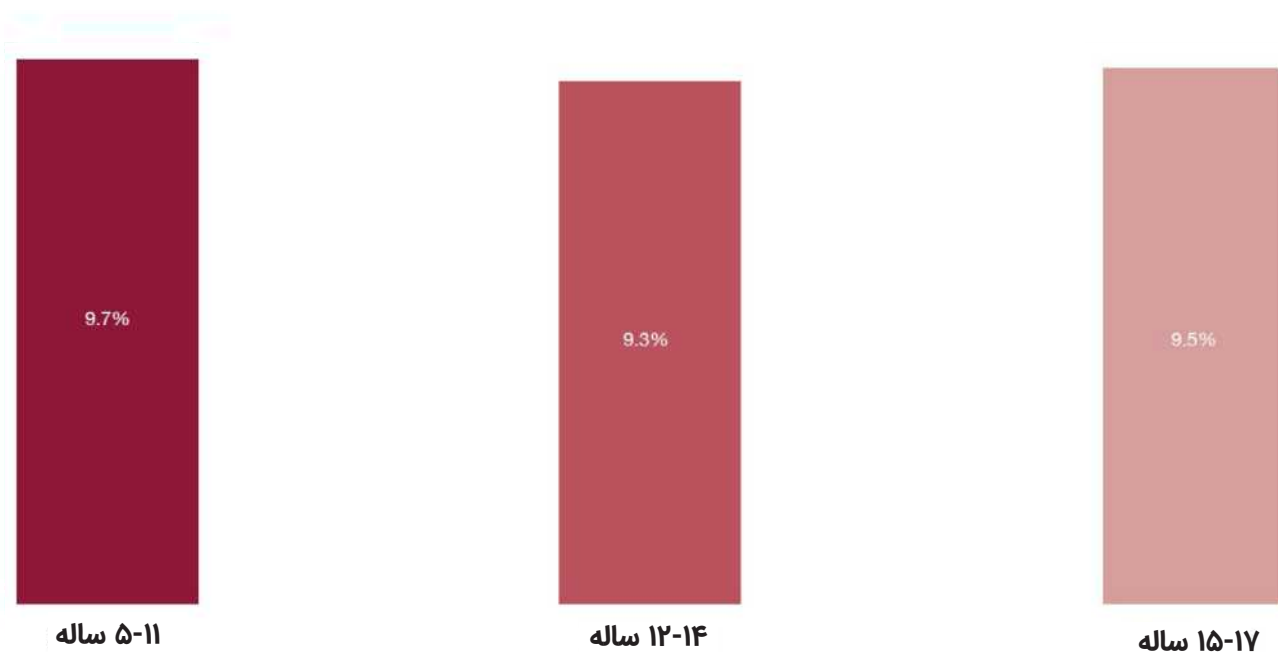
برآوردهای سال ۲۰۲۰ برای اولین بار شامل نگرشی بر چگونگی تأثیر لحاظ کردن کارهای خانه در مجموع برآوردهای کار کودکان و همین‌طور تأثیر برآورد کار کودکان پسر نسبت به دختران است. نتایج قابل توجه است. زمانی که تعریف کار کودک به انجام کار در خانه به مدت ۲۱ ساعت یا بیشتر در هفته را نیز در بر می‌گیرد، رواج کار کودکان در هر دو جنس افزایش می‌یابد اما این افزایش تعداد در دختران بسیار بیشتر است. در نتیجه فاصله رواج کار کودک بر مبنای جنس در این نوع بررسی به نصف تقلیل یافت، یعنی از ۲/۸ درصد به ۱/۶ درصد رسید.

کار کودک در محیط روستایی و شهری

تقسیم‌بندی کار کودکان بر اساس سکونت شهری یا روستایی، که برای اولین بار در برآوردهای جهانی سال ۲۰۲۰ صورت گرفته است، نشان می‌دهد که کار کودکان در مناطق روستایی رواج بیشتری دارد. و سه برابر بیشتر از مناطق شهری است. کار کودکان در مناطق روستایی در درجه اول در کشاورزی رخ می‌دهد.

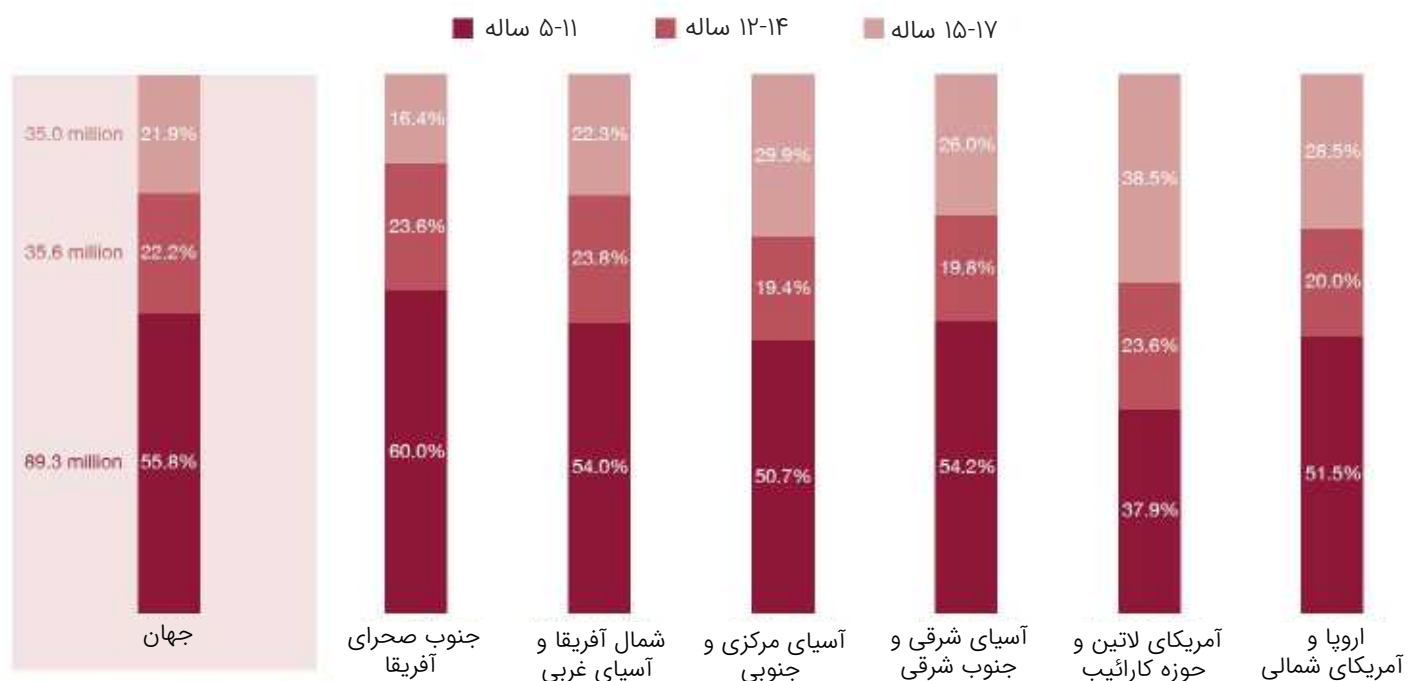
نسبت کودکان درگیر کار کودک در گروه‌های سنی مختلف یکسان است.

شکل ۸. درصد کودکان ۵ تا ۱۷ ساله درگیر کار کودک بر اساس سن

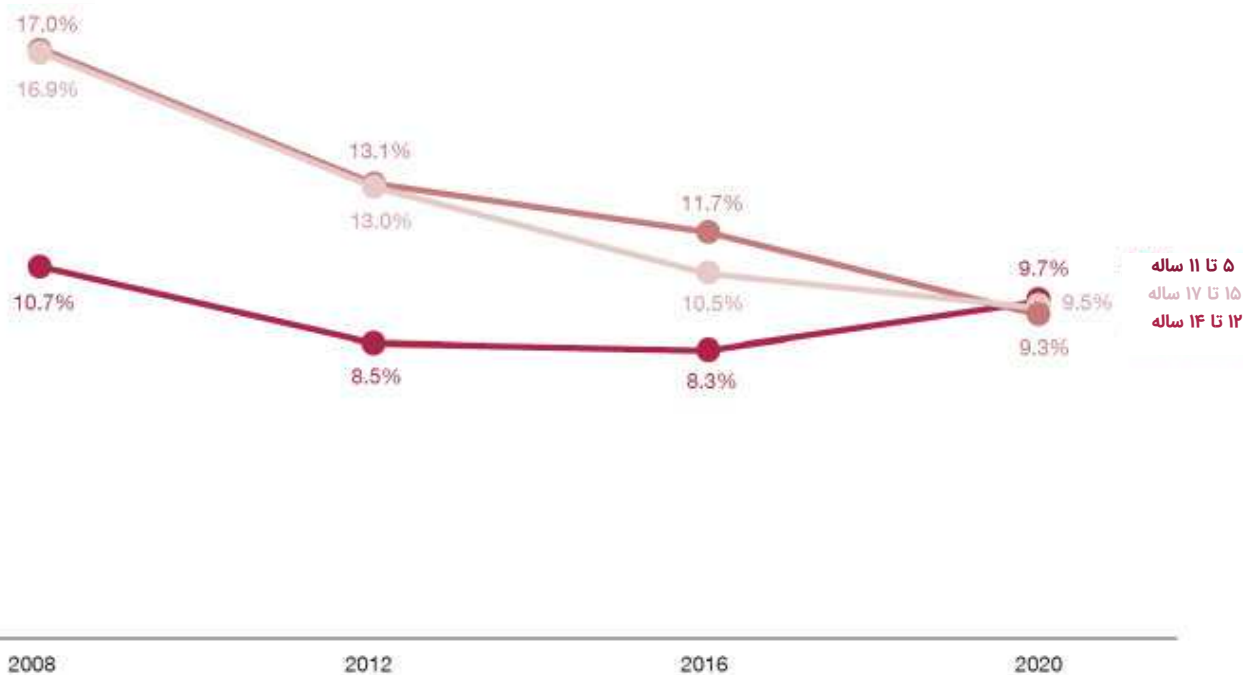
منطقه جنوب صحرای آفریقا بیشترین سهم کودکان خردسال درگیر کار کودک را دارد. در حالی که منطقه آمریکای لاتین و کارائیب بیشترین درصد کودکان بزرگتر درگیر کار کودک را دارند.

شکل ۹. درصد فراوانی کودکان ۵ تا ۱۷ ساله درگیر کار کودک بر اساس سن و منطقه

از سال ۲۰۰۸ کار کودکان به طور پیوسته بین کودکان بالای ۱۲ سال کاهش یافته است؛ در چهار سال گذشته افزایش نگران‌کننده‌ای در درگیری کودکان خردسال با کار کودک مشاهده شده است.

شکل ۱۰. درصد کودکان ۵ تا ۱۷ ساله درگیر کار کودک بر مبنای سن

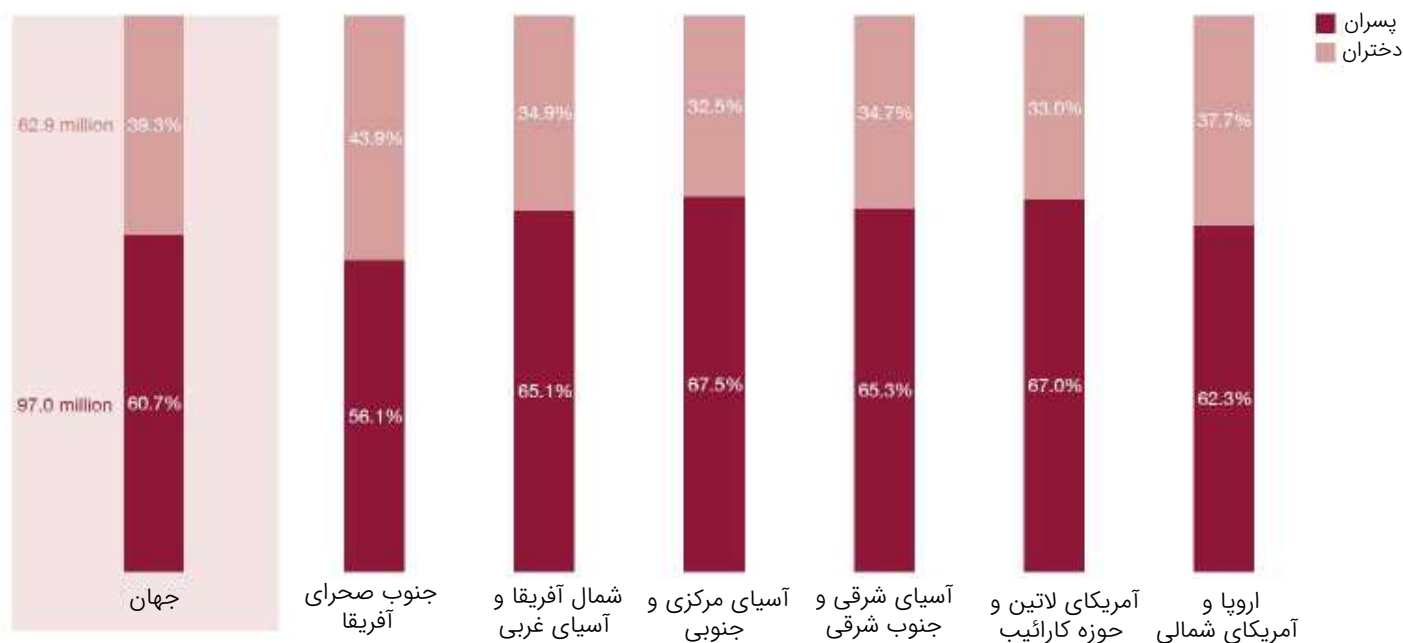
کار کودک در تمام گروه‌های سنی بین پسران شایع‌تر از دختران است.

شکل ۱۱. درصد کودکان ۵ تا ۱۷ ساله درگیر کار کودک بر مبنای جنس و سن

پسران بیشترین سهم کار کودک در تمام مناطق را دارند.

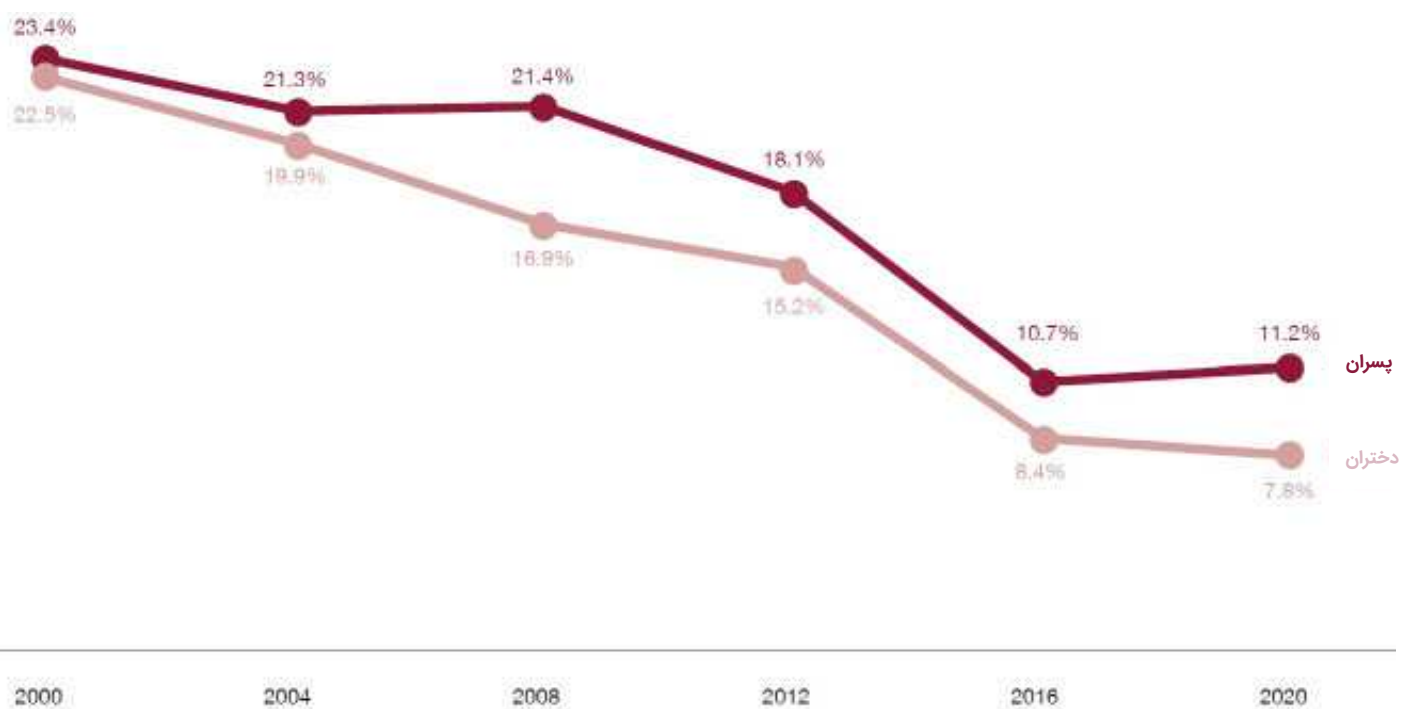
شکل ۱۲. درصد فراوانی کودکان ۵ تا ۱۷ ساله در کار کودک بر اساس جنس و منطقه

کار کودک در بین دختران سریعتر از پسران کاهش یافته است.

شکل ۱۳. درصد دختران و پسران ۵ تا ۱۷ سال درگیر کار کودک بر اساس جنس

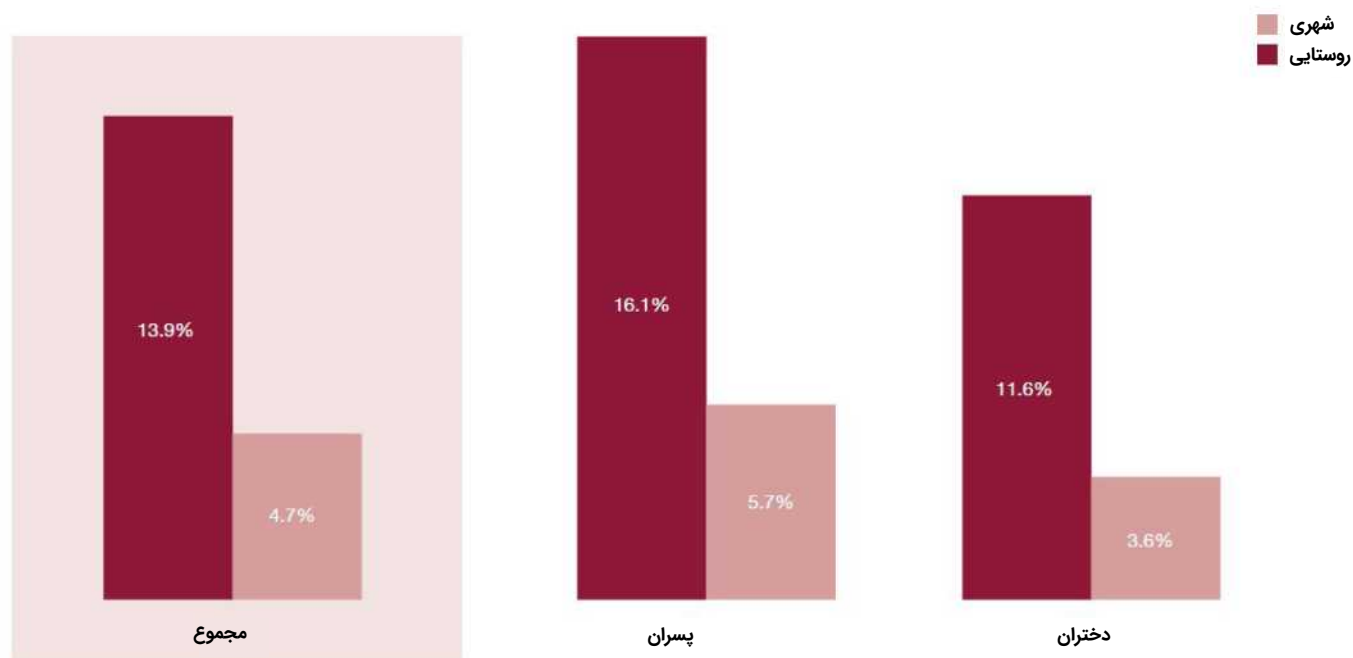

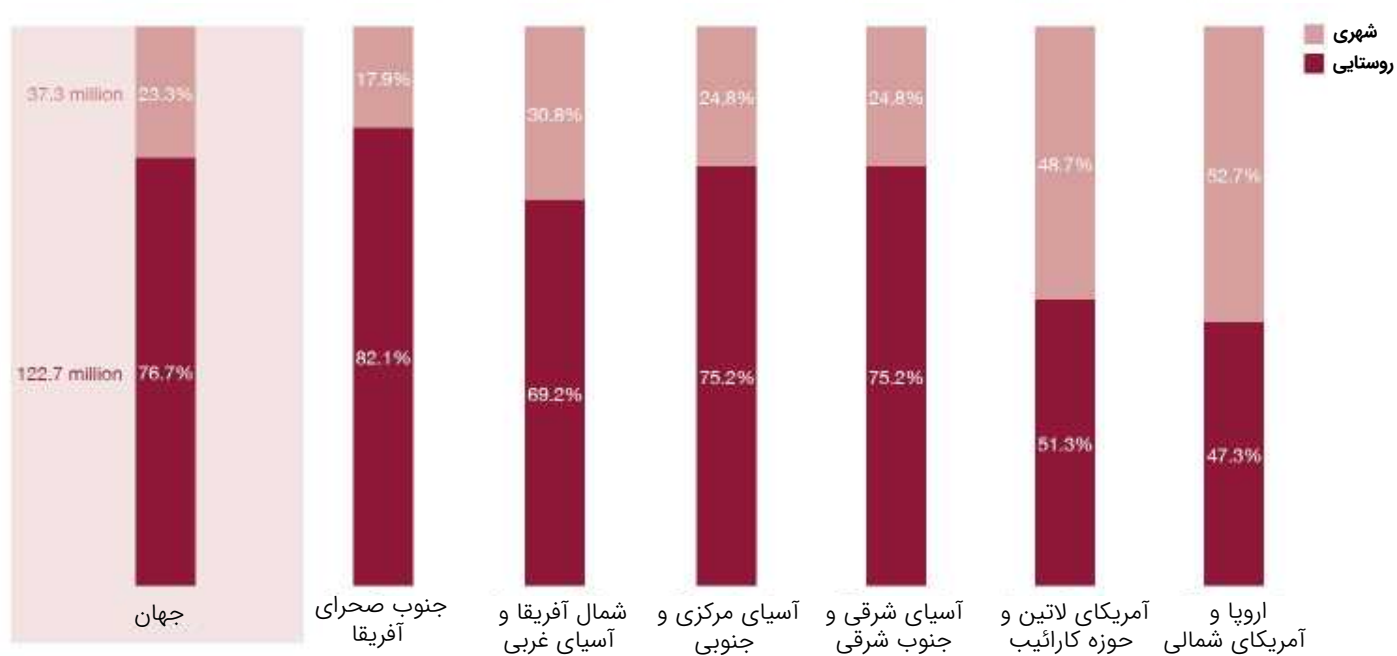
فراوانی کار کودکان در مناطق روستایی نزدیک به سه برابر کار کودکان در مناطق شهری است.

شکل ۱۵. درصد کودکان ۵ تا ۱۷ ساله درگیر کار بر اساس محل سکونت و جنس

تقریباً در تمام مناطق، کار کودکان در نواحی روستایی بیش از نواحی شهری است.

شکل ۱۶. درصد فراوانی کار کودکان ۵ تا ۱۷ ساله بر مبنای محل سکونت و منطقه جغرافیایی

مشخصات کار کودک^۱

بیشتر کار کودک، چه برای پسران و چه دختران، در بخش کشاورزی رخ می‌دهد. این اتفاق مخصوصاً برای کودکان خردسال بیشتر صورت می‌گیرد و کار کشاورزی برای آنان نقطه ورود به کار است. کار کودک در بستر کار خانوادگی و دامداری‌های کوچک، کشت تجاری و اشکال دیگر کشاورزی تجاری، مجتمع‌های کشت و صنعت، شیلات، پرورش آبزیان، فرآوری ماهی‌های صیدشده و جنگل‌داری رخ می‌دهد.

سهم کار در صنعت و خدمات، کمتر است، اما هم چنان بخش قابل توجهی از کار کودکان را تشکیل می‌دهد. در بخش خدمات، کار کودک شامل کار خانگی و کار در حوزه خرید و فروش، حمل و نقل و تعمیر وسایل نقلیه است. کار کودک در بخش صنعت شامل کار در ساخت و ساز، معدن و حوزه تولید است. در حالی که سهم کار دختران و پسران در کشاورزی تقریباً برابر است، تفاوت بر مبنای جنس در تعداد کودکان کار در بخش صنعت و خدمات بیشتر است. دختران درگیر کار کودک احتمال بیشتری دارد که کارهای خدماتی انجام دهند، شامل کار خانگی، و پسران بیشتر در بخش صنعت به کار گرفته می‌شوند.

پراکندگی کودکان کار در بخش‌های مختلف در مناطق گوناگون به طور قابل ملاحظه‌ای متفاوت است، اگرچه کشاورزی بیشترین سهم را در همه مناطق دارد. در منطقه جنوب صحرای آفریقا، کشاوری نقش اصلی را در کار کودکان بازی می‌کند، به نحوی که از هر ۵ کودک درگیر کار، ۴ نفر از آنان در بخش کشاورزی هستند. سهم بخش خدمات و صنعت در سایر مناطق بیشتر است، اما تنها در مناطقی مانند آمریکای لاتین و حوزه کارائیب، اروپا و آمریکای شمالی جمع دو بخش صنعت و خدمات سهم بیشتری از کشاورزی را به خود اختصاص می‌دهد. تصادفی نیست که دو منطقه یادشده بیشترین سهم را در کار کودکان بین ۱۵ تا ۱۷ سال دارند.

کار کودکان در هر مکانی که صورت گیرد و با تفاوت‌های فراوان، اغلب خطرناک است. در مزارع خانوادگی و کشت تجاری خطرات معمول شامل قرار گرفتن در معرض کودهای غیرارگانیک، آفت‌کش‌ها و دیگر مواد کشاورزی خطرناک، و کارهای مشقت بار فیزیکی شامل حمل بارهای سنگین، ایستادن به مدت طولانی،

خم شدن و دولاشدن و انجام حرکات تکراری و شدید در موقعیت‌های بدنی نامناسب است. همچنین قرارگرفتن در درجه حرارت‌های شدید، استفاده از ابزارهای برش خطرناک شامل قلاب و داس، و استفاده و قرارگرفتن در معرض وسایل نقلیه و ماشین آلات سنگین کشاورزی از دیگر خطرات آن است. در ماهیگیری کودکان مدت طولانی را در دریا و به دور از خانواده خود، در موقعیت آسیب‌پذیری شدید که ناشی از تنهایی و انزوا روی کشتی‌های ماهیگیری است، وظایفی که باید انجام دهند، در کنار شرایط آب‌وهوایی نامناسب و درجه حرارت خطرناک و سایر خطرات از دیگر دشواری‌های این کار است.

انجام کارهای صنعتی و معدن کاری می‌تواند کودکان را وادار کند به کار در سطوح عمیق زیرزمینی، حمل بارهای سنگین از سنگ، و استفاده از مواد شیمیایی سمی که برای جداسازی مواد معدنی و فلزات گران‌بها استفاده می‌شوند. طبیعت منزوی کار خانگی، کودکان را به خصوص در برابر آزارهای کلامی، فیزیکی و جنسی بسیار آسیب‌پذیر می‌کند. خطرات کار در خیابان نیز می‌تواند شامل کار در شب، قرار گرفتن در معرض آلودگی وسایل نقلیه و ترافیک، و در موارد شدیدتر خطر رانده شدن به سوی انجام کارهای غیرقانونی.

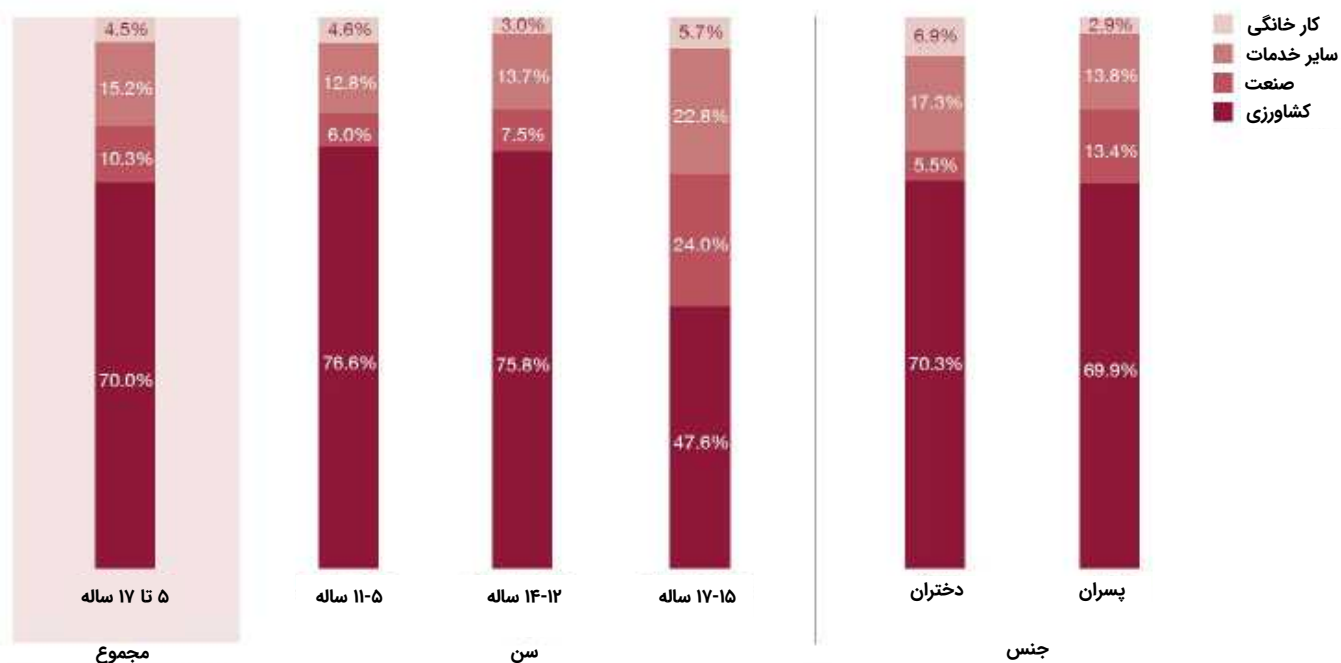
اینها فقط مثال‌های کوچکی از خطرات بی‌شماری است که کودکان کار ممکن است با آن روبه‌رو شوند، که باید هرچه سریع‌تر بر مبنای کنوانسیون جهانی شماره ۱۸۲ سازمان بین‌المللی کار به آن رسیدگی شود.

بزرگترین بخش کار کودکان درون خانواده اتفاق می‌افتد، جایی که برخلاف تصور عام که خانواده را دارای شرایط امن‌تری برای کار می‌دانند، کارهای پرخطر به طور قابل توجهی مطرح است. در منطقه جنوب صحرای آفریقا ۸۲ درصد کل کار کودکان در بستر خانواده رخ می‌دهد. افزایش اهمیت نسبی کار خانوادگی در ۴ سال گذشته، منعکس‌کننده رشد سهم کودکان خردسال و کودکان آفریقایی در جمعیت کل کودکان است. به ویژه این که هر دو گروه به احتمال زیاد به کار خانوادگی گمارده خواهند شد.

۱. Characteristics of Child Labour

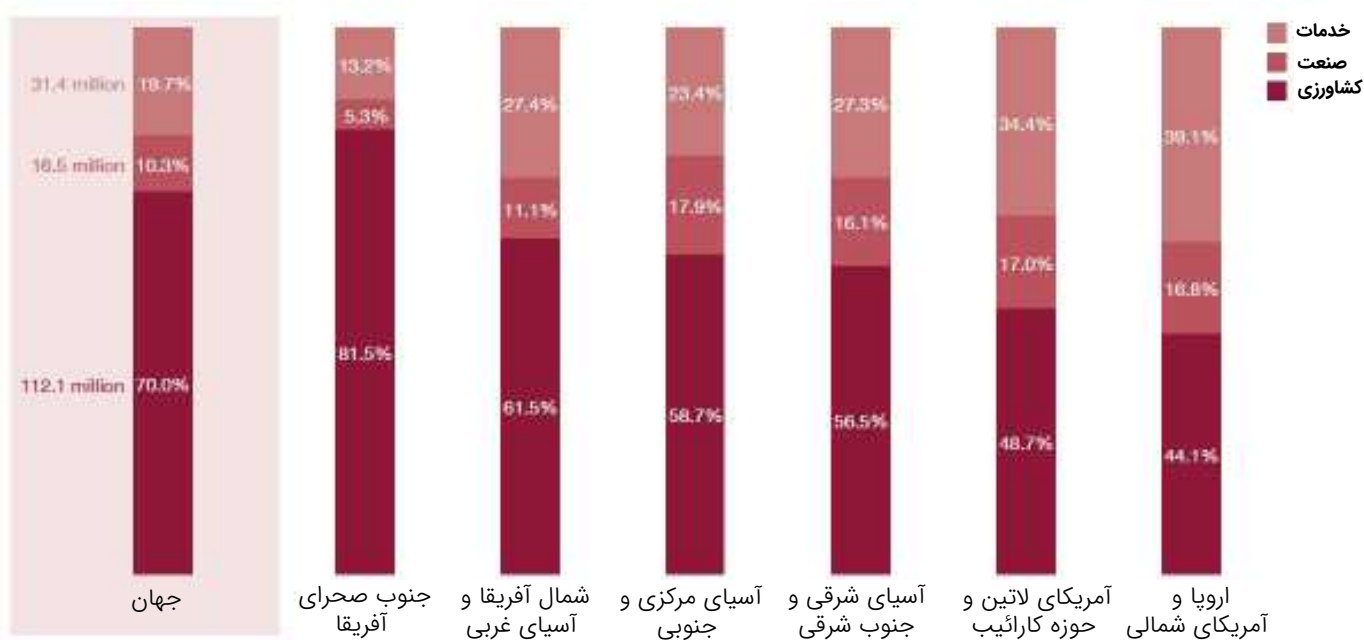
بخش کشاورزی بیشترین سهم کار کودکان در جهان را داراست.

شکل ۱۷. درصد فراوانی کودکان ۵ تا ۱۷ ساله درگیر کار کودک بر اساس بخش فعالیت اقتصادی، سن و جنس

ترکیب بخش‌های مختلف کار کودکان در مناطق مختلف بسیار متفاوت است.

شکل ۱۸. درصد فراوانی کار کودکان ۵ تا ۱۷ ساله بر مبنای بخش فعالیت اقتصادی و منطقه جغرافیایی

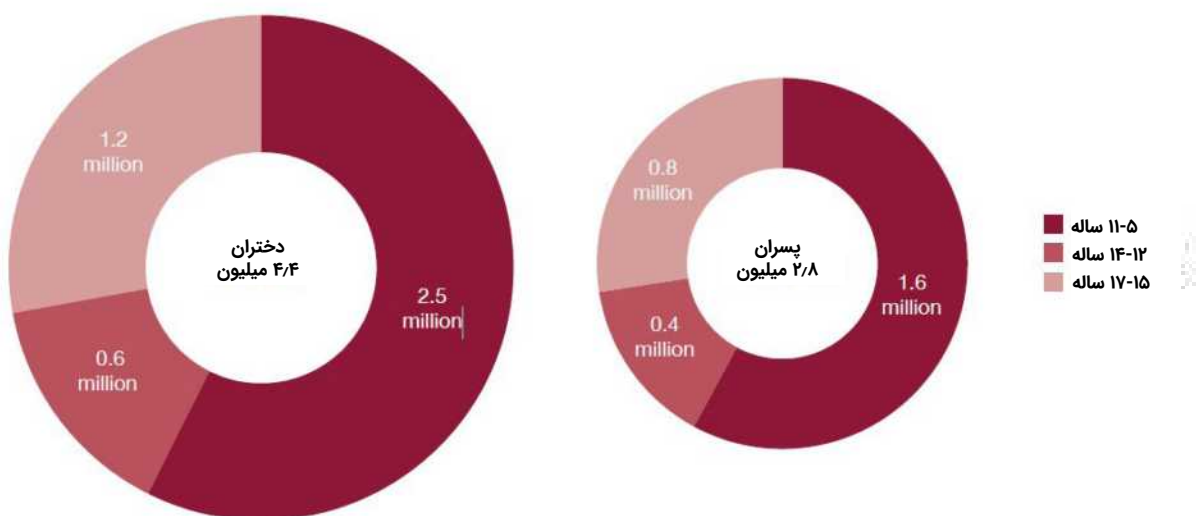

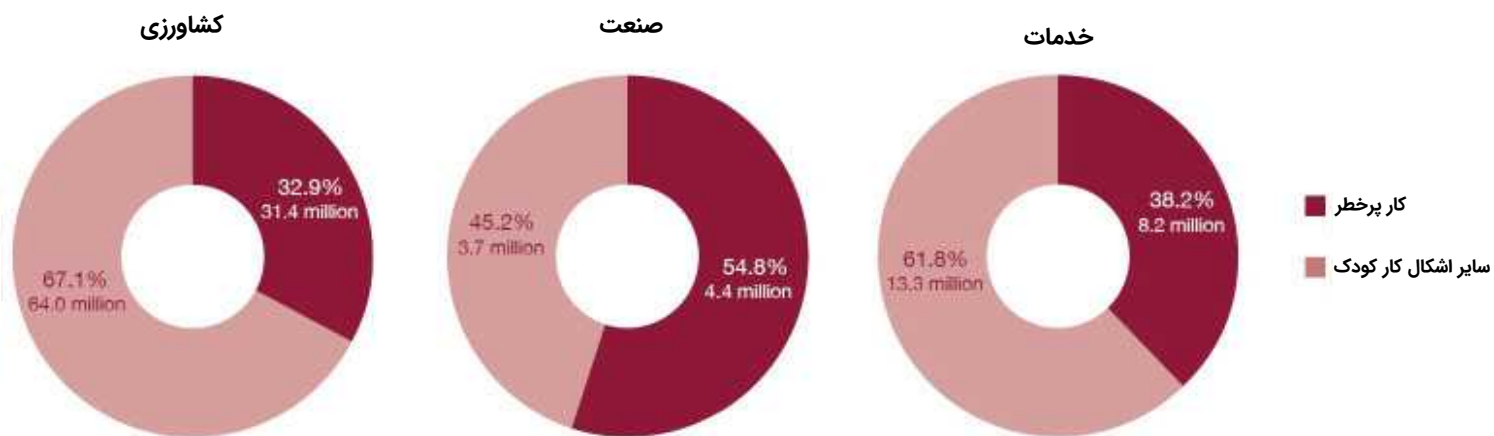
۷/۱ میلیون کودک در سراسر جهان مشغول انجام کار خانگی هستند که کار کودک را تشکیل می‌دهد.

شکل ۱۹. درصد فراوانی کودکان ۵ تا ۱۷ ساله درگیر کار کودک در کار خانگی، بر اساس سن و جنس

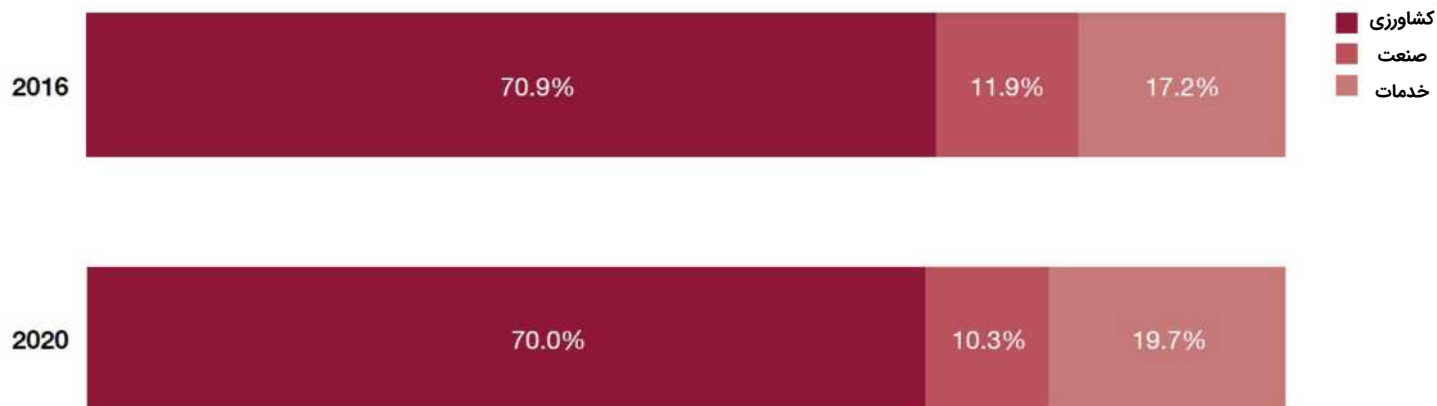
کار پرخطر سهم قابل توجهی از کار کودکان ۵ تا ۱۴ ساله را در هر سه بخش فعالیت اقتصادی تشکیل می‌دهد.

شکل ۲۰. درصد فراوانی کار کودکان ۵ تا ۱۷ ساله بر مبنای وضعیت کار پرخطر و بخش فعالیت اقتصادی

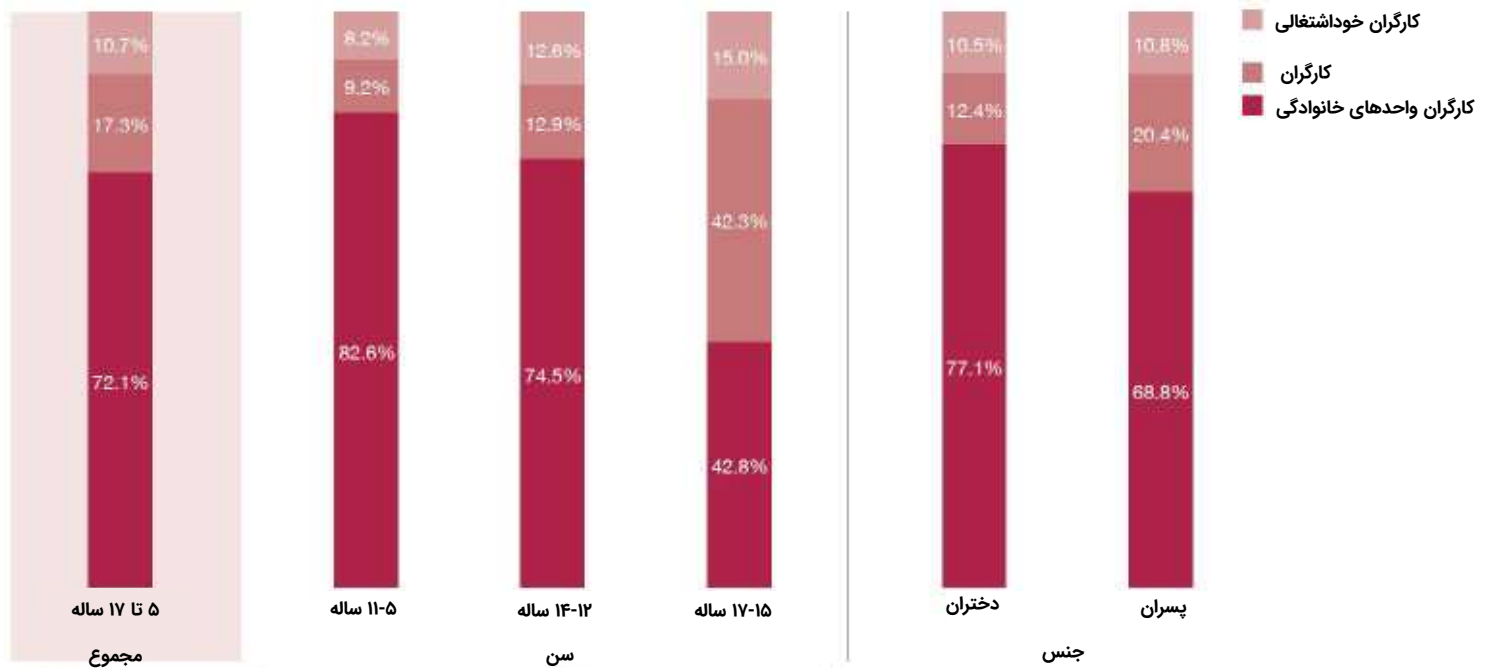
ترکیب بخش‌هایی که کودکان در آن به کار گرفته می‌شوند، بین سالهای ۲۰۱۶ تا ۲۰۲۰ فقط کمی تغییر کرده است.

شکل ۲۱. درصد فراوانی کار کودکان ۵ تا ۱۷ ساله بر مبنای بخش فعالیت اقتصادی

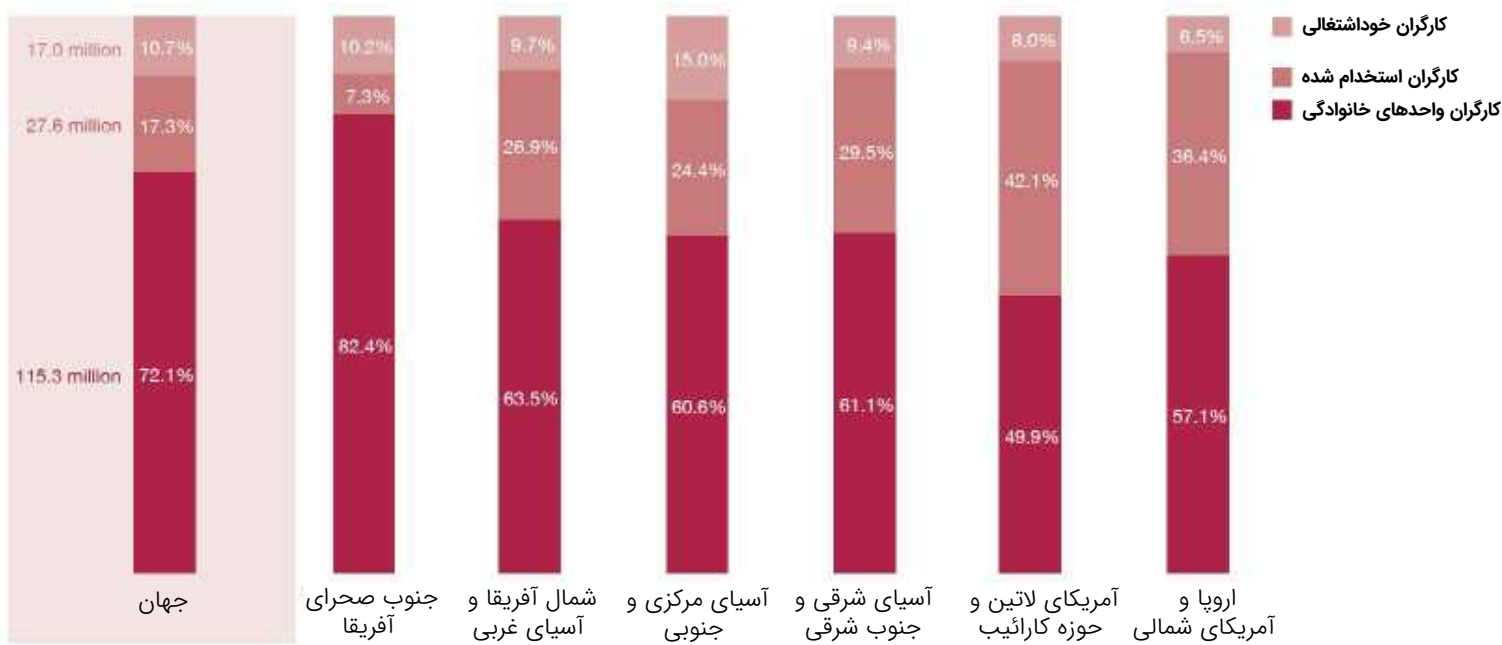
بیشتر کودکان درگیر کار کودک در واحد خانوادگی خود کار می‌کنند.

شکل ۲۲. درصد فراوانی کار کودکان ۵ تا ۱۷ ساله بر مبنای وضعیت کار، سن و جنس

شکل ۲۳. درصد فراوانی کار کودکان ۵ تا ۱۷ ساله بر مبنای وضعیت کار و منطقه جغرافیایی

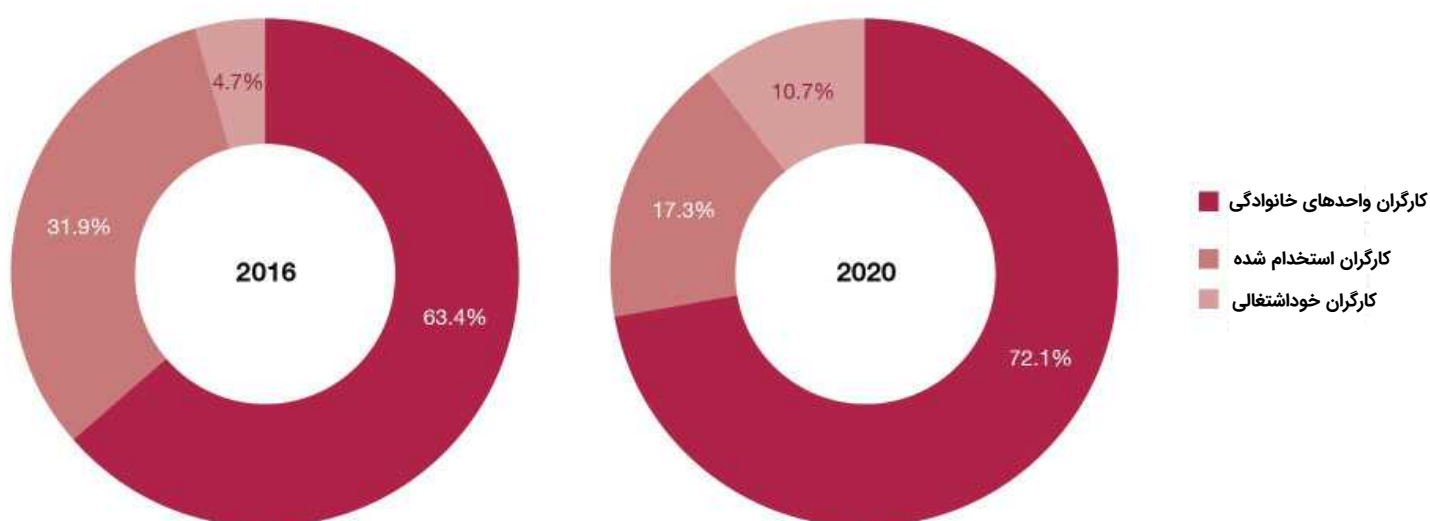
کار خانوادگی در همه مناطق بر بخش‌های دیگر غالب است.

کار خانوادگی در طی چهار سال گذشته اهمیت نسبی یافته است.

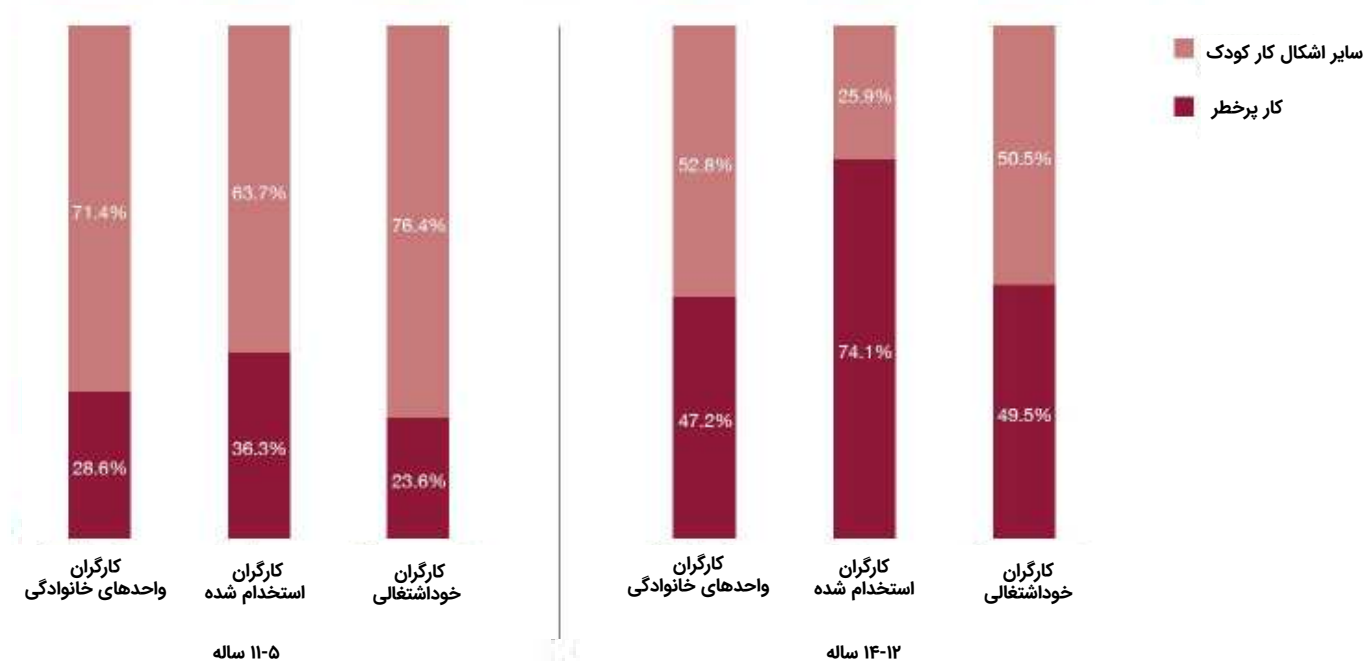
شکل ۲۵. درصد فراوانی کار کودکان ۵ تا ۱۷ ساله بر مبنای وضعیت کار

سهم بزرگی از کار کودک در واحدهای خانوادگی، مشمول کار پرخطر است.

شکل ۲۴. درصد فراوانی کودکان ۵ تا ۱۴ ساله در کار پرخطر و سایر انواع کار کودک بر مبنای وضعیت کار و سن

کار کودک و تحصیل^۱

بیشتر از یک‌سوم کودکان درگیر کار از مدرسه محروم هستند. کارهای پرخطر برای کودکان حتی مانع بزرگ‌تری برای حضور در مدرسه است.

نگرانی مهم‌تر، برای بخش بزرگی از کودکان خردسال درگیر کار است، که علی‌رغم بودن در سن آموزش ابتدایی اجباری از مدرسه محروم هستند. نزدیک به ۲۸ درصد کودکان ۵ تا ۱۱ ساله و ۳۵ درصد کودکان ۱۲ تا ۱۴ ساله که درگیر کار کودک هستند از تحصیل بازمانده‌اند. این مسأله دورنمای دارا بودن کار شایسته در جوانی و بزرگسالی و همچنین کیفیت زندگی آن‌ها به طور کلی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. پسران و کودکان کار مناطق شهری احتمال بیشتری دارد که از مدرسه محروم شوند، اما این تفاوت بر مبنای جنس و منطقه زندگی چندان چشمگیر نیست.

دلیل واحدی برای گمارده شدن کودکان به کار به جای ورود به مدرسه وجود ندارد. در بسیاری از موارد کاری که کودک انجام می‌دهد نیازمند وقت و انرژی زیادی است، به قدری که امکان ورود، ماندن و موفقیت کودک در مدرسه را غیرممکن می‌کند. در موارد دیگر علت کار کودکان محرومیت از دسترسی به یک سیستم آموزش با کیفیت و رایگان است که جایگزین مناسبی باشد. تصمیم برای تحصیل کودکان می‌تواند به واسطه درک خانواده نسبت به تحصیل و اهمیت آن و درآمد بالقوه کودکان از بازار کار تحت تأثیر قرار بگیرد.

برای تمام کودکان درگیر کار که به سن تحصیل اجباری رسیده ولی از آن محروم هستند، چالش بعدی ایجاد تعادل بین وظایف محول شده در مدرسه و کاری است که مجبور به انجام آن هستند. در نتیجه با مغلوب شدن تحصیلشان روبرو هستند و نباید در بحث کار کودک و آموزش فراموش شوند. کودکانی که مجبورند کار و تحصیل را در کنار هم تجربه کنند عموماً نسبت به هم‌سالان خود که کار نمی‌کنند در رفتن به پایه‌های بالاتر و یادگیری عقب می‌مانند و احتمال ترک تحصیل زودرس آن‌ها بیشتر است.

^۱. Child Labour and Education

بیش از یک سوم کودکان کار از مدرسه محروم هستند.

شکل ۲۶. درصد فراوانی کار کودکان ۵ تا ۱۷ سال بازمانده از تحصیل بر مبنای سن، جنس، و محل سکونت

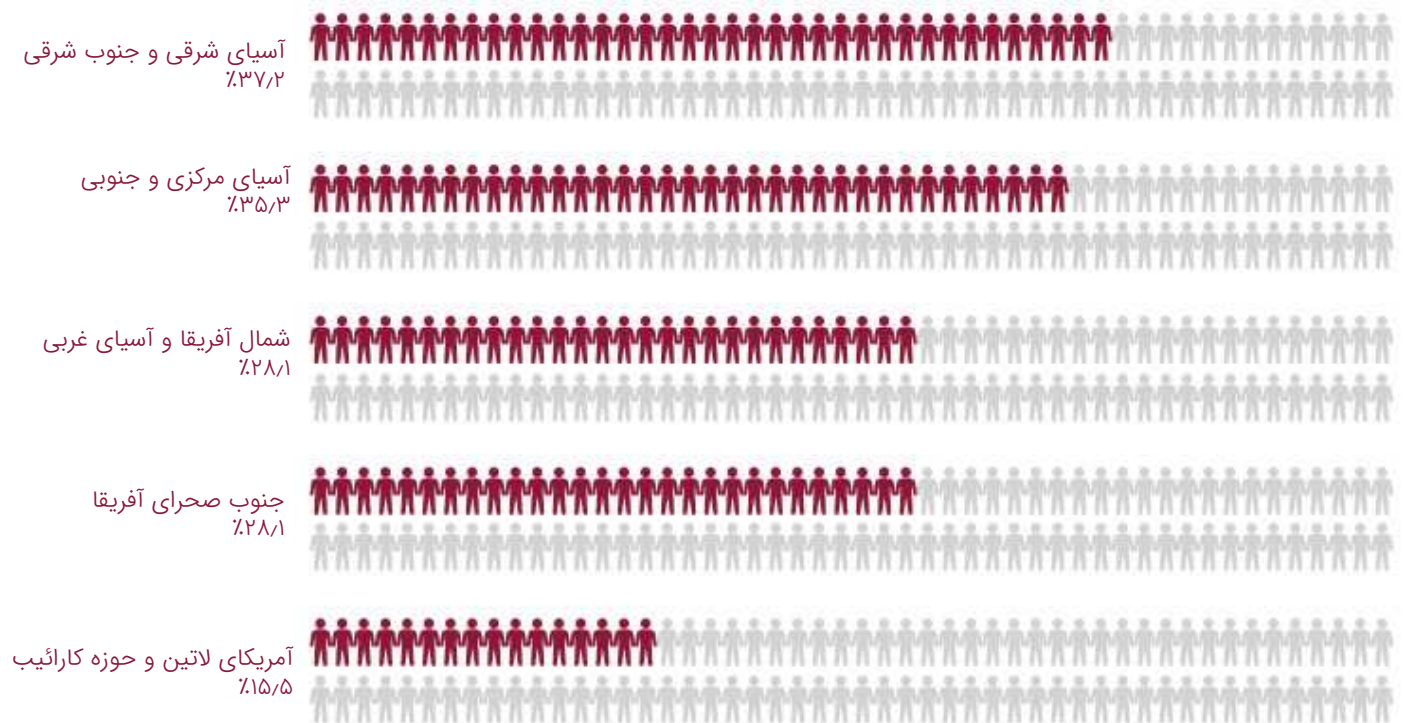
کودکانی که درگیر کار پرخطر هستند کمتر محتمل است که به مدرسه بروند.

شکل ۲۷. درصد فراوانی کودکان ۵ تا ۱۷ سال در کار پرمخاطره که به مدرسه نمی‌روند، بر مبنای سن، جنس و محل سکونت

بخش قابل توجهی از کودکان درگیر کار کودک در تمام مناطق جغرافیایی از مدرسه محروم هستند.

شکل ۲۸. درصد فراوانی کودکان ۵ تا ۱۴ سال درگیر کار کودک که به مدرسه نمی‌روند، بر مبنای سن، جنس و منطقه جغرافیایی

کار کودک، درآمد ملی و شکنندگی دولت‌ها^۱

درصد کودکان درگیر کار بیش از همه در کشورهای با درآمد پایین است. این نکته با در نظر گرفتن ارتباط دوسویه‌ای که بین کار کودک و درآمد ملی وجود دارد، جای تعجب باقی نمی‌گذارد. سطح بالای کار کودک با کاهش دستمزد نیروی کار غیرماهر و تشویق نشدن فن‌آوری‌های وابسته به نیروی کار ماهر، مانع رشد درآمد ملی می‌شود. آنها همچنین با عدم تأمین تحصیلات و سلامت فیزیکی کودکان و بدل نمودن آن‌ها به نیروی کاری کمتر مولد، عملاً مانع رشد درآمد ملی در آینده نیز می‌شوند. رشد درآمد ملی توانایی خانواده‌ها را در شوک‌های اقتصادی بدون توسل به کار کودکان بالا می‌برد.

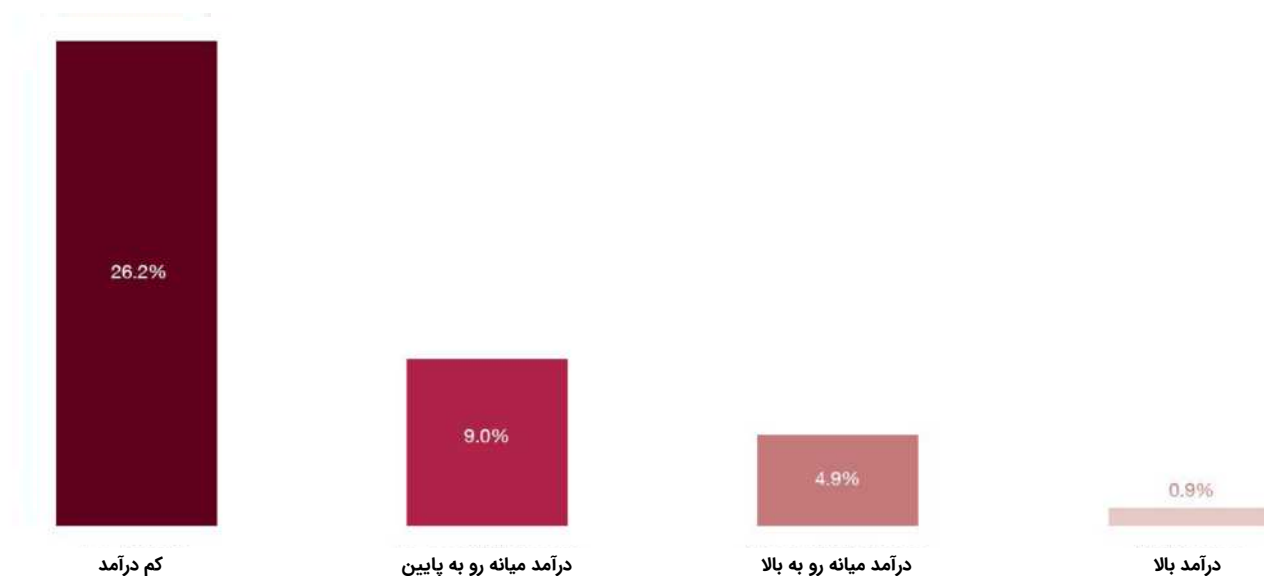
با این همه، مشکل کار کودکان به هیچ وجه تنها متعلق به کشورهای کم‌درآمد نیست. از هر ۵ کودک درگیر کار ۳ نفر از آنان در کشورهایی با درآمد متوسط زندگی می‌کنند. به منظور این که رشد ثروت ملی به کاهش کار کودکان بیانجامد ضروری است که رشد اقتصادی فراگیر باشد و منافع آن به صورت عادلانه توزیع گردد. درآمد حاصل و مالیات‌ها باید در برنامه‌ها و خدماتی سرمایه‌گذاری شود که تغییراتی به نفع کودکان، به ویژه در زمینه آموزش و حمایت اجتماعی ایجاد کند. در مورد جیب‌های پرپول حاصل از کار کودکان که حتی در کشورهای نسبتاً ثروتمند نیز باقی مانده است هم باید به چالش‌های مهم در سیاستگذاری اشاره کرد.

کشورهایی که از نظر اجتماعی و سازمانی در سطح بالایی از ضعف و شکنندگی قرار دارند سه برابر بیشتر از متوسط سایر کشورها درگیر کار کودکان هستند. گرچه این ارتباط ساده را نباید تفسیر موسع کرد، اما می‌توان با اشاره به آن به اهمیت ثبات، سیاست‌گذاری برای برابری و ادغام اجتماعی و نقش نهادهای قدرتمند عمومی در جلوگیری از کار کودکان تأکید کرد.

۱. Child Labour National Income and State Fragility

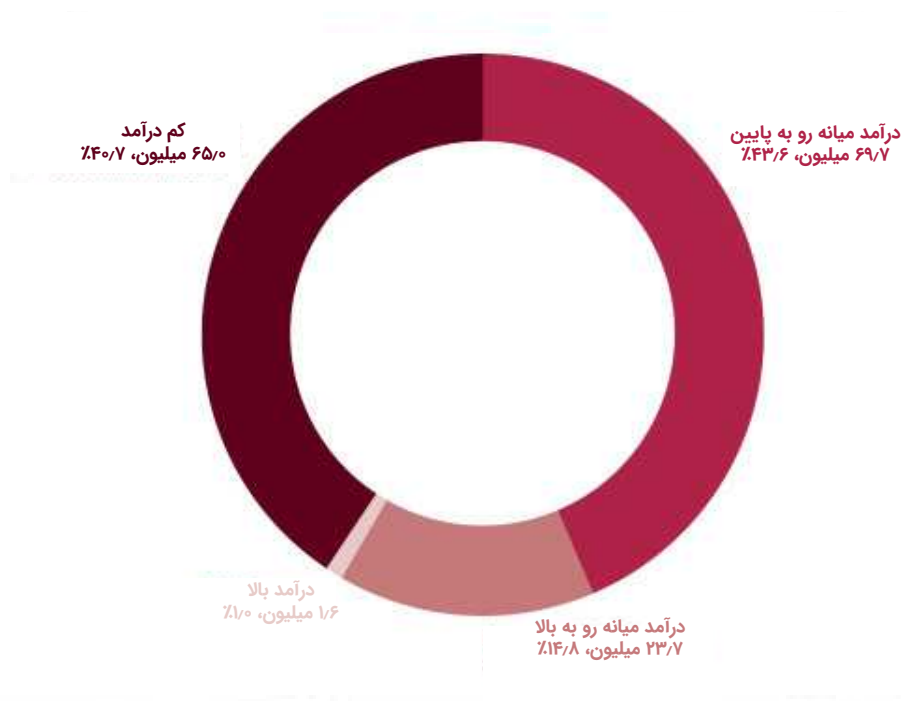
همان‌گونه که انتظار می‌رود، کار کودکان در کشورهای کم‌درآمد رایج‌تر است.

شکل ۲۹. درصد فراوانی کار کودکان ۵ تا ۱۷ ساله بر مبنای سطح درآمد کشورها

بیشتر از نیمی از کودکان درگیر کار در کشورهایی با درآمد متوسط هستند.

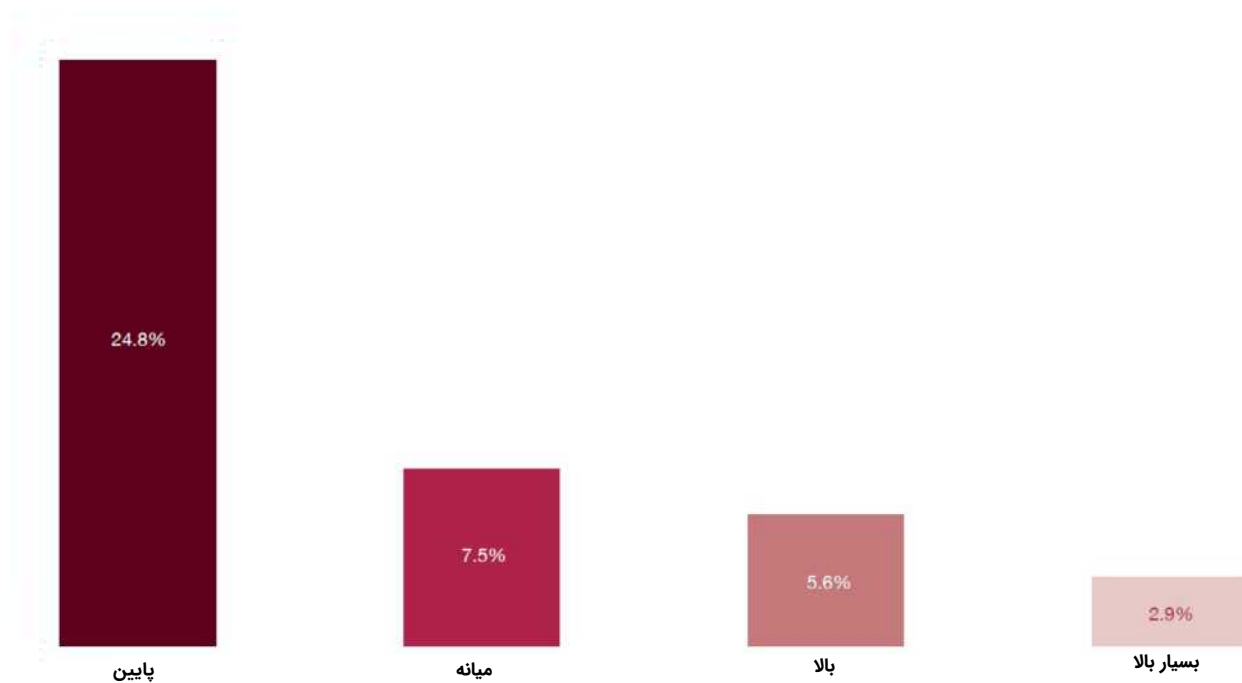
شکل ۳۰. درصد فراوانی کار کودکان ۵ تا ۱۷ ساله بر مبنای سطح درآمد کشورها

با افزایش سطح توسعه انسانی، کار کودکان کاهش می‌یابد.

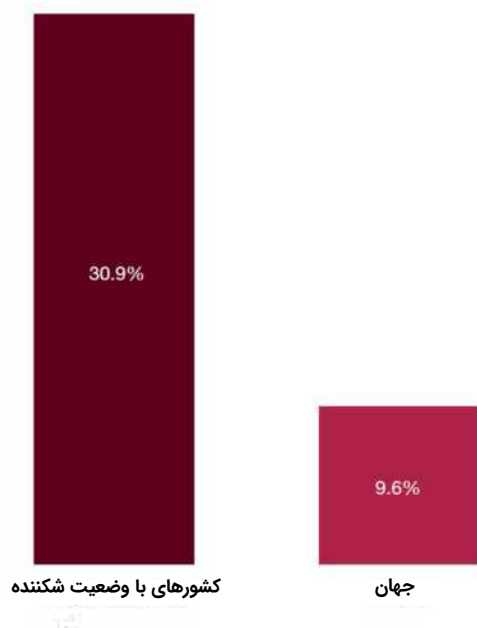
شکل ۳۲. درصد فراوانی کار کودکان ۵ تا ۱۷ ساله بر مبنای شاخص توسعه انسانی

کار کودک در کشورهای با وضعیت شکننده سه‌برابر بیشتر از متوسط جهانی است.

شکل ۳۱. درصد فراوانی کار کودکان ۵ تا ۱۷ ساله در سراسر جهان و در کشورهایی با سطح بالای شکنندگی اجتماعی و نهادی

تقاطع همه‌گیری کووید-۱۹ با کار کودکان در سطح جهانی موجب نگرانی جدی است. همه‌گیری کرونا در سال ۲۰۲۰ باعث اضافه‌شدن تعداد تخمین‌زده‌شده ۱۴۲ میلیون کودک خانوارهای کم‌درآمد به ۵۸۲ میلیون کودک فقیر در سال ۲۰۱۹ شد. خانواده‌های آن‌ها کار یا درآمد خود را از دست داده، شاهد کاهش میزان درآمد بوده و شوک‌های دیگری را نیز تجربه کرده‌اند.

شواهد حاکی از این است که در چنین شرایطی خانواده‌ها کار کودکان را به عنوان سازوکار روبه‌روشدن با چنین مشکلاتی برمی‌گزینند. بسته‌شدن مدارس در قرنطینه نیز به این ریسک افزوده است، بخصوص برای کودکان در شرایط آسیب‌پذیر زیرا آن‌ها احتمال بیشتری دارد که وقتی مدرسه‌رفتن ممکن نیست، به کار گمارده شوند. زمانی که کودکان مدرسه را برای انجام کار با درآمدی ترک می‌کنند، امکان ادامه تحصیل برای آن‌ها بسیار سخت خواهد بود.

شواهد حکایتی^۱ در حال رشد، اثرات کرونا بر کودکان را روشن می‌کند. به عنوان مثال دیده‌بان حقوق بشر، اظهارات ۸۱ کودک اهل غنا، نیال و اوگاندا را جمع‌آوری کرده است که به تازگی درگیر کار شده‌اند یا شرایط کاری آنها سخت‌تر شده است. بعضی از آنها تأکید می‌کنند که خانواده آن‌ها دیگر قادر به تأمین غذای آن‌ها نیستند و آنها بخاطر غذای کافی مجبور به کارکردن هستند. کودکان گفتند که کار آنها غالباً طولانی و طاقت‌فرسا است، یک سوم از کودکان در هر کدام از این کشورها حداقل روزی ۱۰ ساعت کار می‌کنند و بعضی از آن‌ها مجبور به انجام ۱۶ ساعت کار در روز هستند. کودکانی که قبل از بحران درگیر کار بودند اظهار کردند که بعد از بسته‌شدن مدارس کار آن‌ها بیشتر شده است.

کارهای دیگری در سطح جهانی در حال ظهور هستند. ارزیابی جدید بین‌المللی کاکائو از ۲۶۳ کشور در ساحل عاج افزایش قابل توجهی از کار کودکان در تجارت کاکائو از جولای تا سپتامبر سال ۲۰۲۰ در مقایسه با مدت مشابه در ۱۲ ماه قبل از آن را نشان می‌دهد. اطلاعات به دست آمده از اکوادور افزایش بیش از یک‌سوم شیوع کار کودکان از زمان شروع همه‌گیری کرونا را نشان می‌دهد. گزارش‌ها نشان می‌دهد که کودکان مصری به کار در مزارع پنبه و سایر کارهای کشاورزی گمارده می‌شوند. در سائوپائولوی برزیل در خانواده‌های تحت حمایت یونیسف کار کودکان ۲۶ درصد در بازه زمانی ماه می تا جولای ۲۰۲۰ افزایش یافت.

۱. The impact of COVID - ۱۹

۲. Anecdotal

کووید-۱۹

آثار و نتایج

چندین گزارش بر نقش تعطیلی مدارس در گمارده شدن کودکان به کار تأکید می‌کنند. در یک پیمایش صورت گرفته در ۸ کشور غرب آفریقا، کودکان دلیل کار کردن خود را نبود مدرسه عنوان کردند. آن‌ها بیان کردند که حضور آنها در خانه انتظار کار برای کمک به خانواده را به وجود آورده است، که آموزش از راه دور را با این که در دسترس بود برای آن‌ها سخت‌تر کرد. در بورکینافاسو، گزارش‌های تهیه‌شده از کودکان درگیر کار در معادن گرانیت در کنار والدینشان، مشخص نمود که کار آنها از این روست که والدینشان تمایل ندارند که آن‌ها را در زمان تعطیلی مدارس بدون مراقب در خانه تنها بگذارند.

با این حال، تأثیر همه‌گیری کرونا بر کار کودکان همواره با پیش‌فرض‌های معمول انطباق ندارد. تجزیه و تحلیل‌های اولیه از تعداد محدودی از کشورها بر اساس اطلاعات حاصل از پیمایش‌های صورت گرفته قبل و بعد از همه‌گیری کرونا نشان می‌دهد که شایع‌ترین اثر اولیه آن کاهش درگیری کودکان در فعالیت‌های اقتصادی بوده است. به نظر می‌رسد که از بین رفتن گسترده مشاغل و کاهش تقاضا در برخی از بخش‌های اقتصاد ناشی از قرنطینه به دلیل همه‌گیری کرونا، حداقل در این کشورها، بر کارهایی که توسط کودکان صورت می‌گرفت تأثیرگذار بوده است. با این حال این نتایج به فعالیت اقتصادی کودکان اشاره دارد، که مفهوم گسترده‌تری از کار کودکان است {که شامل اشکال مجاز کار برای کودکان می‌شود}. این نتایج همچنین در خصوص کودکان بزرگتر، بین ۱۵ تا ۱۷ سال، در کشورهای با درآمد متوسط صادق است. یک تحلیل مدل‌سازی دیدگاه روشن‌تری از اثر کووید-۱۹ بر کار کودکان ارائه می‌دهد.

بر اساس یک مدل ساده که از آخرین تحلیل‌های فقر برای پیش‌بینی تغییرات کار کودکان تا سال ۲۰۲۲ استفاده می‌کند، نشان می‌دهد که اثر عمده همه‌گیری در این دوره احتمالاً افزایش قابل‌توجهی در کار کودکان خواهد بود. به احتمال زیاد با افزایش فقر، بر هرگونه کاهش اولیه شمار کودکان کار به دلیل اختلال رخ داده در بازار گسترده‌تر کار، غلبه خواهد شد و در طولانی‌مدت افزایش کار کودکان را خواهیم داشت.

این مدل اضافه شدن ۸/۹ میلیون کودک به بازار کار تا آخر ۲۰۲۰ را پیش‌بینی می‌کند. بیش از نیمی از این تعداد (۴/۹ میلیون) کودکان خردسال بین ۵ تا ۱۱ سال خواهند بود. این تشدید فقط منعکس‌کننده اثرات فقر ناشی از بحران است. این محاسبات احتمالاً اثرات کلی کووید-۱۹ بر کار کودکان را نشان نداده است، از جمله اختلالات بی‌سابقه‌ای که در آموزش کودکان رخ داده است.

با این حال افزایش در میزان کار کودکان به هیچ عنوان یک پیش‌داوری و نتیجه‌گیری از قبل نیست. علاوه بر سناریوی «خط پایه»^۱ عنوان شده قبل، که در آن حمایت اجتماعی پایدار می‌ماند، دو سناریوی دیگر در نظر گرفته شده‌اند. هر دو تأثیر اساسی پوشش حمایت اجتماعی بر کار کودک را نشان می‌دهد. در ابتدا سناریوی «نزولی»، سطح فعلی پوشش حمایت اجتماعی در هر گروه درآمد ملی متناسب با انحراف استاندارد سطح پوشش فعلی، دچار لغزش می‌شود (جدول ۱). در سناریوی دوم «افزایشی»، عکس این اتفاق رخ می‌دهد. هدف حمایت اجتماعی در سطح جهانی بسیار بلندپروازانه‌تر است، شامل اقدامات و نظام‌های حمایت اجتماعی مناسب ملی، از جمله کف حمایت اجتماعی برای همه.

نتایج چشمگیر است. گسترش حمایت‌های اجتماعی با مقادیر مشخص شده در جدول ۱ تعداد کودکان درگیر کار را تا پایان سال ۲۰۲۲ به میزان ۱۵/۱ میلیون نفر کاهش می‌دهد، این مقدار حتی بیشتر از مجموع جبران خسارات کووید-۱۹ و سرعت بخشیدن به حرکت و پیشرفت برای پایان دادن کار کودک است. اگر اقدامات ریاضتی یا عوامل دیگر باعث لغزش در پوشش حمایت اجتماعی شود، با مقادیر مشخص شده در جدول ۱، چشم‌انداز بدتر خواهد بود. پیش‌بینی می‌شود ۴۶/۲ میلیون کودک دیگر تا پایان سال ۲۰۲۲ به کار گمارده شوند. در هر دو سناریو بزرگ‌ترین تغییرات در وضعیت کوچک‌ترین کودکان درگیر کار کودک رخ می‌دهد. در بخش آخر این گزارش ظرفیت‌های گسترش حمایت اجتماعی برای کودکان، از طریق کمک هزینه‌های جهانی کودکان و سایر ابزارهای موجود بیشتر توضیح داده شده است.

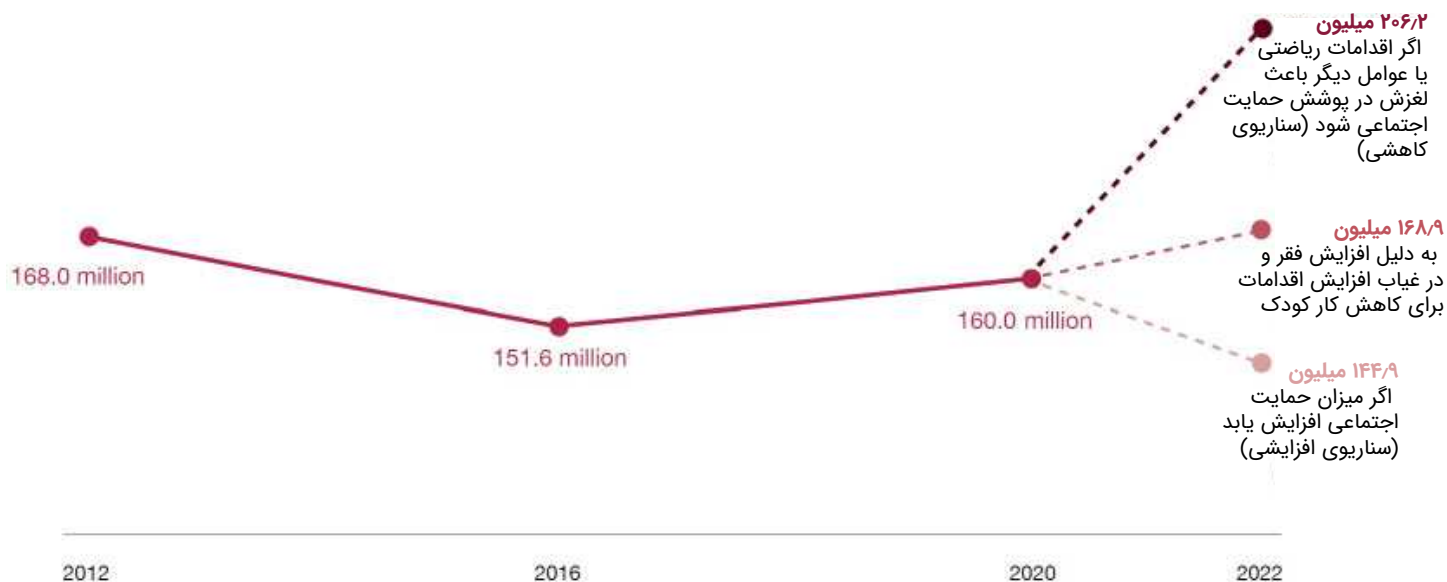
^۱. Baseline

جدول ۱
تعدیل پوشش حمایت اجتماعی در سناریوهای افزایشی و کاهشی (افزایش و کاهش سطوح پوشش حمایت اجتماعی)

گروه درآمدی	درصد متوسط سطح پوشش حمایت اجتماعی	درصد انحراف استاندارد	درصد سطوح پوشش تعدیل شده		درصد نقطه تغییر در پوشش حمایت
			سناریوی کاهش حمایت سناریوی افزایش حمایت	سناریوی کاهش حمایت سناریوی افزایش حمایت	
کم درآمد	11.0	6.7	11.7	10.3	+/- 0.7
درآمد میانه رو به پایین	29.8	22.0	36.4	23.2	+/- 6.6
درآمد میانه رو به بالا	49.0	22.7	60.1	37.9	+/- 11.1
درآمد بالا	78.1	25.4	97.9	58.3	+/- 19.8

بدون اقدام برای افزایش سطوح پوشش حمایت اجتماعی، احتمالاً تا پایان سال ۲۰۲۲، تعداد ۸/۹ میلیون کودک بیشتر درگیر کار کودک خواهند شد.

شکل ۳۳. درصد فراوانی کار کودکان ۵ تا ۱۷ ساله، مشاهده شده و پیش بینی شده

حرکت به سمت تصویب جهانی کنوانسیون بدترین اشکال کار کودک سازمان بین‌المللی کار^۱

کنوانسیون شماره ۱۳۸، یک دستاورد فکری شگرف با دید بلندمدت و از نظر مفهوم و کاربرد عملی آن قوی است؛ به ویژه در جهانی با فرهنگ‌ها و سطوح مختلف توسعه. این کنوانسیون در هدف خود صریح بوده و از جایگاه اخلاقی رفیعی خواستار لغو نهایی کار کودکان است. هم‌چنین به عنوان یک ابزار حقوقی بین‌المللی یک مدل عالی در واقع‌گرایی و فهم بود. این کنوانسیون در جهت‌دهی به سیاست‌های ملی به تفاوت اساسی در شرایط اقتصادی کشورها و واقعیت محدودیت منابع و تفاوت‌ها در تعیین حداقل سن توجه اساسی مبذول داشته است. به ندرت یک کنوانسیون بین‌المللی با چنین معماری ظریف فکری پیدا می‌شود که هدف آن به سادگی بیان شده باشد اما در اظهار تعهدات و رهنمودها برای اقدام، متنوع و غنی باشد. با این حال این غنا یکی از دلایل عمده تصویب کم و کند آن بود. حتی در مواردی که اراده سیاسی برای تصویب آن وجود داشت، سیاست‌گذاران تحت تأثیر بزرگی مسأله، سنگینی وظیفه و سردرگمی در نقطه شروع انجام آن، قرار گرفتند.

بدترین اشکال کار کودک: پیشرفتی راهبردی

درحالی که پیشرفت در تصویب کنوانسیون شماره ۱۳۸ سازمان بین‌المللی کار متوقف شده بود، در اواسط دهه ۱۹۹۰ جنبش جهانی علیه کار کودکان قدرت و شدت قابل توجهی یافت. قبیح و گسترده بودن مسأله کار

برای یک بار هم که شده می‌توانیم جشن بگیریم. در آگوست ۲۰۲۰، کنوانسیون بدترین اشکال کار کودکان (شماره ۱۸۲) بدل به اولین کنوانسیون سازمان بین‌المللی کار شد که توسط تمام کشورهای عضو به تصویب رسید. این اتفاق تاریخی بدین معناست که اکنون تمامی کودکان در برابر بدترین اشکال کار کودکان از حمایت قانونی برخوردارند. از همه مهم‌تر همانطور که می‌دانیم این مسأله می‌تواند نشانه‌ای برای شروع پایان کار کودکان باشد.

چالش‌ها

سازمان بین‌المللی کار در ۶۰ سال اول، فعالیت خود را بر تصویب کنوانسیون‌هایی در تعیین حداقل سن کار در صنایع یا مشاغل خاص معطوف کرده بود که این تلاش با تصویب کنوانسیون حداقل سن کار برای پذیرفته‌شدن در اشتغال (شماره ۱۳۸) در سال ۱۹۷۳ به اوج خود رسید. اما تصویب و اجرای آن بر اساس قوانین و مقررات ملی ناامیدکننده بود. حتی تا دهه ۱۹۹۰، کنوانسیون تحسین‌شده و جامع شماره ۱۳۸ تنها توسط ۴۹ کشور به تصویب رسید که اکثر آن‌ها کشورهای صنعتی و چند کشور آفریقایی و آمریکای لاتین بودند. هیچ کشوری از آسیا که نیمی از کودکان کار جهان متعلق به آن هستند حاضر به تصویب این کنوانسیون نشدند. در اواسط دهه ۱۹۹۰ روشن بود که سازمان بین‌المللی کار به نوعی بن‌بست رسیده است.

۱. The journey to universal ratification of the ILO Worst Forms of Child Labour Convention

کودک در منظر عمومی به رسمیت شناخته شد. و جامعه به این دید رسید که این مسأله نه تنها برای کودک و خانواده او که برای تمام جامعه مضر است. تمام طرفین چالش‌های پیش آمده و نیاز به اقدام برای رفع آن را درک کردند. طرفداران لغو کامل کار کودک به مرور نسبت به نگرانی‌های کشورهای کمتر توسعه یافته و ظرفیت محدود آن‌ها برای اقدام همدل‌تر شدند.

کشورهای در حال توسعه نیز به سهم خود، بیشتر نگران فشار بین‌المللی شدند. به ویژه اینکه کار کودکان در مذاکرات تجاری به طور فزاینده‌ای مورد توجه قرار گرفت و یکی از موارد برجسته در دستور کار حقوق بشر بود. بنابراین نیاز به یافتن زمینه‌های مشترک برای اقدامات جهانی مطرح شد. سوال اصلی این بود که چه کاری و چگونه؟ به طور دقیق‌تر اینکه از کجا باید شروع کرد؟ دیدگاه‌ها و نتایج همسو بسیار ساده و واضح و در آن زمان بسیار رادیکال بود: به ترتیب پیش برویم. این مسأله منجر به پیشنهاد یک کنوانسیون شد که از اقدامات ملی و جهانی با اولویت بدترین اشکال کار کودک حمایت کند.

نگرانی اصلی مدافعان حذف کار کودک، تأثیر منفی کنوانسیون پیشنهادی بر هدف کلی لغو کار کودکان به طور عام و تصویب کنوانسیون شماره ۱۳۸ به طور خاص بود. اگرچه این نگرانی قابل توجهی بود اما نهایتاً این اجماع به وجود آمد که تصویب یک کنوانسیون جدید در زمینه منع بدترین اشکال کار کودکان نه تنها باعث تقویت و تسریع در مبارزات علیه کار کودکان می‌شود بلکه موتور محرکه تصویب کنوانسیون ۱۳۸ سازمان بین‌المللی کار، مهم‌ترین و بنیادی‌ترین ابزار بین‌المللی در خصوص این موضوع، خواهد شد.

بحث‌ها و مذاکرات بسیاری حول پیش‌نویس پیشنهادی کنوانسیون جدید بدون دردسر و دشواری در جریان بود. هیچ تغییر اساسی رخ نداد. سازمان بین‌المللی کار در پی استفاده از اصطلاح «شدیدترین» یا «غیرقابل تحمل‌ترین» اشکال کار کودک بود اما کمیته کنفرانس بین‌المللی کار کودک تصمیم گرفت این ابزار جدید را با نگاهی عاقلانه به گذشته، بدترین اشکال کار کودک بنامد. نتیجه آن ارائه پیش‌نویسی بود که تصویری روشن، ساختاری منطقی و متنی واضح داشت.

حتی با این وجود نیز کسی احتمال اتفاقات بعد از آن را نمی‌داد. برای اولین بار در تاریخ سازمان بین‌المللی کار این کنوانسیون حتی بدون یک رأی ممتنع، به اتفاق آراء به امضا رسید. بارش تحسین و تمجید و موج شادی

اعضای کمیته که در طبقه برگزاری کنفرانس یکدیگر را در آغوش می‌گرفتند احتمالاً در تاریخ سازمان بی‌سابقه بود.

اتفاقات بعد از آن حتی غیرمنتظره‌تر بودند، تصویب جهانی کنوانسیون. این یک پیشرفت و نقطه عطف است که باید از آن تجلیل شود زیرا تصویب جهانی اتفاقی فراتر از حرکت نمادین امضای آن است. هنگامی که کشوری کنوانسیون ۱۸۲ سازمان بین‌المللی کار را تصویب می‌کند، متعهد می‌شود که اقدامات سریع و مؤثری برای منع و از بین بردن بدترین اشکال کار کودک صورت دهد. تصویب پشتوانه قدرتمندی برای این اقدام است.

آینده چه خواهد بود؟

تصویب جهانی کنوانسیون ۱۸۲، قدم مهمی در تلاش جهانی علیه کار کودک است. با این حال این فقط یک قدم است. ما همچنین باید کنوانسیون ۱۳۸ سازمان بین‌المللی کار را نیز ترویج نموده و از آن دفاع کنیم تا این ابزار اساسی کار کودکان به تصویب جهانی برسد. همچنین ما باید با یکدیگر به تلاش خستگی‌ناپذیر خود برای اجرای این کنوانسیون‌ها در همه‌جا ادامه دهیم. چالش کار کودکان در اشکال گذشته و فرم‌های جدید ادامه داشته است. هنوز بسیاری از انواع استثمار و سوءاستفاده از جمله قاچاق کودکان و کار خانگی کودکان، پنهان مانده‌اند. مسائل نوظهوری وجود دارند از استثمار و سوءاستفاده جنسی که با دسترسی به اینترنت و دیگر تکنولوژی‌های جدید گسترش یافته‌اند. کودکان همواره به دلیلی آسیب‌پذیر خواهند ماند؛ این وظیفه ماست که هوشیار بمانیم و همواره سازوکارهای مؤثری برای تشخیص، رصدکردن، و اقدام فوری در محافظت از کودکان طرح‌ریزی کنیم.

به نقل از متن و مضمون اعلامیه ۱۹۹۴ فیلادلفیای سازمان بین‌المللی کار که اهداف و آرمان‌های این سازمان را مشخص می‌کند، فقر خطری پایدار و همیشگی باقی خواهد ماند. ما باید به تغییرات بزرگ بیاندیشیم و جرأت آن را داشته باشیم که جهانی عاری از فقر کودکان را تصور کنیم، جهانی که برای همه انسان‌ها از گهواره تا گور حمایت اجتماعی فراهم می‌کند. فقط در این صورت است که کودکان حقیقتاً در برابر بلای کار کودک محافظت خواهند شد.

آسفا بکل

آسفا بکل نماینده مدیرکل سازمان بین‌المللی کار در کمیته کنفرانس بین‌المللی کار بود که کنوانسیون بدترین اشکال کار کودک را به مرحله نهایی رساند.

مسیر پیش رو^۱

شود و با فشار برای اجرای آن‌ها و پیگیری نظام‌های حمایت از کودک کاربست این قوانین تضمین شود. فن‌آوری ارتباطات و اطلاعات می‌تواند در اجرای همه این موارد به کار گرفته شود.

همه‌گیری کرونا حتی در شرایطی که کشورها با افزایش فشار بودجه روبه‌رو هستند، انجام این اقدامات را ضروری‌تر کرده است، که نیاز به انتخاب درست سیاست‌ها و تصمیمات درست در تخصیص منابع دارد. تقویت اسناد و شواهد ملی در مورد کار کودکان می‌تواند به شناسایی اولویت‌های محلی و اولویت‌های سیاست‌گذاری و هزینه‌کرد‌ها کمک کند. تعامل اجتماعی دولت‌ها و اصناف کارگری و کارفرمایی برای ایجاد سیاست‌های پاسخگو برای رسیدگی به کار کودک و چالش‌های مربوط به آن در هرکجا که رخ می‌دهد، ضروری است.

درحالی که دولت‌ها می‌توانند و باید راهبردهای بسیج منابع را برای گسترش فضای مالی خود اتخاذ کنند، با تأثیر عمیق ناشی از همه‌گیری کرونا فوریت حمایت بین‌المللی برای کمک به پرکردن این خلاء مالی بیشتر احساس می‌شود. بسیاری از کشورهای صنعتی هنوز از عمل به تعهد دیرینه خود به ODA^۱ و تأمین مالی توسعه پایدار کوتاهی می‌کنند. این موضوع باید تغییر کند. در کشورهایی که بدهی‌های سنگینی دارند تسویه بدهی‌ها باید تمدید شده و دوباره برنامه‌ریزی شود تا تلاش برای بازپرداخت بدهی‌ها مانع از تأمین خدمات اجتماعی نشود. ما باید از ارتکاب اشتباهات گذشته اجتناب کنیم، یعنی در جایی که تخصیص اعتبار نیاز فوری دارد با انتخاب اقدامات ریاضتی و قطع خدمات اجتماعی ضروری به کودکان و خانواده‌های بسیار آسیب‌پذیر، به آن‌ها آسیب جدی و پایدار وارد نکنیم.

همگانی‌کردن حمایت اجتماعی

اکثر کودکان کار می‌کنند چون خانواده‌های آنان به دستمزد، تولیدات یا کار خانگی آنان (که شامل کار بدون دستمزد که اغلب توسط دختران انجام می‌شود نیز هست) برای ادامه زندگی نیازمند هستند. شوک‌های اقتصادی خانوار و ازدست‌دادن یکی از والدین یا سرپرست احتمال گمارده‌شدن کودک به کار را افزایش می‌دهد. در کشورهای با درآمد میانه و پایین حتی قبل از بحران همه‌گیری کووید-۱۹ نیز، تقریباً از هر سه کودک یک نفر به خانواده‌های با درآمد زیر خط فقر ملی تعلق داشتند. همه‌گیری کرونا فقر کودکان را تشدید کرد به طوری که تعداد کودکان خانواده‌های فقیر در سال ۲۰۲۰ بیش از ۱۴۲ میلیون نفر افزایش پیدا کرد. حمایت

ما در مرحله حساسی از تلاش برای متوقف‌کردن کار کودکان قرار داریم. حرکت جهانی در چهارسال گذشته کاملاً متوقف شد و پیش از این چهارسال نیز این پیشرفت به طور قابل‌توجهی کند شده بود. بحران کووید-۱۹ تهدیدی بر فرسایش بیشتر دست‌آوردهای گذشته است. درحالی که در حال حاضر نسبت به سال ۲۰۰۰ که برآورد جهانی این پدیده آغاز شد، ۸۶ میلیون کودک کمتر درگیر کار هستند، روندهای اخیر حاکی از آن است که ما از تعهد جمعی خود برای پایان دادن به همه اشکال کار کودکان تا سال ۲۰۲۵ بسیار عقب مانده‌ایم. در سال ۲۰۲۱، سال بین‌المللی سازمان ملل برای حذف کار کودک، ما باید حرکت را به مسیر درست خود برگردانیم.

اولین ضرورت جلوگیری از عقب‌گرد بیشتر در میانه بحران کووید-۱۹ است. همه‌گیری به وضوح خطر کار کودکان را افزایش داده است. این امر ناشی از افزایش شدید فقر و تعطیلی مدارس است که جایگزین‌های منطقی {برای کار کودک} را از پیش روی خانواده‌ها برداشته است. ضروری است که برای کاهش این خطرات، اقدامات گسترده برای حمایت از خانواده‌های آسیب‌پذیر از طریق کمک هزینه‌های کودک و سایر ابزارها صورت گیرد. همین‌طور ایجاد کمپین‌های بازگشت به مدرسه و افزایش آموزش جبرانی که کودکان را به کلاس‌ها برمی‌گرداند و به آن‌ها کمک می‌کند تا یادگیری متوقف‌شده را تا جایی که شرایط اجازه می‌دهد از سر گیرند، ضروری خواهد بود.

نقشه راه سیاست‌گذاری بر مبنای شواهد تجربی

در زمانی که جهان در تلاش است تا به بحران کووید-۱۹ پایان دهد و پیشرفت کند، ما نباید اقدامات وسیع‌تر سیاست‌گذارانه را جهت حذف کار کودکان فراموش کنیم. گسترش حمایت‌های اجتماعی می‌تواند فقر و بی‌ثباتی اقتصادی که مقدمه کار کودک است را کاهش دهد، در حالی که سرمایه‌گذاری در آموزش رایگان و با کیفیت می‌تواند گزینه‌ای پایدار و فتح بابی برای آینده‌ای بهتر باشد. تمام تولدها باید ثبت شوند تا تمام کودکان هویت قانونی داشته و از بدو تولد از حقوق خود برخوردار شوند. گسترش کار شایسته برای همه کارگران بزرگسال و خانواده‌های آنان، از جمله افرادی که درگیر اقتصاد غیررسمی هستند که در آن کار کودکان بیشتر است، منجر به درآمد عادلانه خواهد شد. بخشی از این سیاست‌ها باید ارزش برابر دختران و پسران را به رسمیت بشناسد و با هنجارهای جنسیتی مضر مقابله کند. باید قوانین و مقررات ضروری برای حمایت از کودکان تصویب

اجتماعی کافی، آسیب‌پذیری اقتصادی-اجتماعی زمینه‌ساز کار کودکان را کاهش داده و فقر و نابرابری جنسیتی و محرومیت در کودکی را جبران می‌کند. با این وجود حتی قبل از همه‌گیری کرونا نیز تقریباً سه‌چهارم کودکان، معادل ۱/۴۷ میلیارد کودک، از خدمات حمایت اجتماعی محروم بودند. اگرچه حمایت اجتماعی در پاسخ به بحران کووید-۱۹ بی‌سابقه بوده است، اما بیشتر اقدامات موقتی بوده و این حمایت به اندازه کافی نسبت به کودکان و جنس برای حمایت بیشتر حساس نبوده است. در موارد کمی به ریسک بیشتر کودکان درگیر کار کودک یا کودکانی که مجبور به جابه‌جایی بوده‌اند یا کودکان دارای معلولیت در میان سایر گروه‌های آسیب‌پذیر پرداخته شده است.

کمک‌هزینه‌های همگانی کودک^۱ یکی از مؤلفه‌های حیاتی راه حل است. مزایای جهانی کودک در واقع کمک‌هزینه‌های نقدی یا مالیاتی است که به طور منظم به تمام خانواده‌های دارای کودک ارائه می‌شود، این مزایا ابزاری ساده و کارآمد برای حفظ کودکان و خانواده‌ها در برابر فقر و افزایش دسترسی به آموزش و مراقبت‌های بهداشتی است. سیستم مزایای جهانی کودک، با ایجاد انگیزه در ثبت تولد کودکان می‌تواند کودک و محل تولد او را در دسترس و نظارت نهادهای دولتی قرار داده و به نظام‌های حمایت از کودک و نظام‌های حمایت اجتماعی کمک کنند. با رشد کودکان، پرداخت مزایا می‌تواند با خدمات مراقبتی مرتبط باشد و انگیزه‌های بیشتری برای ارتباط خانواده با نهادهای و مراکز خدمات دولتی فراهم آورد. بدین شکل امکان برنامه‌ریزی بهتر و تخصیص منابع برای چنین خدماتی- که نظام‌های حمایت از کودک از آن جمله است- با توجه به شرایط موجود فراهم می‌شود. مزایای شبه‌جهانی کودک، گزینه دیگری است که به گونه‌ای طراحی شده که فقط ثروتمندترین خانواده‌ها را از دایره خارج می‌کند.

ظرفیت محدود کردن کار کودک با پرداخت پول نقد کاملاً ساده و مستند است. پرداخت وجه نقد منظم با فراهم‌آوردن امنیت مالی امکان دسترسی به مدرسه را بالا برده و احتمال کار کودکان را کاهش می‌دهد. این کمک، خانواده‌ها را از وابستگی به درآمد کار کودکان بی‌نیاز کرده و در عوض آن‌ها را قادر به فرستادن کودک به مدرسه می‌کند. پول نقد همچنین به پرداخت هزینه‌های دریافتی مدارس از خانواده‌ها که یکی از موانع تحصیل به شمار می‌رود کمک می‌کند.

پرداخت وجه نقد علاج بی‌ضرری نیست. گرچه به کاهش کار کودک کمک می‌کند اما این خطر وجود دارد که خانواده پول به دست آمده را در کسب و کارهای کوچک سرمایه‌گذاری کنند و در واقع تقاضا برای کار کودک را افزایش دهند. برای جلوگیری از چنین نتایجی لازم است که کار کودک و ملاحظات جنسیتی و سایر ابعاد مربوط به حاشیه‌نشینی در برنامه‌ریزی و اجرای طرح‌های حمایتی یکپارچه شوند. همین‌طور اقدام مهم دیگر رسیدگی و توجه به وابستگی کسب و کارهای کوچک به خصوص مزارع خانوادگی به کار کودکان است.

یک بستر مناسب برای حمایت اجتماعی از کودکان شامل ترکیبی از مزایای تأمین مالی مالیاتی و بیمه اجتماعی است. مؤلفه‌های یک نظام جامع که در خدمت منافع کودکان است، شامل حمایت در زمان بیکاری، حقوق بازنشستگی، مزایای مرخصی زایمان/والدین، مزایای مرخصی استعلاجی و مزایای معلولیت است. تمام این موارد به خانواده‌ها این فرصت را می‌دهد که در مواجهه با چنین مشکلاتی از انتخاب سازوکارهای منفی مقابله با بحران از جمله توسل به کار کودکان پرهیز کنند.

با افزایش ۳۰ درصدی در شکاف بودجه حمایت‌های اجتماعی از زمان ظهور کووید-۱۹، بودجه همچنان یک نگرانی عمده باقی مانده است. با وجود اقدامات محرک مالی بی‌سابقه، تنها ۲ درصد از این اقدامات کودکان و خانواده‌هایشان را تحت حمایت قرار داد. سرمایه‌گذاری بیشتر در بخش حمایت اجتماعی می‌تواند از منابع دیگری مانند مالیات‌های تصاعدی، برنامه‌ریزی مجدد در تخصیص اعتبارهای موجود مانند یارانه سوخت‌های فسیلی مضر تأمین گردد. سازمان بین‌المللی کار و یونیسف و همچنین ائتلاف جهانی برای طبقات حمایت اجتماعی، ایده‌ها، راهبردها و ابزارهایی را برای گسترش تأمین مالی پایدار، توسعه داده‌اند.

محافظت و پیشبرد آموزش کودکان

بحران کووید-۱۹ موجب عقب‌گرد بزرگی در امر آموزش بوده است. تعطیلی مدارس در اوج همه‌گیری کرونا بیش از ۹۰ درصد دانش‌آموزان در جهان را تحت تأثیر قرار داد. ۴۶۳ میلیون دانش‌آموز از آموزش از راه دور جایگزین نیز محروم بودند. این بحران در آموزش می‌تواند به بحران در کار کودک منجر شود. از آنجایی که مدارس خدماتی حیاتی مانند وعده‌های غذایی در مدرسه را فراهم می‌کنند، وقفه در آن می‌تواند امنیت غذایی خانوار را از بین برده

۱. Universal child benefits

آموزش غیررسمی و کلاس‌های رسمی باید به طور کامل بررسی شود. یادگیری دیجیتال باید در تحصیل تمام کودکان و خردسالان ادغام شود تا دیگر کودکان محروم دنیا در سمت غلط این شکاف دسترسی به دنیای دیجیتال قرار نگیرند.

برنامه‌های آموزشی جبرانی و اصلاحی برای کودکانی که از آموزش از راه دور محروم بوده‌اند، از ترک تحصیل و ورود زودرس این کودکان به بازار کار جلوگیری می‌کند. حتی قبل از بحران کووید-۱۹ بیش از ۲۵۸ میلیون کودک و نوجوان در جهان از تحصیل محروم بودند. بیشتر آنها درگیر کار کودک یا در خطر ورود به آن بودند. این گروه نباید فراموش شوند.

چند راه حل شناخته‌شده برای ورود کودکان به مدرسه یا نگه‌داشتن آنان در مدرسه وجود دارد. شامل قانونمندکردن حداقل سن ورود به کار و پایان سن تحصیل اجباری، ایجاد توسعه در خدمات کودکان، آموزش مهدکودک و پیش‌دبستانی که نه تنها شانس ورود کودکان به مدرسه را افزایش می‌دهد که باعث موفقیت آنها نیز می‌شود. حذف هزینه‌های مدرسه، هزینه کتاب‌ها و روپوش مدارس و حمل و نقل، تحصیل کودکان را مقرون به صرفه می‌کند. کمک‌هزینه همگانی کودک می‌تواند در حذف این هزینه‌ها کمک کند. جمع‌آوری اطلاعات

و آن‌ها را تحت فشار مالی قرار دهد و منجر به افزایش خطر کار کودکان شود. هنگامی که کودکان مدرسه را رها کرده و وارد بازار کار همراه با دستمزد شوند بازگرداندن آن‌ها بسیار دشوار خواهد بود.

در زمان بازگشایی مدارس، انجام فعالیت‌های بازگشت به مدرسه و اطلاع‌رسانی در مورد آن برای اطمینان از توانایی بازگشت کودکان به مدرسه، بخصوص کودکانی که وادار به کار شده‌اند، یا کسانی که از آموزش از راه دور محروم بوده‌اند بسیار مهم و حیاتی است. دستیابی به این هدف نیازمند همکاری نزدیک بین مدارس و نیروهای خدمات اجتماعی است.

بازگشایی مدارس فرصتی است برای طرح‌ریزی تحصیلاتی با کیفیت بالاتر، که به کودکان کمک می‌کند تا مهارت‌های لازم برای کار و زندگی پربار را بیاموزند. در غیر این صورت آموزش با کیفیت پایین می‌تواند موجب ترک تحصیل و ورود زودهنگام کودکان به بازار کار شود. از هر ۱۰ دانش‌آموز، شش نفر حتی با وجود تحصیل در چند پایه مدرسه، توانایی خواندن و نوشتن و حساب و کتاب ابتدایی را ندارند. یکی از راه‌حل‌های این معضل تربیت نیروی آموزشی کافی، ماهر، توانمند و شایسته با شرایط کاری مناسب است. فرصت‌های تقویت

بیشتر در زمینه ارتباط بین تحصیل و کار کودکان می‌تواند تأثیر بسزایی در تعریف مداخله‌های مؤثرتر و دقیق‌تر برای نگره‌داشتن کودکان در مدرسه داشته باشد.

اجرایی‌شدن این موارد وابسته به تأمین مالی است. حتی قبل از بحران همه‌گیری، تعداد کمی از دولت‌ها معیارهای بین‌المللی اختصاص ۱۵-۲۰ درصد از بودجه عمومی و ۴-۶ درصد از تولید ناخالص ملی به آموزش را اجرا می‌کردند. حذف ریشه‌ای تخصیص اعتبارهای نا عادلانه، باید از اولویت‌بندی سطوح پایین‌تر آموزش شروع شود تا کودکان متعلق به اقشار فقیر جامعه سهم عادلانه خود را دریافت کرده و در خطر گمارده‌شدن به کار قرار نگیرند. حفظ و افزایش ODA در بسیاری از کشورهای کم‌درآمد تفاوت اساسی ایجاد می‌کند.

ثبت تولد تمامی کودکان

ثبت تولد به کودکان هویت قانونی می‌بخشد و به آن‌ها این امکان را می‌دهد که از تمام حقوق خود از زمان تولد برخوردار باشند. معمولاً برای بهره‌مندی از خدمات اجتماعی مانند حمایت اجتماعی، بهداشت، آموزش و دادگستری، گواهی تولد با تأیید هویت و سن قانونی ضروری است. بدون آن کودکان در معرض انواع محرومیت‌ها قرار می‌گیرند و در قبال سوءاستفاده، خشونت و استثمار، شامل بدترین اشکال کار کودکان، آسیب‌پذیر خواهند شد. در جهان ۲۳۷ میلیون کودک گواهی تولد ندارند. برای ثبت تمام کودکان از زمان تولد، دولت‌ها باید سیاست‌ها و قوانینی را برای ثبت رایگان و جهانی تولد کودکان اتخاذ نموده؛ ثبت احوال را با سایر سیستم‌ها از جمله سیستم‌های احراز هویت، سلامت، حمایت اجتماعی و آموزش به عنوان نقاط مهم برای شناسایی و ثبت کودکان، مرتبط نمایند؛ همچنین برای ایجاد فناوری ایمن و نوآورانه برای ثبت تولد آسان، به موقع، دقیق و دائمی سرمایه‌گذاری کنند؛ و با اطلاع‌رسانی در مورد مزایای ثبت تولد، اجتماعات و خانواده‌ها را، بخصوص در مناطق دوردست با دسترسی کمتر، به ثبت تولد کودکان تشویق کنند.

پایان دادن به هنجارها و تبعیض‌های جنسیتی

معمولاً هنجارهای جنسیتی است که نوع، شرایط و ساعات کار دختران و پسران را مشخص می‌کند. در درون خانواده‌ها معمولاً دختران کارهای خانه بیشتری انجام می‌دهند، مسئولیتی که احتمالاً در دوره تعطیلی مدارس بیشتر می‌شود. با محاسبه این نوع کار در فاکتورهای کار کودکان، شکاف جنسیتی

در کار کودکان کاهش می‌یابد. احتمال کار خانگی نیز بالاست. این شکل از کار کودک معمولاً از دید عموم پنهان است و خارج از محدوده بازرسی کار کودکان قرار دارد و کودکان را در برابر سوءاستفاده آسیب‌پذیر می‌کند.

برای مقابله با خطرات پیش روی دختران و پسران درگیر کار خانگی لازم است قوانین صریح، سازوکارهای اجرایی و مداخلات محافظت از کودکان اجرا شود. برنامه فعالیت‌های عمومی یا اجتماعی برای جلوگیری از خشونت جنسیتی و سایر سوءاستفاده‌ها می‌تواند شامل ارائه اطلاعات و مؤلفه‌های تغییر رفتار اجتماعی باشد.

گفتگوهای اجتماع محور، مداخلات اجتماعی و تغییر رفتاری و برنامه‌های والدگری می‌تواند برای مقابله با هنجارهای جنسیتی نا عادلانه که بار کارهای خانه را بر دوش دختران سنگین‌تر می‌کند، اجرا شوند. پرداخت وجه نقد و سایر برنامه‌های کمک اجتماعی، که به کاهش ناامنی اقتصادی منجر به کار کودکان کمک می‌کند، می‌تواند مستقیماً برای کاهش موانع مالی تحصیل با کیفیت دختران طراحی شود.

بخش آموزش نقشی حیاتی دارد در لغو هنجارها و کلیشه‌های مضر جنسیتی که بر کار کودکان مؤثر است. دختران برای ادامه تحصیل، که به آن‌ها فرصت‌های شغلی برابر در تمام بخش‌ها از جمله در بخش علوم و فن‌آوری را می‌دهد، نیاز به حمایت دارند. دولت‌ها باید مسیر آموزش انعطاف‌پذیر را، برای تمام دختران و پسران بخصوص در بحران‌های انسانی، افزایش دهند. مدارس باید برنامه‌های آموزشی تحول جنسیتی ارائه دهند که مهارت‌های شغلی ایجاد نموده، با سوگیری جنسیتی در بعضی مشاغل مقابله کرده و در دختران و پسران برای ادامه تحصیل ایجاد انگیزه نمایند.

اقدامات مهم دیگر عبارتند از توزیع بهتر معلمان زن و مرد از دوره پیش‌دبستانی تا متوسطه، سیاست‌های جنسیتی بهتر برای پیشرفت شغلی معلمان زن و مرد، و سرمایه‌گذاری در توسعه حرفه‌ای معلمان که معلمان را مجهز به مهارت ایجاد محیط آموزشی ایمن و دگرگون‌کردن هنجارهای جنسیتی مضر در محیط مدرسه و فراتر از آن می‌کند.

قراردادن نظام‌های حفاظت از کودکان حول محور

پیشگیری و پاسخگویی

از بین بردن کار کودکان نیاز به اقدام در چندین جبهه

را ندارند؛ فاقد هر نوع بیمه سلامت و ایمنی هستند و یا مقدار آن بسیار محدود است و از حمایت اجتماعی کافی برخوردار نیستند. همه این موارد آثار مخرب همه‌گیری کرونا را دو چندان می‌کند.

در اوج موج اول ویروس کرونا، تخمین زده شد که حدود ۱/۶ میلیارد کارگر بخش اقتصاد غیررسمی درگیر بدترین اشکال کار بودند و/یا از قرنطینه کرونا متحمل کاهش یا ازدست‌دادن درآمد شدند. کاهش عظیم درآمد موجب بروز فقر گسترده بین این کارگران و خانواده‌های آنان شد، اقتصاد بخش غیررسمی حتی از افزایش تدابیر حمایتی که به دنبال کرونا صورت گرفته بود نیز مستثنی شد.

وقوع کار کودک از نتایج ناشی از فقر و بی‌ثباتی اقتصادی اقتصاد غیررسمی آغاز می‌شود، که احتمال توسل خانواده‌ها به کار کودک را افزایش می‌دهد. در صورت گسترش اقتصاد غیررسمی، از آنجایی که این نوع کار نیاز به مهارت کمی دارد و قانونمند نیست تقاضا برای کار کودکان نیز افزایش خواهد یافت. همچنین بخش غیررسمی، پایه اقتصاد مالیاتی که منبع بودجه حمایت‌های اجتماعی، آموزش و بهداشت است و مانع کار کودکان در بحران‌ها و به طور عام است، را تضعیف می‌کند. نهایتاً اقتصاد غیررسمی ظرفیت کمی برای گفتگوهای اجتماعی و روابط کار که هر دو ضد کار کودک هستند، دارد.

بحران کووید-۱۹ ضرورت سرعت بخشیدن به سیاست بازار کار برای انتقال بخش غیررسمی به بخش رسمی اقتصاد و در نهایت کار شایسته را تقویت کرده است. قاعدتاً سیاست‌های متعددی مورد نیاز است که مطابق با زمینه‌های ملی و محلی باشند. برخی از اولویت‌های اساسی باید همیشه اعمال شوند اما برای شروع این سیاست باید با قوانین کار و تأمین اجتماعی که همه کارگران و واحدهای اقتصادی را بدون استثنا پوشش می‌دهند شروع شود و شامل سیاست‌های تولیدی مناسبی باشد که فضای مناسب تجاری را برای ایجاد مشاغل رسمی فراهم می‌کند.

پیش‌شرط مهم و جهانی این گذار، تقویت صدای جمعی زنان و مردانی است که زندگی خود را از اقتصاد بخش غیررسمی تأمین می‌کنند. این صدای جمعی آن‌ها را قادر می‌سازد تا شرایط کار، بهره‌وری و درآمد خود را تحت‌تأثیر قرار دهند. یک تجربه جهانی در حال گسترش، ارائه راهنمایی در ایجاد ساختارهای نمایندگی جمعی برای کارگران مختلف را

دارد. نظام‌های حفاظت از کودکان، که بازیگران مختلفی را گرد هم آورده‌اند، می‌توانند سیاست‌ها و قوانین را برای کاهش خطر کار کودکان تسریع کنند. آنها می‌توانند منابع انسانی و مالی، ساختارهای ارائه‌دهنده خدمات، سازوکارهای همکاری و نظارت و نظام‌های اطلاعاتی را برای شناسایی نقاط آسیب‌پذیر بسیج کنند.

ایجاد ارتباط بین نظام‌های آموزش، بهداشت، حمایت اجتماعی و دادگستری می‌تواند باعث پیشگیری و مقابله گسترده با کار کودکان شود. با این حال، بحران کووید-۱۹ در حال حاضر نظام‌های حمایت از کودکان را که تا پیش از آن نیز با محدودیت منابع درگیر بودند ضعیف‌تر کرده است. برنامه‌های مقابله با همه‌گیری و بازسازی شرایط، باید تقویت این نظام‌ها، از جمله سرمایه‌گذاری در جذب نیروی کار خدمات اجتماعی برای حمایت از کودکان و انجام سایر خدمات ضروری را در اولویت قرار دهند.

همچنین مقابله با کار کودکان، مستلزم همسان‌سازی نظام‌های حمایت از کودکان با نظام‌های اجرای استانداردهای کاری است. قوانین مربوط به حمایت از کودکان و قوانین کار باید حمایت کافی را گسترش داده و خدمات حمایت از کودکان و بازرسان قانون کار باید به‌طور هم‌تراز برای شناسایی و مقابله با کار کودکان عمل کنند. با توجه به افزایش اشکال پرخطر کار کودکان این هماهنگی مؤثر بسیار ضروری است. کودکان، خانواده‌ها و اجتماعات عناصر مهم در تلاش نظام‌های حفاظت از کودکان در متوقف‌کردن کار کودکان هستند. عملکرد درست سازوکارهای اجتماع‌محور می‌تواند آگاهی نسبت به آسیب‌های کار کودکان را افزایش داده و مراقبت و والدگری مثبت را ارتقا دهد. آن‌ها می‌توانند به نظام‌های حمایت از کودکان در شناسایی کودکان و خانواده‌های آسیب‌پذیر، کمک کرده و آنها را به سایر نظام‌های خدماتی مانند نظام‌هایی که هدف آن‌ها پایان‌دادن به فقر و تنوع‌بخشیدن به معیشت روستایی است، متصل کنند.

گسترش کار شایسته و تسریع گذار به بخش رسمی

بحران کووید-۱۹ میزان آسیب‌پذیری کارگران در اقتصاد غیررسمی را، جایی که حقوق افراد به‌طور روتین در آن تأمین نمی‌شود، روشن کرد. کارگران بخش اقتصاد غیررسمی، اغلب در کار خوداشتغالی و امرارمعاش، امکان سازمان‌دهی و چانه‌زنی جمعی

در بخش اقتصاد غیررسمی پیشنهاد می‌کند. گسترش حمایت اجتماعی از کارگران و خانواده‌هایشان یکی دیگر از عناصر اصلی است که می‌تواند از انبوهی از رویه‌های مختلف موجود استفاده کند.

اعلامیه صدساله سازمان بین‌المللی کار برای آینده کار در سال ۲۰۱۹، در یک صدو هشتمین کنفرانس بین‌المللی کار تصویب شد. این اعلامیه خواستار سرمایه‌گذاری روی مردم با نگرش انسان‌محور به آینده کار است. این به معنای سرمایه‌گذاری روی مشاغل، مهارت‌ها و حمایت‌های اجتماعی و پیشرفت فعال در برابری جنسیتی است. این سرمایه‌گذاری باید با هدف تضمین دستمزد کافی، ساعات کار محدود، ایمنی، بهداشت و حقوق اولیه در کار، در سازمان‌های بازار کار صورت گیرد. این سیاست‌گذاری‌ها باید به‌طور نظام‌مند از سرمایه‌گذاری‌های پایدار، رشد اقتصادی و کار شایسته برای همه حمایت کنند.

بهبود معیشت روستایی

برآوردهای جهانی کار کودک در سال ۲۰۲۰ آنچه را که مدت‌هاست می‌دانیم بار دیگر تأیید می‌کند: کار کودک در ۷۰ درصد کل کودکان درگیر کار و ۸۲ درصد از کودکان کار جنوب صحرای آفریقا اغلب در کشاورزی اتفاق می‌افتد. این امر به خصوص بین کودکان خردسال که آسیب‌ها و خطرات کار در مزرعه برای آنها زیان‌بارتر است، رایج‌تر است. بحران

کووید-۱۹ دست‌کم در کوتاه‌مدت ممکن است باعث افزایش کار کودک در کشاورزی شود. خانواده‌ها به دلیل از دست دادن مشاغل در جاهای دیگر، ممکن است برای بقا به کشاورزی معیشتی بازگردند. بنابراین پیشرفت گسترده‌تر در پایان دادن به کار کودک عمده‌تاً در گرو بهبود معیشت روستایی و ایجاد یک اقتصاد متنوع‌تر، از جمله در مناطق روستایی است. کار کودک در مناطق روستایی اشکال فراوانی دارد که هر کدام نیازمند راهبردهای مناسب خود هستند.

در مزارع خانوادگی، که بالاترین سهم کار کودک را داراست، لازم است خانواده‌ها قادر باشند که وابستگی خود را به کار کودکان را کاهش دهند تا معیشت خود را حفظ کنند. این مزارع باید بهای عادلانه تولیدات خود را دریافت کنند تا به جای وابسته شدن به کار کودک بتوانند با استفاده از تکنولوژی و استخدام نیروی کار بالغ بهره‌وری خود را افزایش دهند. انجمن‌های تولیدکنندگان خرد و تعاونی‌های با عملکرد خوب می‌توانند بازار و قدرت چانه‌زنی را در ارزش زنجیره کشاورزی بهبود دهند و ثبات قیمت را حفظ کنند. همچنین این گروه‌ها می‌توانند منبع نیروی کار بالغ و سرمایه برای کشاورزی باشند و دانش و روش‌ها و فن‌آوری‌های نوین کشاورزی را به اشتراک بگذارند.

می‌تواند مقاومت در برابر تغییرات آب‌وهوایی را افزایش دهند. این نگرانی روبه‌رشد در بسیاری از مناطق کشاورزی روستایی است که کار کودک در آن‌جا رخ می‌دهد، و خانواده‌های فقیر را تحت فشاری مضاعف قرار می‌دهد.

کاهش خطرات افزایش‌یافته کار کودکان در زنجیره‌های تأمین داخلی و جهانی

کارکودکان بیشتر در تولیدات داخلی رایج‌تر است اما در زنجیره‌های عرضه جهانی نیز دیده می‌شود. همه‌گیری نباید به این خطر اضافه کند. دولت‌ها باید به تقویت قوانین و سازوکارهای اجرایی در الزام به شفافیت و اهتمام ویژه به حقوق بشر در عملیات تجاری و زنجیره تأمین برای تمام شرکت‌ها در هر اندازه و در سطح ملی و بین‌المللی، ادامه دهند. از جمله دولت‌های کشورهای ثروتمند که شرکت‌های بین‌المللی بسیاری در آنجا مستقر هستند. با توجه به تخصیص منابع مالی و انسانی به رفع نیازهای فوری ناشی از همه‌گیری کرونا، ظرفیت عمومی برای اجرای قوانین و مقررات کار کاهش یافته است.

این بحران همچنین نشان داد که کسب‌وکارها چگونه باید مسئولیت خود را در راستای اعمال قوانین و انجام اقدامات بیشتر برای پیشگیری، شناسایی و کاهش و اصلاح کار کودکان در عملکرد و زنجیره‌های تأمین خود، مطابق با اصول راهنمای سازمان ملل متحد در زمینه تجارت و حقوق بشر^۱، کنوانسیون‌های سازمان بین‌المللی کار و بیانیه سه‌جانبه اصول مربوط به شرکت‌های چندملیتی و سیاست اجتماعی^۲، به انجام برسانند.

ارزیابی خطرات کار کودکان در زنجیره تأمین می‌تواند راه‌حل‌های اقتصادی را برای بحران کووید-۱۹ مدیریت کند. این ارزیابی باید شامل شناسایی و اولویت‌بندی «نقاط حساسی» باشد که ریسک‌ها از نظر شدت و مقیاس بیشتر هستند. باید توجه ویژه‌ای داشت به عملکرد شرکت‌های غیررسمی و شرکت‌های کوچک، در پایین‌ترین سطوح زنجیره‌های تأمین، که اغلب کار کودکان و سایر خطرات حقوق بشر در آن‌ها ظاهر می‌شود، و پیامدهای بحران در آن سطوح ویران‌کننده‌تر بوده است. این ارزیابی‌ها مستلزم مشارکت معنادار ذی‌نفعان، از جمله کارگران، اتحادیه‌های آنان و اعضای اجتماع است، زیرا این افراد در بهترین موقعیت برای شناسایی خطرات محلی و کمک به تدوین مناسب‌ترین راهبردهای کاهش خطر هستند.

در بخش کشاورزی کلان تجاری، کودکان اغلب در کنار والدین خود مشغول به کار هستند. در طرح‌های پرداخت قطعه‌ای که برای مثال دستمزد بر اساس کیلوگرم محصول برداشت‌شده یا تعداد ردیف علف‌های هرز برداشت‌شده بستگی دارد، خانواده‌ها تشویق به استفاده از کودکان می‌شوند، به خصوص اگر تنها منبع درآمد خانواده باشد. امکانات کافی، مهدکودک‌ها و مدارس نزدیک می‌تواند جایگزین ایمن و ارزشمندی برای والدین به جای آوردن فرزندانشان به مزارع باشد. گسترش صدای جمعی کارگران، برای مبارزه با کار کودکان در چنین شرایطی حیاتی است.

رویکردهای نظام‌مند برای ارتقای توسعه روستایی و بهبود معیشت و تاب‌آوری روستایی می‌تواند از وابستگی به کار کودکان بکاهد؛ که باید شامل توجه ویژه به حذف کار کودکان در نظام تولید غذا که شامل تولید، جمع‌آوری، فرآوری، توزیع، مصرف و دفع محصولات غذایی و ایجاد فرصت‌هایی برای تأمین معیشت پایدار بزرگسالان باشد.

یک استراتژی حمایت اجتماعی جامع که ترکیبی از بیمه‌های تأمین اجتماعی و کمک‌های اجتماعی مبتنی بر مالیات است، می‌تواند حمایت کافی از جمعیت روستایی در طول زندگیشان، از جمله در مقابل خطرات و حوادث غیرمترقبه را ویژه مناطق روستایی فراهم کند. سرمایه‌گذاری متمرکز بر اشتغال در زیرساخت‌های روستایی و خدمات پایه، مانند سیستم‌های آب و برق می‌تواند در زمان بهینه‌سازی بهره‌وری تولیدات کشاورزی و کاهش نیاز به نیروی کار کودک، مشاغل خارج از مزارع تولید نماید، مانند حمل آب و جمع‌آوری سوخت.

سرمایه‌گذاری در بهبود مهارت‌های جوانان روستایی می‌تواند باعث بهره‌وری بیشتر مزارع شده و به تغییر ساختار به سمت تولید و خدمات با ارزش افزوده بالاتر کمک کند. آموزش مهارت به جوانان همچنین می‌تواند یک نقطه شروع برای انتقال اطلاعات مهم شغلی ایمنی و بهداشت باشد که می‌تواند به نوبه خود در کاهش کار پرخطر کودکان در کشاورزی و سایر مناطق کمک کند.

سیاست‌های توسعه کشاورزی برای تنوع‌بخشیدن به محصولات، معرفی انواع محصولات مقاوم‌تر دامی و زراعی، کاهش خطرات بلایای طبیعی و بیمه در برابر خرابی محصولات در اثر آب‌وهوا همه

۱. United Nations Guiding Principles on Business and Human Rights

۲. Tripartite Declaration of Principles Concerning Multinational Enterprises and Social Policy

بازارهای اقتصادی، دسترسی به حمایت اجتماعی و خدمات اساسی و حمایت‌های اجتماع‌محور، صورت گیرد. این داده‌ها - با ترکیب داده‌ای مشابه در مورد تأثیر اقتصادی یک بحران در سطح ملی، منطقه‌ای، خانوادگی و فردی - می‌تواند به تدوین عملکردهای مناسب در حین و پس از حادثه‌ترین مراحل وقوع بحران کمک کند.

باید در تمام مراحل بحران و آسیب‌پذیری توجه ویژه‌ای به استثمار جنسی، قاچاق انسان و کار اجباری از جمله از طریق ربودن کودک صورت گیرد. در موارد درگیری مسلحانه باید تمرکز بیشتری روی جذب و استفاده از کودکان در درگیری توسط نیروها یا گروه‌های مسلح شود. بازگرداندن کودکان به مدرسه اساسی‌ترین قدم در جلوگیری از گماردن کودکان به کار و خصوصاً بدترین اشکال آن است.

اقدامات پیشگیری‌کننده و مقابله‌ای با کار کودکان در هنگام وقوع بحران باید بین ابعاد بشردوستانه، توسعه و صلح ارتباط برقرار کند. این اقدامات باید به انسجام و انعطاف‌پذیری اجتماعی، صلح، و تقویت ساختارهای موجود دولتی، اقتصادی و اجتماعی کمک کنند. حمایت از فرصت‌های معنادار اقتصادی و معیشتی برای افراد بزرگسال خانواده در موقعیت‌های بحرانی ضروری است. توصیه‌نامه بین‌المللی سازمان بین‌المللی کار برای صلح و انعطاف‌پذیری اشتغال و کار شایسته^۱ (سال ۲۰۱۷- شماره ۲۰۵) خواستار اقدامات فراگیر برای ترویج کار شایسته و درآمدزایی، از جمله از طریق راهبردهای سرمایه‌گذاری متمرکز بر اشتغال مانند برنامه‌های اشتغال عمومی شده است. کمک‌هزینه همگانی کودکان در موقعیت‌های شکننده با ظرفیت‌های محدود و تعداد بسیار زیاد کودکان آسیب‌پذیر معنا پیدا می‌کند. آن‌ها می‌توانند به تدوین پایه‌های یک نظام حمایت اجتماعی در آینده کمک کنند.

مقابله با کار کودکان باید بر اساس طرح‌ها، شراکت‌ها و سازوکارهای همکاری بشردوستانه و توسعه‌ای موجود، ایجاد، تقویت و سازگار شوند. همین امر در مورد ساختارهای دولتی و اقتصادی نیز صدق می‌کند. منابع مهم برای هدایت این کار شامل حداقل استانداردهای حمایت از کودکان در فعالیت‌های بشردوستانه^۲ و مجموعه ابزارهای بین‌سازمانی در زمینه پیشگیری و مقابله با کار کودکان در اقدامات بشردوستانه^۳ هستند که هر دو توسط اتحاد برای حمایت از کودکان در اقدامات بشردوستانه^۲ تهیه

بحران‌های کوتاه‌مدت ممکن است نیاز به اقدامات فوری داشته باشند. اما این اقدامات فوری باید همراه با پاسخ‌های نظام مند و بلندمدت باشند تا زنجیره‌های تأمین جهانی را انعطاف‌پذیرتر، اخلاقی‌تر و پایدارتر کنند و در عین حال در بحران‌های آینده در برابر کار کودکان و سایر نقض‌های حقوق بشر نفوذناپذیرتر باشند. کسب‌وکارهای با سابقه، مسئولیت‌پذیر و شیوه‌های خرید و فروش خوب می‌تواند به سرپا نگه‌داشتن شرکت‌ها و کاهش کار کودکان کمک کند. به عنوان مثال می‌توان به قراردادهای تأمین بلندمدت، شفافیت در قراردادهای آتی، رعایت تعهدات مربوط به سفارشات و پرداخت‌ها، برنامه‌های پرداخت عادلانه و قیمت‌گذاری عادلانه که هزینه‌های واقعی تولید و ارزش محصولات و خدمات بازار را در برمی‌گیرد، اشاره کرد.

از آنجایی که اکثر شرکت‌های خرد، اهرم قدرت محدودی دارند، لازم است که به منظور ریشه‌کنی کار کودکان در پایین‌ترین سطح زنجیره تأمین، همکاری بین سطح صنعت و میان صنعت^۱ شکل بگیرد. در تصدیق این واقعیت در سال‌های اخیر طیف گسترده‌ای از ابتکارات داوطلبانه تحت هدایت کسب‌وکار، ظاهر شده‌اند. پایداری و اثربخشی این حرکت‌ها مستلزم یکپارچه‌سازی عملکرد شرکت‌ها با تلاش‌های موجود دولت‌ها، فعالان اجتماعی، جامعه مدنی و دیگر فعالان در زمینه حذف کار کودکان است.

پرداختن و توجه به کار کودکان در درگیری‌ها، بلایای طبیعی و دیگر بحران‌ها

از هر چهار کودک در جهان یک کودک در کشوری زندگی می‌کند که درگیر تعارضات و کشمکش‌ها، شکنندگی {دولت‌ها} و/یا بلایای طبیعی هستند. جابه‌جایی ناشی از آن و اختلالی که در معیشت، مدرسه، حمایت اجتماعی، شبکه‌های حمایتی خانواده و حاکمیت قانون به وجود می‌آید، همگی خطر کار کودک را افزایش می‌دهد. همه‌گیری کووید-۱۹ ضربه دیگری بود بر خانواده‌هایی که از قبل درگیر این مشکلات بوده‌اند.

مسائل مربوط به کودکان باید در تمام مراحل اقدامات بشردوستانه در نظر گرفته شود: برنامه‌های آماده‌سازی برای بحران، برنامه‌های احتمالی وقایع آینده، فعالیت‌های بشردوستانه در زمان بحران و بازسازی و بهبود پس از بحران. قبل از وقوع بحران، برنامه‌ریزی برای مقابله با آن باید با استفاده از داده‌های موجود در مورد انواع رایج کار کودکان، قدرت

1. Industry-wide and cross-industry collaboration

2. The ILO Employment and Decent Work for Peace and Resilience Recommendation

3. Minimum Standards for Child Protection in Humanitarian Action

اعلامیه صدساله سازمان بین‌المللی کار برای آینده کار در سال ۲۰۱۹، در یک صدو هشتمین کنفرانس بین‌المللی کار تصویب شد.

این اعلامیه خواستار سرمایه‌گذاری روی مردم با نگرش انسان محور به آینده کار است. این به معنای سرمایه‌گذاری روی مشاغل، مهارت‌ها و حمایت‌های اجتماعی و پیشرفت فعال در برابری جنسیتی است. این سرمایه‌گذاری باید با هدف تضمین دستمزد کافی، ساعات کار محدود، ایمنی، بهداشت و حقوق اولیه در کار، در سازمان‌های بازار کار صورت گیرد. این سیاست‌گذاری‌ها باید به طور نظام‌مند از سرمایه‌گذاری‌های پایدار، رشد اقتصادی و کار شایسته برای همه حمایت کنند.

شده است.

اتخاذ چارچوب‌های قانونی مناسب و ترویج تبعیت از آن‌ها

تصویب استانداردهای حقوقی بین‌المللی در مورد حذف کار کودکان یک بیانیه قدرتمند است که قصد عملی دولت‌ها را در این باره نشان می‌دهد. در سال ۲۰۲۰ کنوانسیون شماره ۱۸۲ سازمان بین‌المللی کار بدل به اولین کنوانسیون سازمان بین‌المللی کار شد که به امضای جهانی دست یافت. کنوانسیون حقوق کودک ملل متحد تقریباً به امضای جهانی رسیده است در حالی که ۱۷۳ کشور کنوانسیون شماره ۱۳۸ سازمان بین‌المللی کار را تصویب کرده‌اند. پروتکل‌های اختیاری کنوانسیون حقوق کودک نیز به‌طور گسترده توسط ۱۷۰ کشور به تصویب رسید، ۱۷۰ کشور پروتکل اختیاری در مورد درگیری کودکان در درگیری‌های مسلحانه و فروش کودکان و ۱۷۶ کشور پروتکل اختیاری در مورد پورنوگرافی و تن‌فروشی کودکان را به امضا رساندند.

با این حال پیشرفت واقعی، انتقال این مقاصد به قوانین ملی است که به عنوان اهرمی جهت عمل

به این اهداف استفاده می‌شود. همچنین قوانین و سیاست‌گذاری‌ها باید مجموعه‌ای از حقوق مختلف را برای رهایی از کار کودک به هم پیوند دهند. این قوانین باید حمایتگر کودکان در اجبار ثبت تولد، تضمین حمایت اجتماعی، تأمین آموزش با کیفیت، مراقبت‌های بهداشتی و تغذیه و مقابله با خشونت، سوءاستفاده، غفلت و استثمار باشند. قوانین باید به گونه‌ای تنظیم شوند که از موقعیت‌هایی که حداقل سن کار کمتر از سن تکمیل تحصیلات اجباری است، اجتناب شود.

قوانین و مقررات ملی باید ارتباط تنگاتنگ بین کنوانسیون شماره ۱۳۸ سازمان بین‌المللی کار و کنوانسیون شماره ۱۸۲ کار را منعکس کند. یک رویکرد یکپارچه در مورد عمل به این کنوانسیون‌ها بیش از هر چیز این است که ما بدانیم مبارزه با بدترین اشکال کار کودک، ضرورت پایان دادن به کار کودک به طور کلی را کم اهمیت نمی‌کند. کودکان ممکن است در پرخطرترین یا بدترین شرایط کاری نباشند اما این به این معنا نیست که هنوز برای گمارده شدن به کار بسیار کوچک نیستند.

۱. The Inter-Agency Toolkit on Preventing and Responding to Child Labour in Humanitarian Action

۲. Alliance for Child Protection in Humanitarian Action

را بازی کنند و به گسترش و اثربخشی آن‌ها کمک کنند. اتحادیه‌های صنفی نیز با حضور فعال در محل مشاغل می‌توانند نقش مهمی را در شناسایی کار کودکان و پشتیبانی از بازرسی‌های عمومی مشاغل ایفا کنند. نظام‌های محلی اجتماع محور نظارت بر کار کودکان اغلب در پشتیبانی از بازرسی‌های عمومی در شناسایی و تعقیب موارد کار کودک عملکرد خوبی دارند. مددکاران اجتماعی، معلمان، کارمندان مراقبت از کودکان، کارمندان مراقب از نوجوانان، کارکنان بخش توسعه اجتماعات، مسئولین بخش بهزیستی و طیف وسیعی از دیگر بازیگران بخش خدمات اجتماعی را می‌توان برای ایجاد یک شبکه گسترده انتخاب کرد.

تحقق وعده همکاری و مشارکت بین‌المللی

همه‌گیری کووید-۱۹ به جهان نشان داده است که بدون مشارکت و همکاری بین‌المللی امکان حل مشکلات پیش رو میسر نیست. این امر برای پایان دادن به کار کودکان نیز مانند سایر اولویت‌های دستور کار توسعه پایدار ۲۰۳۰ صادق است. کشورها

معماری قانونی باید از سایر حقوق بشر نیز در عالم کار محافظت کند، زیرا کار کودکان با این حقوق در هم آمیخته شده‌اند. همانطور که در اعلامیه ۱۹۹۸ سازمان بین‌المللی^۱ که در مورد اصول اساسی و حقوق کار تصریح شده است ذکر شده، این حقوق عبارتند از: آزادی تشکیل انجمن‌ها و حق بر چانه‌زنی جمعی و آزادی از کار اجباری و تبعیض در کار. با وجود این که پیشرفت اصلی در مقابله با کار کودکان و در جهت کار شایسته و عدالت اجتماعی در گرو این حقوق است، با گسترش همه‌گیری کووید-۱۹ این حقوق در معرض خطر پایمال شدن قرار گرفته‌اند.

سهل‌انگاری در اجرای قوانین کار کودکان هم‌چنان یک مسأله مهم است. محدودیت منابع، ظرفیت اکثر بازرسی‌های عمومی محیط کار را محدود می‌کند، که این بازرسی محدود هم به ندرت به مشاغل بخش غیررسمی می‌رسد که اکثراً کودکان در آن به کار گمارده شده‌اند. در برخی موارد بازیگران غیردولتی می‌توانند نقش نظارتی ادارات دولتی کار

1. ۱۹۹۸ ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work

می‌بایست مطابق با روح ماده ۸ کنوانسیون شماره ۱۸۲ سازمان بین‌المللی کار مبنی بر افزایش همکاری بین‌المللی و/یا کمک در توسعه اقتصادی و اجتماعی، ریشه‌کنی فقر و تسهیل آموزش در جهان، عمل کنند. می‌توان گفت تأمین مالی مهم‌ترین بخش همکاری و مشارکت بین‌المللی است. با توجه به شکاف موجود در تأمین مالی دولت در کشورها برای مقابله با کار کودک، ODA می‌تواند نقش مهمی را به خصوص در کشورهای کم‌درآمد که وجوه مذکور، کمک قابل‌توجهی به بودجه‌های دولتی می‌کنند، ایفا کند. کشورهای صنعتی با عمل به تعهد دیرینه خود در ODA مبنی بر تخصیص ۰/۷ درصد از درآمد ناخالص ملی برسند، در حال حاضر این میزان در سال ۲۰۲۰ تنها ۰/۳۲ درصد بوده است. همچنین لازم است بودجه بیشتری به طور خاص به مقابله با کار کودک اختصاص داده شود، در سال ۲۰۱۸ در ODA تنها ۶۰ میلیون دلار به این مسأله اختصاص یافت. مؤسسات مالی بین‌المللی در بسیاری از بخش‌های حیاتی محو کار کودک فعال هستند، و می‌توانند با تأمین و ترویج رفع بدهی کشورها و حمایت مستمر از هزینه‌های ضروری اجتماعی، سهم مهمی در تأمین منابع مورد نیاز داشته باشند.

اتحاد ۸/۷ در سال ۲۰۱۶ با هدف همکاری در توقف کار کودکان ایجاد شد. این اتحاد ۲۴۰ عضو دارد که شامل دولت‌ها، سازمان‌های چندجانبه، اتحادیه‌های کارگری و کارفرمایی، سازمان‌های غیردولتی، مؤسسات آکادمیک و اتاق‌های فکر، به منظور تعریف راه‌های سرعت‌دهی به حرکت به سوی هدف ۸/۷ مبنی بر حذف کار کودک، برده‌داری مدرن و قاچاق انسان است. این اتحاد بر افزایش فعالیت‌های مشترک، ایجاد نوآوری و افزایش راه‌حل‌های مؤثر تمرکز دارد. همچنین زمینه‌ای برای گفتگو و تبادل اطلاعات و تجربیات ایجاد می‌کند.

مشارکت برای جلوگیری از استثمار کودکان در درگیری‌های مسلحانه برای پایان‌دادن به کار کودکان ضروری است. هر یک از گروه‌های هدایت‌کننده تعهدات و اصول پاریس^۱ در مورد کودکان درگیر در نیروهای مسلح یا گروه‌های مسلح^۲ و گروه فرمان اصول پاریس^۳ مرتبط، ائتلاف جهانی برای ادغام مجدد کودکان سربازها از کارگروه ویژه اتحاد برای کودکان درگیر نیروهای مسلح و گروه‌های مسلح،

برای حفاظت از کودکان در اقدامات بشردوستانه، دولت‌ها، متخصصان میدانی، اهداکنندگان، حامیان، نهادهای زیر نظر سازمان ملل متحد و کارشناسان فنی را برای جلوگیری از جنگیدن کودکان به عنوان یکی از بدترین اشکال کار کودکان گرد هم می‌آورند. تبادل تجربیات و شیوه‌های کارآمد بین کشورها می‌تواند تغییرات را تسریع کند. ابتکار کشورهای پیشرو شامل ۲۰ کشور عضو از شمال جهانی و جنوب جهانی است. آن‌ها متعهد شده‌اند به حرکت روبه‌جلو و سریع‌تر برای دستیابی به هدف ۸/۷، و تبادل و مستندسازی تجربیات و درس‌هایی که در پایان‌دادن به کار کودکان، کار اجباری و برده‌داری مدرن کسب کرده‌اند.

از دیگر ابتکارات کلیدی همکاری دولت‌ها با شرکت‌های چندجانبه و تجاری است. مشارکت بین‌المللی برای همکاری در زمینه کار کودک در کشاورزی، سازمان خواروبار و کشاورزی ملل متحد، سازمان بین‌المللی کار، صندوق بین‌المللی توسعه کشاورزی، اتحادیه‌های صنفی و دیگر سازمان‌ها را برای حذف کار کودکان در کشاورزی گرد هم آورده است.

پلتفرم کار کودکان که مشترکاً توسط کنفدراسیون اتحادیه بین‌المللی کارگری، اتحادیه بین‌المللی کارفرمایان، سازمان بین‌المللی کار و یونیسف اداره می‌شود به کار کودک در زنجیره تأمین می‌پردازد. همچنین مشارکت جهانی برای محو خشونت علیه کودکان^۴ نیز از پایان کار کودکان حمایت می‌کند. مشارکت‌های جهانی در خصوص آموزش و حمایت اجتماعی همگانی نیز نقش ارزشمندی در این رابطه ایفا می‌کنند.

بازگشت به مسیر اصلی

ضروری است که اقدامات برای پایان‌دادن به کار کودکان در مسیر تعهدات و اهداف جهانی صورت گیرد. شواهد و مدارک موجود در این گزارش خطرات و راه‌حل‌های موجود را نشان می‌دهد. درحالی که این اقدامات نیازمند سرمایه‌گذاری و برنامه‌های جدی است، همه‌گیری کرونا به وضوح نشان داد که زمانی که سلامت و سعادت بشریت در خطر باشد انجام این اقدامات امکان‌پذیر است.

۱. The Paris Commitments and Principles on Children Associated with Armed Forces or Armed Groups

۲. Paris Principles Steering Group

۳. Task Force on Children Associated with Armed Forces and Armed Groups of the Alliance for Child Protection in Humanitarian Action

۴. The Global Partnership to End Violence Against Children

پیوست

جداول آماری

کار کودکان درصد و فراوانی کودکان ۵ تا ۱۷ ساله درگیر کار کودک

	مجموع								دختران							
	۱۱-۵ ساله		۱۴-۱۲ ساله		۱۷-۱۵ ساله		۱۷-۵ ساله		۱۱-۵ ساله		۱۴-۱۲ ساله		۱۷-۱۵ ساله		۱۷-۵ ساله	
	%	No.	%	No.	%	No.	%	No.	%	No.	%	No.	%	No.	%	No.
	10.9	52,000	11.0	21,800	12.2	23,300	11.2	97,000	8.4	37,400	7.5	13,800	6.6	11,800	7.8	62,900
	16.3	42,000	16.1	16,800	15.7	15,000	16.1	73,700	12.7	30,500	11.2	10,800	8.8	7,700	11.6	49,000
	4.6	10,000	5.4	4,900	8.6	8,300	5.7	23,300	3.3	6,900	3.4	3,000	4.5	4,100	3.6	14,000
	24.3	30,600	26.8	12,600	20.7	8,900	24.1	52,100	19.9	24,300	20.1	9,200	15.6	6,600	19.1	40,100
	27.1	28,800	29.3	11,700	22.0	8,000	26.5	48,600	22.3	23,100	22.2	8,700	17.1	6,100	21.2	38,000
	6.8	800	8.8	400	11.0	500	8.1	1,800	2.7	300	3.8	200	4.4	200	3.3	700
	6.4	15,700	6.0	6,400	10.1	10,500	7.2	32,500	4.2	9,400	3.3	3,200	3.8	3,600	3.9	16,200
	3.6	1,900	5.6	1,300	10.2	2,400	5.6	5,600	2.3	1,200	2.8	600	4.2	900	2.9	2,700
	5.1	1,900	8.1	1,300	13.9	2,300	7.9	5,500	3.3	1,200	4.1	600	5.6	900	4.0	2,700
	7.2	3,000	6.4	1,100	6.2	1,000	6.8	5,100	5.6	2,200	3.8	600	2.9	400	4.6	3,200
	27.1	28,800	29.3	11,700	22.0	8,000	26.5	48,600	22.3	23,100	22.2	8,700	17.1	6,100	21.2	38,000
	5.8	7,800	5.9	3,500	11.1	6,500	7.1	17,800	4.5	5,500	3.0	1,600	2.7	1,400	3.7	8,500
	7.7	8,700	6.6	3,100	8.7	4,100	7.7	15,900	4.4	4,500	4.0	1,700	5.3	2,200	4.5	8,400
	8.9	3,400	10.9	1,600	11.4	1,500	9.9	6,500	5.5	2,000	5.9	800	5.3	700	5.6	3,500
	5.1	1,900	8.1	1,300	13.9	2,300	7.9	5,500	3.3	1,200	4.1	600	5.6	900	4.0	2,700
	2.5	1,100	2.5	500	4.0	800	2.8	2,400	1.9	800	1.5	300	1.8	300	1.8	1,400
	7.7	8,900	6.6	3,200	8.8	4,200	7.7	16,300	4.5	4,700	4.0	1,800	5.4	2,300	4.6	8,800
	7.3	3,000	6.5	1,100	6.2	1,000	6.9	5,100	5.7	2,200	3.8	600	2.9	400	4.7	3,200
	5.1	1,900	8.1	1,300	13.9	2,300	7.9	5,500	3.3	1,200	4.1	600	5.6	900	4.0	2,700
	7.2	2,400	9.5	1,200	11.8	1,300	8.6	4,900	3.7	1,200	4.7	500	5.3	600	4.2	2,300
	-	-	-	-	1.6	100	0.4	100	-	-	-	-	0.7	-	0.2	-
	4.9	6,100	5.3	2,900	11.1	6,100	6.5	15,100	3.8	4,300	2.6	1,300	2.3	1,200	3.2	6,800
	26.9	29,700	29.0	12,100	21.8	8,300	26.4	50,100	22.1	23,800	22.0	9,000	16.9	6,300	21.1	39,200
	27.8	14,400	35.7	7,800	56.0	13,000	36.3	35,300	27.5	10,300	34.4	4,700	47.7	5,600	32.8	20,700
	28.4	11,900	36.2	6,100	57.2	8,600	36.0	26,600	28.3	8,600	35.2	3,800	48.0	3,700	32.9	16,100
	25.4	2,500	34.0	1,700	53.7	4,500	37.3	8,700	24.2	1,700	31.6	900	47.2	1,900	32.5	4,500
	77.7	40,400	76.1	16,600	46.7	10,900	69.9	67,800	75.1	28,100	75.3	10,400	49.3	5,800	70.3	44,300
	8.8	4,600	8.7	1,900	28.2	6,600	13.4	13,000	2.2	800	5.6	800	15.7	1,800	5.5	3,500
	13.5	7,000	15.2	3,300	25.1	5,800	16.7	16,200	22.7	8,500	19.0	2,600	35.1	4,100	24.2	15,200
	3.1	1,600	1.9	400	3.3	800	2.8	2,800	6.7	2,500	4.7	600	10.4	1,200	7.0	4,400
	11.6	6,000	16.2	3,500	43.9	10,200	20.4	19,800	5.8	2,200	7.7	1,100	38.9	4,600	12.4	7,800
	7.5	3,900	12.8	2,800	16.1	3,800	10.8	10,400	9.1	3,400	12.3	1,700	12.7	1,500	10.5	6,600
	80.9	42,000	71.0	15,500	39.9	9,300	68.8	66,800	85.1	31,800	80.0	11,000	48.4	5,700	77.1	48,500

		مجموع								
		۱۱-۵ ساله		۱۲-۱۴ ساله		۱۵-۱۷ ساله		۵-۱۷ ساله		
		%	No.	%	No.	%	No.	%	No.	
مجموع جهان		9.7	89,300	9.3	35,600	9.5	35,000	9.6	160,000	
محل سکونت	روستایی	14.6	72,400	13.7	27,700	12.4	22,600	13.9	122,700	
	شهری	4.0	16,900	4.4	7,900	6.6	12,400	4.7	37,300	
مناطق سازمان بین‌المللی کار	آفریقا	22.1	54,900	23.5	21,800	18.2	15,500	21.6	92,200	
	آفریقای جنوب صحرا	24.7	51,900	25.8	20,500	19.5	14,200	23.9	86,600	
	دولت‌های عربی	4.8	1,200	6.4	600	7.8	700	5.8	2,400	
	آسیا و اقیانوسیه	5.4	25,000	4.8	9,600	7.1	14,100	5.6	48,700	
	قاره آمریکا	3.0	3,100	4.3	1,900	7.2	3,300	4.3	8,300	
	آمریکای لاتین و حوزه کارائیب	4.2	3,100	6.1	1,900	9.8	3,100	6.0	8,200	
	اروپا و آسیای مرکزی	6.4	5,200	5.1	1,700	4.6	1,400	5.7	8,300	
مناطق اهداف توسعه پایدار	آفریقای جنوب صحرا	24.7	51,900	25.8	20,500	19.5	14,200	23.9	86,600	
	آسیای مرکزی و جنوبی	5.2	13,300	4.5	5,100	7.1	7,900	5.5	26,300	
	آسیای شرقی و جنوب شرقی	6.1	13,200	5.4	4,800	7.1	6,300	6.2	24,300	
	شمال آفریقا و آسیای غربی	7.3	5,400	8.5	2,400	8.5	2,200	7.8	10,100	
	آمریکای لاتین و حوزه کارائیب	4.2	3,100	6.1	1,900	9.8	3,100	6.0	8,200	
	اروپا و آمریکای شمالی	2.2	2,000	2.0	800	3.0	1,100	2.3	1,800	
	آسیای شرقی و اقیانوسیه	6.2	13,600	5.4	5,000	7.2	6,500	6.2	25,100	
مناطق یونیسف	اروپا و آسیای مرکزی	6.5	5,200	5.2	1,700	4.6	1,400	5.8	8,300	
	آمریکای لاتین و حوزه کارائیب	4.2	3,100	6.1	1,900	9.8	3,100	6.0	8,200	
	خاورمیانه و شمال آفریقا	5.5	3,600	7.2	1,700	8.6	1,900	6.5	7,200	
	آمریکای شمالی	-	-	-	-	1.2	200	0.3	200	
	جنوب آسیا	4.4	10,400	4.0	4,200	6.9	7,200	4.9	21,800	
	آفریقای جنوب صحرا	24.6	53,500	25.5	21,100	19.4	14,700	23.7	89,200	
	مجموع	27.7	24,700	35.2	12,500	53.2	18,700	35.0	55,900	
کودکان درگیر کار کودک که به مدرسه نمی‌روند	روستایی	28.3	20,500	35.8	9,900	54.1	12,200	34.8	42,700	
	شهری	24.9	4,200	33.1	2,600	51.6	6,400	35.5	13,300	
	کشاورزی	76.6	68,400	75.8	27,000	47.6	16,700	70.0	112,100	
کودکان درگیر کار کودک بر اساس رسته فعالیت اقتصادی	صنعت	6.0	5,400	7.5	2,700	24.0	8,400	10.3	16,500	
	خدمات	17.4	15,500	16.7	5,900	28.4	10,000	19.6	31,400	
	کار خانگی	4.6	4,100	3.0	1,100	5.6	2,000	4.5	7,100	
کودکان درگیر کار کودک بر اساس وضعیت اشتغال	کارگران استخدام شده	9.2	8,200	12.9	4,600	42.3	14,800	17.3	27,600	
	کارگران خوداشتغالی	8.2	7,300	12.6	4,500	15.0	5,300	10.7	17,000	
	کارگران کسب‌وکارهای خانوادگی	82.6	73,800	74.5	26,500	42.8	15,000	72.1	115,300	

کار پرخطر درصد و فراوانی کودکان ۵ تا ۱۷ ساله درگیر کار پرخطر

	پسران								دختران							
	۱۱-۵ ساله		۱۴-۱۲ ساله		۱۷-۱۵ ساله		۱۷-۵ ساله		۱۱-۵ ساله		۱۴-۱۲ ساله		۱۷-۱۵ ساله		۱۷-۵ ساله	
	%	No.	%	No.	%	No.	%	No.	%	No.	%	No.	%	No.	%	No.
	3.3	15,500	5.8	11,400	12.2	23,300	5.8	50,200	2.3	10,300	3.7	6,700	6.6	11,800	3.6	28,800
	4.7	12,000	8.2	8,600	15.7	15,000	7.8	35,600	3.3	7,900	5.3	5,200	8.8	7,700	4.9	20,800
	1.6	3,500	3.1	2,800	8.6	8,300	3.6	14,700	1.1	2,400	1.8	1,600	4.5	4,100	2.1	8,100
	7.3	9,200	12.8	6,000	20.7	8,900	11.2	24,200	5.3	6,500	9.0	4,100	15.6	6,600	8.2	17,200
	8.2	8,700	14.0	5,600	22.0	8,000	12.2	22,400	6.0	6,200	9.9	3,900	17.1	6,100	9.1	16,300
	4.5	600	6.9	300	11.0	500	6.3	1,400	1.7	200	2.8	100	4.4	200	2.5	500
	0.9	2,200	3.0	3,100	10.1	10,500	3.5	15,800	0.5	1,200	1.7	1,600	3.8	3,600	1.6	6,400
	1.5	800	3.7	900	10.2	2,400	4.1	4,000	0.7	400	1.4	300	4.2	900	1.7	1,600
	2.2	800	5.4	900	13.9	2,300	5.7	3,900	1.0	400	2.1	300	5.6	900	2.3	1,600
	6.8	2,800	6.2	1,000	6.2	1,000	6.5	4,800	5.2	2,000	3.6	600	2.9	400	4.4	3,100
	8.2	8,700	14.0	5,600	22.0	8,000	12.2	22,400	6.0	6,200	9.9	3,900	17.1	6,100	9.1	16,300
	1.4	1,900	3.3	2,000	11.1	6,500	4.1	10,300	1.1	1,300	1.8	1,000	2.7	1,400	1.6	3,700
	1.1	1,300	3.0	1,400	8.7	4,100	3.3	6,800	0.6	600	1.8	800	5.3	2,200	1.9	3,600
	4.7	1,800	7.3	1,000	11.4	1,500	6.6	4,400	2.7	1,000	3.6	500	5.3	700	3.4	2,200
	2.2	800	5.4	900	13.9	2,300	5.7	3,900	1.0	400	2.1	300	5.6	900	2.3	1,600
	2.3	1,100	2.4	500	4.0	800	2.7	2,300	1.8	800	1.5	300	1.8	300	1.7	1,400
	1.1	1,300	3.0	1,500	8.8	4,200	3.3	7,000	0.6	600	1.8	800	5.4	2,300	2.0	3,700
	6.8	2,800	6.3	1,000	6.2	1,000	6.6	4,800	5.3	2,000	3.7	600	2.9	400	4.4	3,100
	2.2	800	5.4	900	13.9	2,300	5.7	3,900	1.0	400	2.1	300	5.6	900	2.3	1,600
	2.7	900	5.7	700	11.8	1,300	5.2	2,900	1.1	400	2.6	300	5.3	600	2.3	1,200
	-	-	-	-	1.6	100	0.4	100	-	-	-	-	0.7	-	0.2	-
	0.6	800	2.8	1,600	11.1	6,100	3.6	8,400	0.4	500	1.5	700	2.3	1,200	1.1	2,400
	8.1	9,000	13.9	5,800	21.8	8,300	12.1	23,100	5.9	6,400	9.8	4,000	16.9	6,300	9.0	16,800
	33.3	5,200	40.9	4,700	56.0	13,000	45.5	22,900	32.5	3,400	39.1	2,600	47.7	5,600	40.3	11,600
	33.6	4,000	41.9	3,600	57.2	8,600	45.5	16,200	32.7	2,600	40.0	2,100	48.0	3,700	40.2	8,300
	32.0	1,100	38.0	1,100	53.7	4,500	45.5	6,700	31.7	800	36.1	600	47.2	1,900	40.5	3,300
	75.2	11,700	71.1	8,100	46.7	10,900	61.0	30,700	67.0	6,900	69.5	4,700	49.3	5,800	60.3	17,400
	11.2	1,700	13.2	1,500	28.2	6,600	19.6	9,800	5.8	600	8.6	600	15.7	1,800	10.5	3,000
	13.6	2,100	15.8	1,800	25.1	5,800	19.4	9,700	27.2	2,800	21.9	1,500	35.1	4,100	29.2	8,400
	0.7	100	2.2	300	3.3	800	2.2	1,100	5.7	600	5.7	400	10.4	1,200	7.6	2,200
	14.5	2,300	23.9	2,700	43.9	10,200	30.3	15,200	7.0	700	10.2	700	38.9	4,600	20.8	6,000
	8.4	1,300	13.9	1,600	16.1	3,800	13.2	6,700	4.1	400	9.4	600	12.7	1,500	8.8	2,500
	77.1	12,000	62.2	7,100	39.9	9,300	56.5	28,400	88.9	9,200	80.4	5,400	48.4	5,700	70.4	20,300

		مجموع								
		۱۱-۵ ساله		۱۴-۱۲ ساله		۱۷-۱۵ ساله		۱۷-۵ ساله		
		%	No.	%	No.	%	No.	%	No.	
مجموع جهان		2.8	25,900	4.8	18,100	9.5	35,000	4.7	79,000	
محل سکونت	روستایی	4.0	20,000	6.8	13,700	12.4	22,600	6.4	56,300	
	شهری	1.4	5,900	2.5	4,400	6.6	12,400	2.9	22,700	
مناطق سازمان بین‌المللی کار	آفریقا	6.4	15,700	10.9	10,200	18.2	15,500	9.7	41,400	
	آفریقای جنوب صحرا	7.1	14,900	12.0	9,500	19.5	14,200	10.7	38,600	
	دولت‌های عربی	3.1	800	4.9	500	7.8	700	4.5	1,900	
	آسیا و اقیانوسیه	0.7	3,300	2.3	4,700	7.1	14,100	2.6	22,200	
	قاره آمریکا	1.1	1,200	2.6	1,200	7.2	3,300	2.9	5,700	
	آمریکای لاتین و حوزه کارائیب	1.6	1,200	3.7	1,200	9.8	3,100	4.0	5,500	
	اروپا و آسیای مرکزی	6.0	4,800	4.9	1,600	4.6	1,400	5.5	7,900	
مناطق اهداف توسعه پایدار	آفریقای جنوب صحرا	7.1	14,900	12.0	9,500	19.5	14,200	10.7	38,600	
	آسیای مرکزی و جنوبی	1.2	3,200	2.6	2,900	7.1	7,900	2.9	14,000	
	آسیای شرقی و جنوب شرقی	0.9	1,900	2.4	2,200	7.1	6,300	2.6	10,400	
	شمال آفریقا و آسیای غربی	3.7	2,800	5.5	1,500	8.5	2,200	5.1	6,500	
	آمریکای لاتین و حوزه کارائیب	1.6	1,200	3.7	1,200	9.8	3,100	4.0	5,500	
	اروپا و آمریکای شمالی	2.1	1,800	2.0	700	3.0	1,100	2.2	3,700	
مناطق یونیسف	آسیای شرقی و اقیانوسیه	0.9	1,900	2.4	2,200	7.2	6,500	2.7	10,700	
	اروپا و آسیای مرکزی	6.1	4,800	5.0	1,600	4.6	1,400	5.5	7,900	
	آمریکای لاتین و حوزه کارائیب	1.6	1,200	3.7	1,200	9.8	3,100	4.0	5,500	
	خاورمیانه و شمال آفریقا	2.0	1,300	4.2	1,000	8.6	1,900	3.8	4,200	
	آمریکای شمالی	-	-	-	-	1.2	200	0.3	200	
	جنوب آسیا	0.5	1,300	2.2	2,300	6.9	7,200	2.4	10,800	
	آفریقای جنوب صحرا	7.1	15,400	11.9	9,800	19.4	14,700	10.6	39,800	
کودکان درگیر کار کودک که به مدرسه نمی‌روند	مجموع	33.0	8,500	40.2	7,300	53.2	18,700	43.6	34,500	
	روستایی	33.3	6,600	41.2	5,700	54.1	12,200	43.6	24,500	
	شهری	31.9	1,900	37.3	1,600	51.6	6,400	43.7	9,900	
کودکان درگیر کار کودک بر اساس رسته فعالیت اقتصادی	کشاورزی	71.9	18,600	70.5	12,800	47.6	16,700	60.8	48,100	
	صنعت	9.1	2,300	11.5	2,100	24.0	8,400	16.3	12,800	
	خدمات	19.0	4,900	18.0	3,300	28.4	10,000	23.0	18,100	
	کار خانگی	2.6	700	3.5	600	5.6	2,000	4.2	3,300	
کودکان درگیر کار کودک بر اساس وضعیت اشتغال	کارگران استخدام شده	11.5	3,000	18.8	3,400	42.3	14,800	26.8	21,200	
	کارگران خوداشتغالی	6.7	1,700	12.2	2,200	15.0	5,300	11.6	9,200	
	کارگران کسب و کارهای خانوادگی	81.8	21,100	69.0	12,500	42.8	15,000	61.5	48,600	

کار کودک و کار پرخطر: رویه‌ها

		کودکان سن ۵ تا ۱۷ سال درگیر کار کودک				کودکان سن ۵ تا ۱۷ سال درگیر کار پرخطر			
		2016		2020		2016		2020	
		%	No.	%	No.	%	No.	%	No.
مجموع جهان		9.6	151,600	9.6	160,000	4.6	72,500	4.7	79,000
جنس	دختران	8.4	64,100	7.8	62,900	3.6	27,800	3.6	28,800
	پسران	10.7	87,500	11.2	97,000	5.5	44,800	5.8	50,200
سن	۵-۱۱ ساله	8.3	72,600	9.7	89,900	2.2	19,000	2.8	25,900
	۱۲-۱۴ ساله	11.7	41,900	9.3	35,600	4.6	16,400	4.8	18,100
	۱۵-۱۷ ساله	10.5	37,100	9.5	35,000	10.5	37,100	9.5	35,000
مناطق سازمان بین‌المللی کار	آفریقا	19.6	72,100	21.6	92,200	8.6	31,500	9.7	41,400
	آفریقای جنوب صحرا	22.4	70,000	23.9	86,600	9.8	30,500	10.7	38,600
	دولت‌های عربی	2.9	1,200	5.8	2,400	1.5	600	4.5	1,900
	آسیا و اقیانوسیه	7.4	62,100	5.8	48,700	3.4	28,500	2.6	22,200
	قاره آمریکا	5.3	10,700	4.3	8,300	3.2	6,600	2.9	5,700
	آمریکای لاتین و حوزه کارائیب	7.3	10,500	6.0	8,200	4.4	6,300	4.0	5,500
	اروپا و آسیای مرکزی	4.1	5,500	5.7	8,300	4.0	5,300	5.5	7,900
	درآمد پایین	19.4	65,200	26.2	65,000	8.8	29,700	11.6	28,700
دسته‌بندی بر اساس درآمد ملی	درآمد متوسط رو به پایین	8.5	58,200	9.0	69,700	4.9	33,500	4.3	33,600
	درآمد متوسط رو به بالا	6.6	26,200	4.9	23,700	2.0	7,800	3.2	15,300
	درآمد بالا	1.2	2,000	0.9	1,600	1.0	1,600	0.8	1,500

مجموع کل کودکان به کارگرفته شده در صنایع پرخطر، مشاغل پرخطر یا ساعات کار طولانی، تعداد کل کودکان در کارهای پرخطر را تشکیل می‌دهد.

به دست آوردن نهایی از کار کودکان با محاسبه دو دسته دیگر کامل می‌شود: کودکان ۵ تا ۱۱ سال که درگیر انجام هر نوع کاری هستند و کودکان ۱۲ تا ۱۴ سال که ۱۴ ساعت یا بیشتر در هفته کار می‌کنند (شکل A۱ را ببینید). برای کودکان ۱۲ تا ۱۴ ساله، آستانه ۱۴ ساعت بین کار سبک مجاز و سایر کارها تمایز ایجاد می‌کند. در برآوردهای قبلی نیز از همین آستانه استفاده شد که منظور از آن ۲ ساعت کار در روز برای یک هفته است که روزهای مدرسه و روزهای تعطیل را شامل می‌شود.

چارچوب آماری کار کودکان در کنفرانس بین‌المللی متخصصان آمار کار، اندازه‌گیری جداگانه‌ای را برای کارهای خانه پرخطر و بدون دستمزد توسط کودکان ارائه داد، این شاخص نشانگر انجام کارهای خانه توسط کودکان ۵ تا ۱۴ ساله به مدت ۲۱ ساعت یا بیشتر در هفته بود. برای کودکان ۱۵ تا ۱۷ ساله هیچ آستانه ساعتی مشخص نشده است.

منابع اطلاعات

برآوردها براساس حجم گسترده‌ای از پیمایش‌های ملی خانوار است که به طور کلی یا جزئی کودکان ۵ تا ۱۷ سال را پوشش می‌دهد. برآوردها شامل ۱۰۶ داده ملی است که در مجموع ۶۶ درصد از کل جمعیت کودکان جهان در آن رده سنی را شامل می‌شود. مجموعه داده‌ها از ۳۲ پیمایش خوشه‌ای از چند شاخص ملی که با حمایت یونیسف اجرا شد؛ ۳۰ پیمایش ملی نیروی کار که تحت مقررات Eurostat با احتساب کودکان ۱۵ تا ۱۷ سال انجام شد؛ ۲۲ پیمایش ملی نیروی کار افزون بر قبل یا سایر پیمایش‌های ملی خانوار؛ ۱۶ پیمایش کار کودکان که با حمایت سازمان بین‌المللی کار صورت گرفته و ۶ پیمایش جمعیت‌شناختی و سلامت که اکثراً با حمایت بودجه آژانس توسعه بین‌المللی ایالات متحده آمریکا صورت گرفته، آمده است. ۸۰ درصد پیمایش‌ها در بازه زمانی سال‌های ۲۰۱۶ تا ۲۰۲۰ بوده است.

هماهنگی سال‌های مرجع به عنوان بخشی از وزن‌های برون‌یابی محاسبه شد. ابزارهای اصلی هماهنگ‌سازی مجموعه داده‌های ملی با پردازش داده‌های پیمایش‌های ملی خانوارها براساس یک چارچوب از پیش تعیین شده مقایسه‌ای بین کشورها و در طول زمان با پیروی از استانداردها، تعاریف و مفاهیم مورد توافق بین‌المللی، انجام شد. داده‌های جمعیت نیز از چشم‌انداز جمعیت سازمان ملل متحد، با شاخص‌های سالانه بر اساس گروه‌های سنی و جنس، و برای سال‌ها و کشورهای مختلف بر اساس آخرین داده‌های سال ۲۰۲۰ به دست آمده است.

استراتژی مدل‌سازی برای محاسبه

برای کشورهای فاقد داده، بر اساس این درک که داده‌ها به طور تصادفی از دست نرفته‌اند و این که متغیرهای توصیف‌کننده ویژگی‌های یک کشور حاوی اطلاعات مفیدی هستند، یک مدل محاسباتی ساخته شد. دو طبقه گسترده از شاخص‌ها بر اساس نرخ و پراکنش ایجاد شد. نرخ‌ها شامل موارد زیر بود؛ کودکان شاغل (CiE)، کودکان کار، کارهای پرخطر، کار خانگی و دو شاخص مورد استفاده برای هدف ۸/۷ توسعه پایدار (نسبت کودکان درگیر در فعالیت‌های اقتصادی و نسبت کودکان درگیر فعالیت‌های اقتصادی و کارهای خانه). نرخ‌ها بر اساس نسبت جمعیت مربوطه محاسبه شد. برای مثال، نرخ CiE به عنوان سهم کودکان شاغل در کل جمعیت محاسبه شد. شاخص‌های توزیع و پراکندگی شامل تقسیم بیشتر نرخ‌های CiE، میزان کار کودکان و کارهای پرخطر، تحلیل وضعیت اشتغال، حضور در مدرسه و فعالیت‌های اقتصادی بود. به جز کار خانگی، شاخص‌های نرخ در کشور، جنس، سن و موقعیت جغرافیایی به شرح زیر تعریف شد:

گروه‌های سنی	جنس	موقعیت جغرافیایی
۵ تا ۱۱	مرد	روستایی
۱۲ تا ۱۴	زن	شهری
۱۵ تا ۱۷	کل	ملی
۵ تا ۱۷		

برای ایجاد برآوردهای مدل شده، تکنیک‌های رگرسیونی، که بر اساس ادبیات پیشین، پیش‌بینی‌کننده‌های خوبی برای کار کودکان هستند، بین داده‌های مشاهده‌شده و متغیرهای توصیفی ارتباط برقرار کردند. انتخاب متغیرهای توصیفی براساس نظریه اقتصادی و مطالعات تجربی بر روی عوامل تعیین‌کننده کار کودک انجام شد. این متغیرهای توصیفی عبارتند از:

- سرانه تولید ناخالص داخلی (توازن قدرت خرید، ثبات ۲۰۱۱، دلار بین‌المللی)
- سهم جمعیت ۱۵ تا ۲۵ ساله
- سهم جمعیت ۰ تا ۱۴ ساله
- جمعیت سالمند تحت پوشش حمایت اجتماعی
- درصد جمعیت بی‌سواد بالای ۲۵ سال
- درصد جمعیت بالای ۲۵ سال با تکمیل تحصیلات ابتدایی
- نرخ باروری
- سهم جمعیت روستایی
- درصد اشتغال به کشاورزی
- نرخ بیکاری (درصد، ۱۵ تا ۲۴ سال)
- نرخ بیکاری (درصد، ۱۵ تا ۶۴ سال)
- توزیع درآمد اشتغال، شامل ۷ تا ۱۰ دهک
- جوانان محروم از کار، تحصیل یا حرفه‌آموزی

تراکم منطقه‌ای

روش محاسبه برای نرخ‌ها و فراوانی‌های ناموجود مجموعه کاملی از برآوردهای مدل شده برای هر شاخص و کشور در دنیا ارائه کرده است. با این حال سطح در دسترس بودن داده‌ها به شاخص بستگی دارد. برای مثال؛ در منطقه آسیا و اقیانوسیه، برای هر گروه جنس، سن و منطقه جغرافیایی برای مدل CiE ، ما ابتدا تعداد کل کودکان درگیر کار منطقه را با افزودن کل کودکان شاغل برای هر کشور به دست آوردیم. این صورت کسر برای نرخ CiE منطقه‌ای بود. برای مخرج، جمعیت کل هر کشور را برای به دست آوردن نرخ CiE منطقه‌ای اضافه کردیم. ما هم‌چنین می‌توانیم این نرخ را به عنوان میانگین نرخ CiE کشور با سهم مربوط به آن در جمعیت منطقه بیان کنیم.

$$\begin{aligned}\widehat{CiE_{Asia\ and\ Pacific,jkl}} &= \frac{\sum_{i \in Asia\ and\ Pacific} CiE\ Level_{ijkl}}{\sum_{i \in Asia\ and\ Pacific} Total\ Population_{ijkl}} \\ &= \frac{\sum_{i \in Asia\ and\ Pacific} \widehat{CiE_{ijkl}} * Total\ Population_{ijkl}}{\sum_{i \in Asia\ and\ Pacific} Total\ Population_{ijkl}} \\ &= \sum_{i \in Asia\ and\ Pacific} \omega_i \widehat{CiE_{ijkl}}\end{aligned}$$

where $\widehat{CiE_{Asia\ and\ Pacific,jkl}}$ and $\widehat{CiE_{ijkl}}$ denote the aggregate rate of CiE in the Asia and the Pacific region and the rate of CiE in country i for sex j , age group k and geographic breakdown l , respectively.

Moreover,

$$\omega_i = \frac{Total\ Population_{ijkl}}{\sum_{i \in Asia\ and\ Pacific} Total\ Population_{ijkl}}$$

We computed regional values of all indicators in a similar manner.

ارزیابی نتایج

برای نگارش این برآورد، ۱۰۶ کشور به عنوان نمونه‌ای از همه کشورهای جهان مورد مطالعه قرار گرفته‌اند. اگر نمونه دیگری انتخاب می‌شد، نتایج طوری متفاوت می‌شد که برای قابل اطمینان بودن نتایج برآوردشده، لازم است انحراف معیارها با برآوردهای متفاوت جهانی و منطقه‌ای صورت گیرد.

بر این اساس، انحراف معیار برآوردهای جهانی و منطقه‌ای ۲۰۲۰ برای ارزیابی تغییر در برآوردها ناشی از تغییرپذیری نمونه محاسبه شد. این شاخص عدم قطعیت، عدم قطعیت مربوط به مشاهدات واقعی را حساب نمی‌کند. علاوه بر این، آزمون نمی‌تواند سوگیری‌های محاسبه‌نشده را در پروسه‌ی مدلسازی در نظر بگیرد. باوجود این محدودیت‌ها، نتایج نشان‌دهنده حاشیه خطای ناشی از محاسبه کشورهای است که در یک آزمون شبه‌نمونه‌گیری، از نمونه حذف شدند.

تغییرات در شاخص کار کودکان، با ۱۵۰ بار اجرای مدل اقتصادسنجی، تخمین زده شد. در هر دور اجرا، کشورهایی با احتمال ۱۵ درصد از نمونه حذف شدند، که به طور متوسط در هر دور اجرا ۱۵ کشور حذف شدند. این امر موجب انحراف معیار در برآوردهای جهانی و منطقه‌ای شد (جدول A۱ را ببینید). درحالی که این آزمون، فاصله اطمینان را محاسبه نکرده است (از آنجایی که ما همه منابع عدم قطعیت، از جمله عدم قطعیت داده‌های ورودی را حساب نکردیم)، این امر استحکام برآوردهای مدل‌شده را تعیین کرد.

جدول A۱. کودکان مشغول به کار

	انحراف معیار (درصد)	انحراف معیار (هزار)	برآورد (هزار)
جهان	1.0	2,258	222,088
آفریقا	0.8	1,051	124,122
آفریقای جنوب صحرا	0.8	978	115,766
قاره آمریکا	0.6	85	14,672
آمریکای لاتین و حوزه کارائیب	0.7	87	12,422
دولت‌های عربی	-	-	3,447
آسیا و اقیانوسیه	1.8	1,239	67,960
اروپا و آسیای مرکزی	0.7	88	11,886

1. See Resolution II concerning statistics on child labour in: International Labour Organization, 'Report of the Conference: 18th International Conference of Labour Statisticians, Geneva, 24 November–5 December 2008', ICLS/18/2008/IV/FINAL, ILO, Geneva, 2009. Although there is a more recent resolution concerning statistics on child labour (20th International Conference of Labour Statisticians, 2018), most countries still use the previous statistical framework (18th International Conference of Labour Statisticians, 2008). The ILO is actively supporting the efforts of countries to transition to the most recent statistical standards. Once a critical mass of household surveys uses the new statistical standards, it will be possible to produce global and regional estimates based on them.
2. Two indicators are used for reporting on SDG target 8.7. The first is based on the production boundary of the United Nations System of National Accounts (Indicator 8.7.1) and the second on the general production boundary (Indicator 8.7.2). The 21 weekly hours threshold for household chores hours is consistent with the number used for indicator 8.7.2.
3. Prior to 2008, global estimates were limited to children in economic activity in the narrower 5 to 14 age range.
4. The World Bank, 'World Development Indicators', World Bank, Washington, DC, <<https://datatopics.worldbank.org/world-development-indicators>>, accessed 7 June 2021. Latest years available. Extreme poverty is defined as living on less than \$1.90 per person per day in 2011 purchasing power parity. The percentage of the population living in extreme poverty is 1 per cent in East Asia and the Pacific and 3.7 per cent in Latin America and the Caribbean.
5. 'World Development Indicators'.
6. Ibid.
7. United Nations Development Programme, 'Informality and Social Protection in African Countries: A forward-looking assessment', UNDP, New York, 2021.
8. International Labour Organization, *Women and Men in the Informal Economy: A statistical picture*, International Labour Office, Geneva, 2018, <www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---dgreports/---dcomm/documents/publication/wcms_626831.pdf>, accessed 17 May 2021.
9. International Labour Organization, *World Social Protection Report 2017-19: Universal social protection to achieve the Sustainable Development Goals*, International Labour Office, Geneva, 2017.
10. World Bank, *The State of Social Safety Nets 2018*, World Bank, Washington, DC, 2018, <<https://openknowledge.worldbank.org/handle/10986/29115>>, accessed 7 June 2021.
11. *World Social Protection Report 2017-19*.
12. United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization Institute for Statistics, 'Education in Africa', UIS, Montreal, Quebec, 2021, <<http://uis.unesco.org/en/topic/education-africa>>, accessed 7 June 2021.
13. 'World Development Indicators'.
14. Figures for 2008 are from Diallo, Yacouba, et al., *Global Child Labour Developments: Measuring trends from 2004 to 2008*, International Programme on the Elimination of Child Labour, International Labour Office, Geneva, 2010. Figures for 2020 are from United Nations, *2019 Revision of World Population Prospects*, Department of Economic and Social Affairs, New York, 2019, <<https://population.un.org/wpp/>>, accessed 7 June 2021.
15. World Bank, 'Classification of Fragile and Conflict-Affected Situations', World Bank, Washington, DC, July 2020, <www.worldbank.org/en/topic/fragilityconflictviolence/brief/harmonized-list-of-fragile-situations>, accessed 4 June 2021.
16. United Nations General Assembly, 'Assistance to Refugees, Returnees and Displaced Persons in Africa: Report of the Secretary-General', A/75/322, United Nations, New York, 24 August 2020, <<https://digitallibrary.un.org/record/3886099>>, accessed 4 June 2021.
17. Joint United Nations Programme on HIV/AIDS, *Seizing the Moment: Tackling entrenched inequalities to end epidemics – Global AIDS update 2020*, UNAIDS, Geneva, 2020.
18. See, for example, International Labour Organization, 'An Overview of Child Labour in Agriculture', ILO and the International Programme on the Elimination of Child Labour, Geneva, 2007, <www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---asia/---ro-bangkok/documents/publication/wcms_098346.pdf>, accessed 26 May 2021.
19. See, for example, International Labour Organization, 'Fishing and Aquaculture', ILO, Geneva, <www.ilo.org/ipecc/areas/Agriculture/WCMS_172419/lang--en/index.htm#:~:text=The%20ILO%20considers%20fishing%20a,time%20far%20away%20from%20home>, accessed 26 May 2021.
20. See, for example, Child Labour Platform and International Labour Organization, *Child Labour in Mining and Global Supply Chains*, ILO, Geneva, May 2019, <www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---asia/---ro-bangkok/---ilo-manila/documents/publication/wcms_720743.pdf>, accessed 26 May 2021.
21. Edmonds, Eric V., 'Economic Growth and Child Labor in Low Income Economies', GLM|LIC Synthesis Paper No. 3, IZA Institute of Labor Economics, Bonn, April 2016, <https://g2lm-lic.iza.org/wp-content/uploads/2017/06/glmlic_sp003.pdf>, accessed 26 May 2021.
22. 'Classification of Fragile and Conflict-Affected Situations'.
23. United Nations Children's Fund and Save the Children, 'Children in Monetary Poor Households and COVID-19: Technical note', UNICEF, New York, November 2020, <<https://data.unicef.org/resources/children-in-monetary-poor-households-and-covid-19>>, accessed 24 May 2021.
24. See, for example: Brazil: Duryea, Suzanne, David Lam and Deborah Levison, 'Effects of Economic Shocks on Children's Employment and Schooling in Brazil', *Journal of Development Economics*, vol. 84, no. 1, 2007, pp. 188-214; Guatemala: Guarcello, Lorenzo, Fabrizia Mealli and Furio C. Rosati, 'Household Vulnerability and Child Labor: The effect of shocks, credit rationing, and insurance', *Journal of Population Economics*, vol. 23, no. 1, 2010, pp. 169-198; India: Jacoby, Hanan G., and Emmanuel Skoufias, 'Risk, Financial Markets, and Human Capital in a Developing Country', *The Review of Economic Studies*, vol. 64, no. 3, 1997, pp. 311-335; Mexico: De Janvry, Alain, et al., 'Can Conditional Cash Transfer Programs Serve as Safety Nets in Keeping Children at School and from Working When Exposed to Shocks?', *Journal of Development Economics*, vol. 79, no. 2, 2006, pp. 349-373; United Republic of Tanzania: Beegle, Kathleen, Rajeev H. Dehejia and Roberta Gatti, 'Child Labor and Agricultural Shocks', *Journal of Development Economics*, vol. 81, no. 1, 2006, pp. 80-96.
25. One example: Edmonds, Eric V., and Norbert Schady, 'Poverty Alleviation and Child Labor', *American Economic Journal: Economic Policy*, vol. 4, no. 4, 2012, pp. 100-124.
26. Human Rights Watch, "'I Must Work to Eat': COVID-19, poverty, and child labor in Ghana, Nepal, and Uganda", Human Rights Watch, New York, 2021, <www.hrw.org/report/2021/05/26/i-must-work-to-eat/covid-19-poverty-and-child-labor-ghana-nepal-and-uganda>, accessed 4 June 2021.

27. International Cocoa Initiative, 'Changes in Hazardous Child Labour in Côte d'Ivoire's Cocoa Communities Before and After COVID-19 Partial Lockdown', ICI, Châtellaine, Switzerland, November 2020, <<https://cocoainitiative.org/knowledge-centre-post/changes-in-hazardous-child-labour-in-cote-divoires-cocoa-communities-before-and-after-covid-19-partial-lockdown>>, accessed 14 May 2021.
28. United Nations Children's Fund Ecuador and Inclusión SAS, 'El Choque COVID-19 en la Pobreza, Desigualdad y Clases Sociales en el Ecuador: Una mirada a los hogares con niñas, niños y adolescentes', UNICEF, Quito, 21 October 2020, <www.unicef.org/ecuador/informes/el-choque-covid-19-en-la-pobreza-desigualdad-y-clases-sociales-en-el-ecuador>, accessed 14 May 2021.
29. International Labour Organization, 'Parents Send Their Children to Child Labour to Overcome the Economic Crisis of COVID-19', Our Impact, Their Voices feature, ILO, Geneva, 25 June 2020, <www.ilo.org/africa/media-centre/articles/WCMS_749347/lang--en/index.htm>, accessed 14 May 2021.
30. United Nations Children's Fund Brazil, 'UNICEF Alerta para Aumento de Incidência do Trabalho Infantil Durante a Pandemia em São Paulo', UNICEF, São Paulo, August 2020, <www.unicef.org/brazil/comunicados-de-imprensa/unicef-alerta-para-aumento-de-incidencia-do-trabalho-infantil-durante-pandemia-em-sao-paulo>, accessed 14 May 2021.
31. World Vision, 'Act Now: Experiences and recommendations of girls and boys in West Africa during COVID-19', 2020, <www.wvi.org/sites/default/files/2020-11/5-WV-WARO-Report-29-10-20.pdf>, accessed 14 May 2021.
32. FranceInfo Afrique, 'Burkina Faso: Malgré le coronavirus, les enfants travaillent toujours dans la carrière de Pissy', 2 July 2020, <www.franceinfo.fr/monde/afrique/burkina-faso/burkina-faso-malgre-le-coronavirus-les-enfants-travaillent-toujours-dans-la-carriere-de-pissy_4023037.html>, accessed 14 May 2021.
33. International Labour Organization and United Nations Children's Fund, 'Technical Report on Global Estimates', forthcoming.
34. The selected model includes a single poverty line (\$3.20 a day line in 2011 purchasing power parity dollars), two control variables (age group and region) and social protection coverage (proportion of the population protected in at least one area of social protection).
35. International Labour Organization, 'Declaration Concerning the Aims and Purposes of the International Labour Organisation (Declaration of Philadelphia)', Annex, ILO Constitution, ILO, Geneva, 1944, <www.ilo.org/legacy/english/inwork/cb-policy-guide/declarationofPhiladelphia1944.pdf>, accessed 7 June 2021.
36. International Labour Organization and United Nations Children's Fund, 'COVID-19 and Child Labour: A time of crisis, a time to act', ILO and UNICEF, New York, 2020. <www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---ipec/documents/publication/wcms_747421.pdf>, accessed 24 May 2021.
37. See, for example, International Labour Organization, *Ending Child Labour by 2025: A review of policies and programmes*, 2nd ed., International Labour Office, Geneva, 2018, <www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---ipec/documents/publication/wcms_653987.pdf>, accessed 24 May 2021; United Nations Children's Fund, 'Child Protection Advocacy Brief: Child labour', UNICEF, New York, 2018, <www.unicef.org/media/73651/file/Child-Protection-Advocacy-Child-Labour-2018.pdf>, accessed 24 May 2021.
38. International Labour Organization, 'Financing Gaps in Social Protection: Global estimates and strategies for developing countries in light of COVID-19 and beyond', ILO Brief: Social Protection Spotlight, ILO, Geneva, 17 September 2020, <www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_protect/---soc_sec/documents/publication/wcms_755475.pdf>, accessed 24 May 2021.
39. United Nations General Assembly, 'Addis Ababa Action Agenda of The Third International Conference on Financing for Development', A/RES/69/313, United Nations, New York, 27 July 2015.
40. United Nations Children's Fund Office of Research-Innocenti, 'COVID-19 and the Looming Debt Crisis', UNICEF-IRC, Florence, 2021, <www.unicef-irc.org/publications/pdf/Social-spending-series_COVID-19-and-the-looming-debt-crisis.pdf>, accessed 24 May 2021.
41. Bakrania, Shivit and Ramya Subrahmanian, 'Impacts of Pandemics and Epidemics on Child Protection: Lessons learned from a rapid review in the context of COVID-19', Innocenti Research Briefs no. 2020-16, UNICEF-IRC, Florence, 2020.
42. 'Children in Monetary Poor Households and COVID-19'.
43. See, for example, Dammert, Ana C., Jacobus de Hoop, Eric Mvukiyehe and Furio C. Rosati, 'Effects of Public Policy on Child Labor: Current knowledge, gaps, and implications for program design', *World Development*, vol. 110, 2018, pp. 104-123.
44. See, for example, International Labour Organization and United Nations Children's Fund, *Towards Universal Social Protection for Children: Achieving SDG 1.3 – ILO-UNICEF joint report on social protection for children*, ILO and UNICEF, Geneva and New York, 2019.
45. International Labour Organization, *World Social Protection Report 2020-2022*, ILO, Geneva, forthcoming.
46. Bastagli, Francesca, Ian Orton and David Stewart, 'From COVID-19 Response to Recovery: What role for universal child benefits?', United Nations Children's Fund blog, October 2020, <<https://blogs.unicef.org/evidence-for-action/from-covid-19-response-to-recovery-what-role-for-universal-child-benefits>>, accessed 24 May 2021.
47. *World Social Protection Report 2020-2022*; see also United Nations Development Programme and United Nations Entity for Gender Equality and the Empowerment of Women, 'COVID-19 Global Gender Response Tracker', UNDP and UN Women, New York, <<https://data.undp.org/gendertracker>>, accessed 24 May 2021.
48. See, for example, *Towards Universal Social Protection for Children*.
49. See, for example, Dammert, et al., 'Effects of Public Policy on Child Labor'; De Hoop, Jacobus, and Furio C. Rosati, 'Cash Transfers and Child Labor', *The World Bank Research Observer*, vol. 29, no. 2, 2014, pp. 202-234; Rosati, Furio C., 'Can Cash Transfers Reduce Child Labor?' IZA World of Labour, April 2016, <<https://wol.iza.org/uploads/articles/293/pdfs/can-cash-transfers-reduce-child-labor.pdf>>, accessed 24 May 2021.
50. de Hoop, Jacobus, Valeria Groppo and Sudhanshu Handa, 'Cash Transfers, Microentrepreneurial Activity, and Child Work: Evidence from Malawi and Zambia', *The World Bank Economic Review*, vol. 34, no. 3, pp. 670-697, <<https://doi.org/10.1093/wber/lhz004>>, accessed 24 May 2021; Rosati, 'Can Cash Transfers Reduce Child Labor?'.
51. Bastagli, Francesca, et al., *Cash Transfers: What does the evidence say? A rigorous review of programme impact and of the role of design and implementation features*, Overseas Development Institute, London, July 2016, <<https://cdn.odi.org/media/documents/11316.pdf>>, accessed 24 May 2021.
52. This is particularly relevant to achieve SDG target 1.3 in line with the ILO Social Protection Floors Recommendation. International Labour Conference, 'ILO Social Protection Floors Recommendation, 2012 (No. 202)', 2012, <[www.social-protection.org/gimi/ShowResource.action?ressource.ressourceId=31088#:~:text=202\)%20was%20adopted%20by%20the,national%20floors%20of%20social%20protection](http://www.social-protection.org/gimi/ShowResource.action?ressource.ressourceId=31088#:~:text=202)%20was%20adopted%20by%20the,national%20floors%20of%20social%20protection)>, accessed 24 May 2021.
53. 'Financing Gaps in Social Protection: Global estimates'.

54. Richardson, Dominic, Alessandro Carraro, Victor Cebotari and Anna Gromada, 'Supporting Families and Children Beyond COVID-19: Social protection in high-income countries', Innocenti Research Report, UNICEF-IRC, Florence, December 2020, <www.unicef-irc.org/publications/1165-supporting-families-and-children-beyond-covid-19-social-protection-in-high-income-countries.html>, accessed 24 May 2021.
55. United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, 'Education: From disruption to recovery', UNESCO, Paris, 2021, <<https://en.unesco.org/covid19/educationresponse#durationschoolclosures>>, accessed 24 May 2021.
56. United Nations Children's Fund, 'COVID-19: Are children able to continue learning during school closures? A global analysis of the potential reach of remote learning policies using data from 100 countries', UNICEF, New York, August 2020, <<https://data.unicef.org/resources/remote-learning-reachability-factsheet>>, accessed 24 May 2021; 'Education: From disruption to recovery'.
57. Nordtveit, Bjorn Harald, 'Schools as Agencies of Protection in Namibia and Swaziland: Can they prevent dropout and child labor in the context of HIV/AIDS and poverty?', *Comparative Education Review*, vol. 54, no. 2, 2010, pp. 223-242.
58. One example: Edmonds and Schady, 'Poverty Alleviation and Child Labor'.
59. United Nations Children's Fund, 'Reimagine Education', UNICEF, New York, undated, <www.unicef.org/media/87286/file/Reimagine-Education-Brochure-2020.pdf>, accessed 24 May 2021.
60. United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, 'Leading SDG 4 - Education 2030', UNESCO, Paris, 2019, <<https://en.unesco.org/themes/education2030-sdg4>>, accessed 24 May 2021.
61. United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, 'Close to 69 Million New Teachers Needed to Reach 2030 Education Goals', UNESCO PRESS, UNESCO, Paris, 15 October 2016, <www.unesco.org/new/en/media-services/single-view/news/close_to_69_million_new_teachers_needed_to_reach_2030_educat>, accessed 24 May 2021.
62. See, for example, United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, 'New Methodology Shows that 258 Million Children, Adolescents and Youth Are Out of School', Fact Sheet no. 56, UIS/2019/ED/FS/56, UNESCO, Paris, September 2019, <<http://uis.unesco.org/sites/default/files/documents/new-methodology-shows-258-million-children-adolescents-and-youth-are-out-school.pdf>>, accessed 24 May 2021.
63. See, for example, *Ending Child Labour by 2025*; United Nations Children's Fund, *Every Child Learns: UNICEF education strategy 2019-2030*, UNICEF, New York, 2019, <www.unicef.org/media/59856/file/UNICEF-education-strategy-2019-2030.pdf>, accessed 24 May 2021.
64. United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, *Unpacking Sustainable Development Goal 4: Education 2030 – Guide*, UNESCO, Paris, September 2016, <www.unesco.ch/wp-content/uploads/2017/01/Unpacking-sdg4.pdf>, accessed 24 May 2021.
65. United Nations Children's Fund, *Addressing the Learning Crisis: An urgent need to better finance education for the poorest children*, UNICEF, New York, January 2020, <www.unicef.org/media/63896/file/Addressing-the-learning-crisis-advocacy-brief-2020.pdf>, accessed 24 May 2021.
66. See, for example, United Nations Children's Fund Office of Research-Innocenti, 'Gender-Responsive and Age-Sensitive Social Protection', UNICEF-IRC, Florence, <www.unicef-irc.org/research/gender-responsive-and-age-sensitive-social-protection>, accessed 24 May 2021.
67. International Labour Organization, 'ILO Monitor: COVID-19 and the world of work – Updated estimates and analysis', ILO, Geneva, April 2020, <www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---dgreports/---dcomm/documents/briefingnote/wcms_743146.pdf>, accessed 7 June 2021.
68. For a more detailed discussion of this point, see ILO Recommendation No. 204, which provides guidance to governments and employers' and workers' organizations on the multiple policy dimensions of the transition from the informal to the formal economy. International Labour Organization, 'Transition from the Informal to the Formal Economy Recommendation, 2015 (No. 204)', ILO, Geneva, 2015, <www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO:P12100_ILO_CODE:R204>, accessed 24 May 2021.
69. International Labour Organization, *Interactions Between Workers' Organizations and Workers in the Informal Economy: A compendium of practice*, ILO, Geneva, 2019, <www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_protect/---protrav/---travail/documents/publication/wcms_735630.pdf>, accessed 24 May 2021.
70. International Labour Organization, 'Extending Social Security Coverage to Workers in the Informal Economy: Lessons from international experience', ILO, Geneva, 2021, <www.social-protection.org/gimi/RessourcePDF.action?id=55728>, accessed 7 June 2021.
71. *Ending Child Labour by 2025*.
72. See also International Labour Organization Cooperative Programme, International Programme on the Elimination of Child Labour and International Co-operative Alliance, *Cooperating out of Child Labour: Harnessing the untapped potential of cooperatives and the cooperative movement to eliminate child labour*, ILO, Geneva, 2009, <www.ilo.org/ipeinfo/product/download.do?type=document&id=23875>, accessed 24 May 2021.
73. See also Food and Agriculture Organization of the United Nations, 'Sustainable Food Systems: Concept and framework', FAO, Rome, 2018, <www.fao.org/3/ca2079en/CA2079EN.pdf>, accessed 24 May 2021.
74. International Labour Organization and Food and Agriculture Organization of the United Nations, *Extending Social Protection to Rural Populations: Perspectives for a common FAO and ILO approach*, ILO and FAO, Geneva, 2021, <www.fao.org/3/cb2332en/CB2332EN.pdf>, accessed 24 May 2021.
75. International Labour Organization, 'Employment-Intensive Investment in Rural Infrastructure for Economic Development, Social and Environmental Protection and Inclusive Growth', Policy guidance note, ILO, Geneva, 2019, <www.ilo.org/global/topics/economic-and-social-development/rural-development/WCMS_437195/lang--en/index.htm>, accessed 24 May 2021.
76. Ibid.
77. Food and Agriculture Organization of the United Nations, 'Ending Child Labour: The decisive role of agricultural stakeholders', FAO, Rome, 2017, <www.fao.org/3/i8177e/i8177e.pdf>, accessed 24 May 2021.
78. International Labour Organization, Organisation for Economic Co-operation and Development, International Organization for Migration and United Nations Children's Fund, *Ending Child Labour, Forced Labour and Human Trafficking in Global Supply Chains*, ILO, OECD, IOM and UNICEF, Geneva, 2019, <www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---lpec/documents/publication/wcms_716930.pdf>, accessed 24 May 2021.
79. United Nations and United Nations Office of the High Commissioner for Human Rights, *Guiding Principles on Business and Human Rights: Implementing the United Nations 'Protect, Respect and Remedy' Framework*, United Nations, New York and Geneva, 2011, <www.ohchr.org/documents/publications/guidingprinciplesbusinesshr_en.pdf>, accessed 24 May 2021.

80. *Ending Child Labour, Forced Labour and Human Trafficking*.
81. United Nations Children's Fund, *UNICEF Humanitarian Action for Children 2017*, UNICEF, New York, 2017, <www.unicef.org/reports/humanitarian-action-children-2017-overview>, accessed 24 May 2021.
82. One ILO study showed that child labour in situations of armed conflict was 77 per cent higher than the global average. See: International Labour Organization, 'Global Estimates of Child Labour: Results and trends 2012-2016', International Labour Office, Geneva, 2017, <www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/-dgreports/-dcomm/documents/publication/wcms_575499.pdf>, accessed 24 May 2021.
83. United Nations Children's Fund, 'Education in Emergencies: Education is a lifeline for children in crisis', <www.unicef.org/education/emergencies#:~:text=UNICEF%27s%20work%20to%20deliver%20education,displaced%20children%2C%20refugees%20and%20migrants>, accessed 24 May 2021.
84. Alliance for Child Protection in Humanitarian Action, 'Minimum Standards for Child Protection in Humanitarian Action', 2nd ed., Alliance for Child Protection in Humanitarian Action, 2019, <https://alliancecpa.org/en/CPMS_home>, accessed 24 May 2021.
85. Alliance for Child Protection in Humanitarian Action, *Inter-Agency Toolkit: Preventing and responding to child labour in humanitarian action*, Alliance for Child Protection in Humanitarian Action, 2020, <https://alliancecpa.org/en/system/tdf/library/attachments/child_labour_toolkit_1.pdf?file=1&type=node&id=42551>, accessed 24 May 2021.
86. As of 11 May 2021, 196 countries are party to it, including every member state of the United Nations except the United States.
87. International Labour Organization, 'NORMLEX: Information system on international labour statistics', ILO, Geneva, <www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:1:0>, accessed 24 May 2021.
88. Kapoor, Sony, 'Frontloading Finance Can Save Lives, Tackle Climate Change and Generate Real Impact', OECD Development Matters, OECD, Paris, 28 April 2021, <<https://oecd-development-matters.org/2021/04/28/frontloading-finance-can-save-lives-tackle-climate-change-and-generate-real-impact>>, accessed 24 May 2021.
89. World Vision International, et al., *Counting Pennies 2: A review of official development assistance to end violence against children*, World Vision International, Uxbridge, United Kingdom, 2021, <<https://reliefweb.int/report/world/counting-pennies-2-analysis-official-development-assistance-end-violence-against>>, accessed 24 May 2021.
90. Alliance 8.7, 'Partners', 2018, <www.alliance87.org/partners/#tab-2>, accessed 24 May 2021.
91. Alliance 8.7, 'Pathfinder Countries: Leading the way to achieve target 8.7', 2018, <www.alliance87.org/pathfinder-countries>, accessed 24 May 2021.
92. Specifically, the International Union of Food, Agricultural, Hotel, Restaurant, Catering, Tobacco and Allied Workers' Associations.
93. For the purpose of global estimates of child labour, designated hazardous occupations are those defined in ISCO-88 codes 313, 322, 323, 516, 614, 615, 711-713, 721-724, 731, 732, 811-816, 821-823, 825-829, 832-834, 911, 912, 915, 916, 921, 931 and 933. As a large number of countries have adopted the new ISCO-08 classification system, these ISCO-88 codes have been converted into the corresponding three- and four-digit ISCO-08 codes. The list for ISCO-08 includes 223, 224, 226, 312, 313, 321-322, 324-325, 352, 541, 621-622, 711-712, 721-723, 731, 741, 742, 754, 811-818, 821, 832-835, 921, 931, 933, 951, 961, 962, 2230, 2240, 2264-2267, 2269, 3121-3123, 3131-3135, 3211, 3213, 3214, 3221, 3222, 3240, 3251, 3253-3257, 3259, 3431, 3521, 5212, 5243, 5244, 5411-5414, 5419, 6210, 6221-6224, 7111-7115, 7119, 7121-7127, 7211-7215, 7221-7224, 7231-7234, 7311-7316, 7411-7413, 7421, 7422, 7541, 7542, 7549, 8111-8114, 8121, 8122, 8131, 8141-8143, 8151, 8153-8157, 8159, 8160, 8171, 8172, 8181-8183, 8189, 8211, 8212, 8219, 8321, 8322, 8331, 8332, 8341-8344, 8350, 9211-9216, 9311-9313, 9331-9334, 9510, 9520, 9611-9613, 9621-9624 and 9629. International Labour Organization, 'International Standard Classification of Occupations', ILO, Geneva, <<https://ilostat.ilo.org/resources/concepts-and-definitions/classification-occupation>>, accessed 5 June 2021.
94. The domestic work rate does not have breakdowns by geography as data are only available for the national level.

International
Labour
Organization

شبکه یاری
کودکان کار

unicef
for every child